

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
Katedra tělesné a sportovní výchovy

Plzeňští sportovci na novodobých olympijských hrách
Diplomová práce

Bc. Luboš Hána
Učitelství pro střední školy TV-Ge
Léta studia (2013 – 2015)

Vedoucí práce: Mgr. Petr Červenka
Plzeň, 14. dubna 2015

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně
s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

Plzeň, 14. dubna 2015

.....
vlastnoruční podpis

PODĚKOVÁNÍ

Rád bych poděkoval všem, kteří mi pomáhali při vzniku diplomové práce. Zejména bych chtěl poděkovat vedoucímu práce Mgr. Petru Červenkovi za odborné vedení, připomínky a rady. Dále bych chtěl poděkovat za ochotu i všem, kteří trávili volný čas, aby mi poskytli velmi podrobné informace k této diplomové práci a bez kterých by tato práce nevznikla. Především Janu Kůrkovi, Vladimíru Haberovi, Ing. Karlu Kuttanovi CSc., Mgr. Lence Šudákové, paní Jaroslavě Karmasinové, panu Josefu Kloučkovi, Františku Janečkovi, Archivu města Plzně, Vojenskému ústřednímu archivu Praha a pracovnícím z oddělení prezenčních služeb studijní a vědecké knihovny Plzeňského kraje v Plzni, za jejich ochotu při hledání článků, rešerší a dobové literatury. V neposlední řadě bych chtěl poděkovat rodičům za možnost studovat vysokou školu.

OBSAH

1	ÚVOD	1
2	CÍL A ÚKOLY	2
2.1	CÍL PRÁCE	2
2.2	ÚKOLY PRÁCE	2
3	METODIKA PRÁCE.....	3
4	VZNIK A VÝVOJ ČESKOSLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO Hnutí	5
5	OLYMPIJSKÉ HRY.....	12
5.1	LETNÍ OLYMPIJSKÉ HRY	12
5.2	ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY	15
6	SEZNAM PLZEŇSKÝCH SPORTOVců	18
6.1	Milan Bakeš	28
6.2	Roman Bečvář	29
6.3	Václav Bečvář	29
6.4	Vladimír Bednář	30
6.5	František Brož	31
6.6	Karel Bulan	31
6.7	Libor Capalini	32
6.8	Ondřej Cink.....	33
6.9	Alena Černáková	34
6.10	Bohuslav Ebermann.....	35
6.11	Ladislav Falta	36
6.12	Tomáš Fleissner.....	37
6.13	Irena Fleissnerová.....	37
6.14	Petr Frydrych.....	38
6.15	Zdeněk Groessl.....	39
6.16	Vladimír Haber – podrobný životopis v kapitole 7.2	40
6.17	Dana Hadačová.....	40
6.18	Václav Haman	41
6.19	Oldřich Hanč	42
6.20	Jaroslav Hanf.....	42
6.21	Miloš Herbst.....	43
6.22	Andrea Hlaváčková	43
6.23	Ilona Hlaváčková (provdaná Kudrnáčová)	44

6.24	Alena Horalová (provdaná Janová)	46
6.25	Vladimír Hurt	46
6.26	Vladimír Hyka	46
6.27	Lenka Hyková (provdaná Marušková)	47
6.28	Martin Jakš	48
6.29	Miroslav Januš	49
6.30	Vladimír Jarý	50
6.31	Miroslav Jemelka	51
6.32	Tomáš Jeřábek	51
6.33	Stanislav Jirkal	52
6.34	Milan Kajkl	52
6.35	Pavla Kalná	53
6.36	Sandra Kazíková	54
6.37	Pavel Kelemen	55
6.38	Ján Kermiet	56
6.39	Josef Klouček	56
6.40	Marcela Koblasová (provdaná Neckářová)	57
6.41	Pavel Kondr	58
6.42	Alipi Kostadinov	58
6.43	Petr Kovařík	59
6.44	Kateřina Kůrková (provdaná Emmons)	60
6.45	Břetislav Krátký	61
6.46	Jindřich Krepindl	61
6.47	Roman Kreuziger	62
6.48	Milada Kubíková (provdaná Stastny)	63
6.49	Jiří Kučera	63
6.50	Josef Kunt	64
6.51	Jan Kůrka - podrobný životopis v kapitole 7.1	64
6.52	Petr Kůrka	65
6.53	Lenka Ledvinová	66
6.54	Ján Lepka	67
6.55	Pavel Macenauer	67
6.56	Milan Mach	68
6.57	Marcel Maxa	69
6.58	Michal Michalík	69
6.59	Petr Mokrý	70

6.60	Jiří Mužík	71
6.61	Dalimil Nejezchleba	72
6.62	Radim Novák	72
6.63	Vladimír Novák	73
6.64	Růžena Novotná (provdaná Truhlářová).....	74
6.65	Jarmila Nygrýnová (provdaná Strejčková)	75
6.66	Jindřich Panský.....	76
6.67	Martin Pavlu.....	76
6.68	Jiří Pecháček.....	77
6.69	Matěj Pechman	78
6.70	Sylvia Plischke	79
6.71	Vojtěch Plzák	79
6.72	Martin Podhráský	80
6.73	Bohumír Pokorný	80
6.74	Pavel Polomský	81
6.75	Robert Pražák - podrobný životopis v kapitole 7.3	82
6.76	Jaroslav Procházka	82
6.77	Josef Prokeš.....	82
6.78	Alena Prosková (provdaná Plischkeová)	83
6.79	Jiřina Ptáčnicková (provdaná Svobodová, od sezóny 2015 používá příjmení Ptáčnicková) 83	
6.80	Josef Rabas.....	84
6.81	Lenka Radová (provdaná Kovářová).....	84
6.82	Aleš Razým.....	85
6.83	Alena Reichová (provdaná Zámotná).....	86
6.84	Jan Řehula	87
6.85	Ivana Sekyrová	88
6.86	Antonín Schwarz	89
6.87	Jaroslav Skála	89
6.88	Rudolf Sloup-Štapl	90
6.89	Josef Sloup-Štaplík.....	91
6.90	Pavel Soukup.....	91
6.91	Martin Straka.....	92
6.92	Martin Strnad	94
6.93	Dominik Suchý.....	94
6.94	Jan Svatoš.....	95
6.95	Stanislav Sventek.....	95

6.96	Petr Sýkora.....	96
6.97	Adéla Sýkorová.....	97
6.98	Andrea Šebestová.....	98
6.99	Petr Šedivák.....	98
6.100	Martin Šetlík.....	99
6.101	Jaroslav Škarvan.....	100
6.102	Michal Šneberger.....	100
6.103	Jaroslav Špaček.....	101
6.104	Karel Štark.....	103
6.105	Stanislav Štrunc.....	103
6.106	Věra Štruncová.....	104
6.107	Josef Šváb.....	105
6.108	Přemysl Švarc.....	105
6.109	Lubor Tesař.....	106
6.110	Michal Tonar.....	107
6.111	Alena Vachovcová.....	108
6.112	Lucie Valová.....	108
6.113	Jiří Vaněk.....	109
6.114	Miroslav Varga.....	110
6.115	Martina Velišková.....	111
6.116	Martin Verner.....	111
6.117	Jaroslav Veselý.....	112
6.118	Josef Vojta.....	113
6.119	Karel Vosátka.....	114
6.120	Jaroslav Votruba.....	114
6.121	Ludvík Wagner.....	115
6.122	Karel Wälzer.....	116
6.123	Barbora Záhlavová – Strýcová.....	117
6.124	Jiří Zídek starší.....	118
6.125	Vlastimil Zwiefelhofer.....	119
7	ŽIVOTOPISY VYBRANÝCH PLZEŇSKÝCH SPORTOVců.....	121
7.1	JAN KŮRKA.....	121
7.1.1	ZÁKLADNÍ FAKTA.....	121
7.1.2	DĚTSTVÍ.....	122
7.1.3	SPORTOVNÍ ZAČÁTKY.....	123
7.1.4	KARIÉRA SPORTOVCE.....	124

7.1.5	HLASOVÁNÍ OH	125
7.1.6	SVATBA.....	126
7.1.7	PRVNÍ MEZINÁRODNÍ ZÁVODY A PŘÍPRAVA NA OH	127
7.1.8	OH MEXIKO 1968.....	128
7.1.9	OBDOBÍ PO OH 1968.....	130
7.1.10	KONEC KARIÉRY	131
7.1.11	OCENĚNÍ A VYZNAMENÁNÍ	132
7.1.12	VZPOMÍNKY NA PELHŘIMOV.....	132
7.1.13	ZÁJMY A KONÍČKY	133
7.2	VLADIMÍR HABER.....	134
7.2.1	ZÁKLADNÍ FAKTA.....	134
7.2.2	DĚTSTVÍ	136
7.2.3	SPORTOVNÍ ZAČÁTKY	136
7.2.4	KARIÉRA SPORTOVCE.....	137
7.2.5	RODINNÉ ZÁZEMÍ.....	137
7.2.6	OH MNICHOV 1972.....	138
7.2.7	OH MONTREAL 1976.....	141
7.2.8	OBDOBÍ PO OH	141
7.2.9	OCENĚNÍ A VYZNAMENÁNÍ	143
7.2.10	VZPOMÍNKY JÍŘÍHO VÍCHY NA VLADIMÍRA HABERA	144
7.2.11	SLAVNÍ SVĚŘENCI	145
7.2.12	ZÁJMY A KONÍČKY	145
7.3	ROBERT PRAŽÁK	146
7.3.1	DĚTSTVÍ A SPORTOVNÍ ZAČÁTKY	146
7.3.2	KARIÉRA SPORTOVCE.....	146
7.3.3	PŘÍPRAVA NA OH 1924 PAŘÍŽ.....	147
7.3.4	OH 1924 PAŘÍŽ.....	148
7.3.5	NÁVRAT Z OH 1924 PAŘÍŽ.....	149
7.3.6	OBDOBÍ PO OH 1924 PAŘÍŽ.....	150
8	DISKUZE.....	151
9	ZÁVĚR.....	153
10	RESUMÉ	154
11	SUMMARY	155
12	SEZNAM OBRÁZKŮ	156
13	SEZNAM LITERATURY	159
14	PŘÍLOHY	178

1 ÚVOD

Toto téma jsem si vybral k diplomové práci, protože se zajímám o historii sportu i olympijských her, a abych si rozšířil znalosti o historii olympijských her a olympionicích, kteří naši zemi reprezentovali.

Tato práce okrajově navazuje na bakalářskou práci zaměřující se na významné československé sportovce, kteří byli vězněni za 2. světové války, ale především je soustředěna na sepsání olympioniků z plzeňského kraje. Také se zaměřuje na stručnou charakteristiku vzniku a vývoje Československého a následně Českého olympijského výboru za různých politických situací, aby byla snadněji pochopitelná často nesnadná situace sportovců před více než 100 lety.

V práci je vytvořen seznam olympijských her a také přehledný soupis plzeňských sportovců, kteří se zúčastnili letních nebo zimních olympijských her od roku 1896 – 2014. Do přehledného seznamu 125 olympioniků jsou zakomponovány medailonky sportovců s jejich úspěchy a výsledky z olympiád, Mistrovství světa, Mistrovství Evropy a jiných velkých mezinárodních soutěží.

U třech vybraných olympioniků - Jana Kůrky, Vladimíra Habera a Roberta Pražáka - je sepsán jejich životopis zaměřující se na dětství, sportovní začátky, úspěchy v kariéře, ocenění a záliby.

2 CÍL A ÚKOLY

2.1 CÍL PRÁCE

- Hlavním cílem této diplomové práce je vytvoření seznamu plzeňských sportovců, kteří se zúčastnili olympijských her po roce 1896 do současnosti a vytvoření životopisů vybraných sportovců.

2.2 ÚKOLY PRÁCE

- Nastudování historie vzniku olympijských her v české zemi
- Shromáždění dat k seznamu letních a zimních olympijských her
- Získání informací o plzeňských sportovcích a vytvoření seznamu
- Získání informací o vybraných plzeňských sportovcích a sepsání medailonků
- Obdržení kontaktu na Jana Kůrku, Vladimíra Habera, Františka Janečka, Mgr. Lenku Šudákovou, Josefa Kloučka, Jaroslavu Karmasinové, Ing. Karlu Kuttanoví CSc a jejich souhlasu ke zpracování osobních dat olympioniků
- Kompletace všech získaných informací
- Vytvoření fotodokumentace

3 METODIKA PRÁCE

Na začátku psaní diplomové práce jsem začal shromažďovat informace z odborné literatury, která mi mohla přiblížit k tématu. Čerpal jsem informace z knihy Olympijské hry Od Athén k Athénám 1896 – 2004 od Pavla Kováře a Gérarda Schallera. V této knize autoři popisují převážně dění her, to pro moji práci a zaměření nemělo takový přínos, jaký jsem původně očekával. Další knihy, které jsem probádal, byly Olympismus od Josefa Dovalila a Kdo byl kdo – naši olympionici od Františka Koláře a kolektiv. V knize Olympismus se autor zaobírá dějinami olympijských her a olympijským hnutím. Zde pro mě byla zásadní jména sportovců, kterých nebylo mnoho, ale přivedla mě k dalšímu zkoumání sportovních osobností. V knize Kdo byl kdo – naši olympionici se autoři zajímají o stručné životopisy všech sportovců, kteří byli na olympijských hrách do roku 1998. Tato kniha mi velmi pomohla získat základní přehled o těchto sportovcích a byla z pramenů nejzásadnější pro moji práci.

Dalším krokem bylo bádání na internetu, díky němuž jsem získal důležitý kontakt na Český olympijský výbor, kde jsem našel seznamy všech sportovců, kteří byli na letních a zimních olympijských hrách. Z tohoto seznamu jsem vybral sportovce, kteří odpovídají mému kritériu. Mezi plzeňské sportovce jsem zařadil všechny sportovce, kteří se narodili v Plzeňském kraji nebo tam mají bydliště, sportovní klub, citovou vazbu. Na internetu nebyly zdaleka všechny informace, které jsem potřeboval, a tak jsem kontaktoval pozůstalé 2 sportovců, dceru pana Jana Svatoše, paní Jaroslavu Karmasinovou a syna Josefa Kloučka pana Josefa Kloučka a domluvil jsem si s nimi schůzku, aby mi pověděli dodatečné informace, které jsem chtěl sehnat. Ohledně dalších sportovců jsem ještě neměl u všech kompletní informace, a proto jsem několikrát zavítal do Studijní a vědecké knihovny Plzeňského kraje, Archivu města Plzně a Vojenského ústředního archivu Praha.

Následujícím krokem bylo kontaktování vybraných sportovců. Jako prvního jsem kontaktoval e-mailem hokejistu Martina Straku, od kterého jsem zpáteční odpověď nezískal, a proto jsem kontaktoval pana Jana Kůrku přes Nadační fond západočeských olympioniků. Odpověděl mi na e-mail pan Vladimír Jarý, který mi dal na pana Jana Kůrku telefonní číslo. Získal jsem od něho svolení psát o něm diplomovou práci a byl ochotný se 2x se mnou sejit na potřebné interview na plzeňské střelnici v Lobzích. Díky tomuto setkání jsem si potvrdil informace, které jsem získal z internetu a z knih. A ještě navíc jsem získal řadu dalších přínosných informací a dokonce mi zapůjčil i knihu Červeno žlutý svět 25 let Dukly Praha.

Další e-mailem kontaktovanou osobou byl pan Vladimír Haber, pan Mgr. Bohuslav Ebermann a paní Kateřina Kůrková-Emmons. Od pana Ebermanna a paní Kateřiny Kůrkové-Emmons jsem zpáteční odpověď nedostal, ale od pana Vladimíra Habera jsem získal pozitivní reakci. Následovala domluvená schůzka a rozhovor s panem Haberem, který byl velmi ochotný a poskytnul mi i fotografie pomocí e-mailu.

Poslední oslovenou osobou byl gymnasta pan Robert Pražák. O němž jsem pouze věděl, že působil v TJ Sokol Plzeň I. Navštívil jsem tuto instituci a získal jsem kontakt na pana Ing. Kuttana, který znal osobně pana Pražáka, ale více informací se v Sokole nepodařilo najít. Proto jsem navštívil znovu Archiv města Plzně, kde o panu Pražákovi neměli také dostatek informací (jen parte, pár informací v některých knihách). Z parte jsem vyčetl jména pozůstalých. Kontaktoval jsem proto pana Kuttana, aby mi potvrdil, že „bratr“ Pražák měl syna Miroslava. Dozvěděl jsem se, že jeho syn působil v oddíle stolních tenistů v TJ Sokol Plzeň V. Neváhal jsem a na internetu jsem si našel kontakt na starostku paní Helenu Chvojkovou. Při telefonátu jsem se dozvěděl, že pan Miroslav Pražák už zemřel, ale dala mi ještě číslo na kolegu ze stolního tenisu, kterému jsem volal, ale také mi nemohl poskytnout více informací.

Také jsem navštívil Atletický stadion města Plzně, kde jsem pročetl kroniky atletů, ale moc informací se mi z nich nepodařilo najít. Proto jsem kontaktoval Františka Janečka, který mi po konzultaci poslal e-mailem soupis atletů plzeňského kraje. Díky němuž jsem získal přehled o atletech reprezentující naši zem na olympijských hrách.

Informace o gymnastce Aleně Černákové jsem získal od paní Mgr. Lenky Šudákové.

Veškeré získané informace jsem zpracoval do finální podoby a doplnil vhodnou fotodokumentací.

4 VZNIK A VÝVOJ ČESKOSLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO Hnutí

Naše sportovní tradice jsou hluboce zakořeněné, i když se přímo nevztahují k modernímu olympijskému hnutí, ale k zakladateli Sokola dr. Miroslavu Tyršovi, který se ve svém „Hodu olympickém“ z roku 1868, programově hlásí k dědictví řecké antické tělesné výchovy a k dědictví olympijských her. V sokolských sletech viděl budoucí, obnovenou Olympii (tj. olympijské hry).

Pro naše národy měla činnost českého olympijského výboru (dále jen ČOV) a samotné zastoupení v mezinárodním olympijském výboru (dále jen MOV) a na olympijských hrách (dále jen OH) v mnoha směrech veliký význam. Bylo tomu tak zejména v období, kdy jsme byli součástí rakousko-uherské monarchie. Byla to tehdy vedle mezinárodního dělnického hnutí jediná sféra, ve které jsme na mezinárodním fóru vystupovali jako samostatný národ. Se vzrůstem významu olympijských her v mezinárodní oblasti rostl i význam aktivní účasti našich národů: politicko-ideový a kulturní. Je třeba zdůraznit, že jsme výrazně přispěli k rozšíření a posílení olympijské myšlenky ve světě a k úspěchu olympijských her. České sportovní hnutí se také prostřednictvím olympijské myšlenky zapojilo do národně osvobozeneckého boje. Rakouské úřady si zpočátku neuvědomovaly nebezpečí vyplývající ze samostatnosti českého sportu na mezinárodním fóru. Když však význam olympijských her vzrostl natolik, že se účast na nich stala víceméně státní záležitostí, byla další samostatná účast Čechů pro Rakousko-Uhersko politicky nebezpečná, neboť narušovala jeho dualismus tzv. „olympijským trialismem“ (zcela nezávislé postavení Maďarů, Rakušanů a Čechů v mezinárodním sportu). Češi využívali svého samostatného zastoupení v MOV i při prosazování samostatného členství v mezinárodních sportovních federacích.¹

Česká olympijská tradice – sportovní i funkcionářská - je bohatá. Zasluhou Jiřího Gutha (1861 - 1943, od 1920 se podepisoval Jiří Stanislav Guth-Jarkovský) patří Češi ke spoluzakladatelům novodobého olympijského hnutí a Mezinárodního olympijského výboru. Zakladatel moderních olympijských her Pierre de Coubertin jmenoval Jiřího Gutha členem MOV už na zakladatelském olympijském kongresu v roce 1894. Viděl v něm reprezentanta vyspělé české tělesné výchovy a České obce sokolské, kterou chtěl zapojit

---

¹ Kössl. 1977. str. 11 - 12

do olympijského hnutí.² Počátky československého olympionismu je možno položit k roku 1896, kdy dr. Jiří Guth (později Guth-Jarkovský) se pokusil, zatím neúspěšně, založit Český výbor pro hry olympické. Vzniklo pouze jakési seskupení několika zájemců o olympijskou otázku. Český výbor pro hry olympické vznikl právoplatně až v květnu 1899. V lednu 1900 se reorganizoval a v březnu téhož roku se přeměnil z dočasného výboru v organizaci permanentní, která měla zajišťovat českou účast na olympijských hrách „nynějších i budoucích“. Předsedou byl zvolen dr. Jiří Guth, sekretářem Václav Rudl z AC Sparta.³

Od roku 1905 vzrůstal postupně tlak rakouských úřadů jak na ČOV, tak i na MOV. Rakouská vláda požadovala, aby ČOV zanikl a aby Češi se nadále účastnili olympijských her jen jako příslušníci Rakouska-Uherska. Střetnutí vyvrcholilo na pařížském olympijském kongresu v roce 1914, na kterém byla opuštěna zásada zastoupení podle národů a přijato hledisko státní. Samostatná česká účast byla ohrožena.

Český olympijský výbor musel překonávat také obrovské finanční potíže, a protože neexistovala žádná oficiální státní podpora, byl zcela závislý na darech a veřejných sbírkách. Přes všechny tyto potíže však obeslal II., IV. a V. OH, na kterých jsme získali jedno druhé a čtyři třetí místa.

Rakouské úřady nakonec triumfovaly. V říjnu 1916 byl Český olympijský výbor rozpuštěn.

Vznik Československé republiky v roce 1918 je základním mezníkem v dějinách našeho olympionismu. Český olympijský výbor obnovil svoji činnost již v říjnu 1918 a v červnu 1919 se přeměnil v Československý olympijský výbor s úředně schválenými stanovami.⁴

Jiří Guth byl členem MOV až do roku 1943, v letech 1919 - 23 dokonce i jeho generálním sekretářem a 1921 - 24 členem prvního výkonného výboru. Výrazem úcty a přátelství Pierre de Coubertina k českému národu a Československu bylo, že si přál uspořádat v Praze v roce 1925 VIII. olympijský kongres, na němž se rozloučil se svou funkcí předsedy MOV.⁵

---

² Olympismus. [online]. Kolář str. 6

³ Kössl. 1977. str. 11

⁴ Kössl. 1977. str. 12

⁵ Olympismus. [online]. Kolář str. 6

Roku 1929 rezignovali na funkce předseda ČSOV dr. Guth-Jarkovský a generální tajemník Josef Rössler-Ořovský. Novým předsedou byl zvolen prof. MUDr. Josef Gruss a generálním tajemníkem dr. František Widimský.⁶

Československý stát však nesplnil očekávání sportovců a ČSOV. Vláda nedocenila význam tělesné výchovy a konkrétně olympijského hnutí a nezabezpečila je v potřebné míře ani morálně, ani finančně. Státní subvence byly nedostatečné a byly poskytovány až těsně před odjezdem na OH, takže nebyla možná dokonalá příprava sportovců. Po vypuknutí světové hospodářské krize poskytl stát na československou olympijskou výpravu v roce 1932 jen 10 000 korun a na olympijské hry 1936 již nedal ani korunu, povolil pouze veřejné sbírky a olympijskou loterii. Přesto ČSOV obeslal všechny zimní i letní olympijské hry: celkem jsme na nich získali sedm zlatých, sedmnáct stříbrných a třináct bronzových medailí.

Mnichovským diktátem bylo Československo okleštěno a 15. března 1939 po odtržení Slovenska okupovala německá vojska české země. Olympijský výbor se opět stal jedním z představitelů české a československé samostatnosti na mezinárodním fóru a proto okupanti usilovali o jeho likvidaci. Zanikl po smrti dr. Gutha-Jarkovského roku 1943. V roce 1939 vznikl samostatný Slovenský olympijský výbor, který byl i uznán Mezinárodním olympijským výborem. Prakticky nezačal pracovat a po válce zanikl.⁷

Po druhé světové válce zastupoval Československo v MOV v letech 1946-1965 Josef Gruss.⁸ ČSOV obnovil svou činnost hned po osvobození Československa v květnu 1945. Vznik lidově demokratické republiky a zvláště únorové události 1948 hluboce ovlivnily další vývoj celé československé tělesné výchovy a také činnost ČSOV. Vznikem československé jednotné tělovýchovné organizace byly vytvořeny nové podmínky pro rozvoj olympijské myšlenky v Československu.⁹ Od roku 1951 – 1956 se stal předsedou ČSOV Vilém Mucha.¹⁰ V prosinci 1951 se ČSOV reorganizoval a stal se integrální, ale organizačně samostatnou institucí jednotné československé tělovýchovné organizace. V MOV zastupoval Československo po dr. Guthovi-Jarkovském od roku 1946 MUDr. Josef Gruss, od roku 1965 je členem MOV JUDr. František Kroutil.

Stranické a státní orgány podporují činnost ČSTV i ČSOV a sledují pozorně zajištění československé účasti na olympijských hrách. Projevilo se to již roku 1948,

---

⁶ Kössl. 1977. str. 13

⁷ Kössl. 1977. str. 12 - 13

⁸ Olympismus. [online]. Kolář str. 6

⁹ Kössl. 1977. str. 13

¹⁰ Předseda a místopředsedové. [online]. 2012

kdy československý stát zcela hradil (poprvé v historii československého hnutí) vyslání československé výpravy na XIV. OH v Londýně. Od roku 1955 se uplatňuje zásada „personální unie“ mezi řídicím orgánem čs. Tělesné výchovy a ČSOV. To znamená např. že předseda ČSTV je současně předsedou ČSOV.¹¹

Novým předsedou ČSOV byl v roce 1956 zvolen Václav Pleskot, který působil v této funkci do roku 1958.¹² V prosinci 1956 bylo zrušeno direktivní řízení a státní výbor byl nahrazen Československým svazem tělesné výchovy a sportu, jehož ustavující sjezd se konal počátkem března 1957. Nová jednotná organizace řídila sport prostřednictvím sportovních svazů a svazu základní a rekreační tělesné výchovy, znovu měl být respektován princip dobrovolnosti. Znovu byl přebudován i Československý olympijský výbor, který měl nadále zařizovat vše, co souviselo s olympijskými hrami a olympismem.¹³

V roce 1958 byl po Václavu Pleskotovi zvolen do ČSOV František Vodsoň, který zde působil do roku 1967.¹⁴

František Kroutil zastupoval Československo v MOV 1965 - 1980. Mnozí funkcionáři se snažili v tomto období postavení ČSOV v rámci jednotné organizace zlepšit, a tak vznikaly při ČSOV různé komise, které však orientovaly svoji činnost hlavně na odborně technickou stránku přípravy sportovců. Snaha o demokratizaci veřejného života v období tzv. Pražského jara 1968 se promítla i do sportu. Nové vedení ČSTV a ČSOV - v prosinci 1967 byl předsedou ČSOV zvolen Emanuel Bosák - navrhlo podat kandidaturu na uspořádání XXII. olympijských her 1980 v Praze. Návrh kandidatury měl v naší veřejnosti značný ohlas. Vznikl přípravný výbor a byla zahájena příprava podkladů. Spontánně se zrodil olympijský fond (později v dobách normalizace se rozplynul v prostředcích ČSTV), nebývale vzrostl zájem o olympijské hnutí.

Okupace Československa pěti armádami Varšavské smlouvy v srpnu 1968 však zmařila všechny politické i sportovní naděje. Generální sekretář ČSOV František Kroutil sice apeloval telegramem na MOV, aby zabránil účasti okupantů na olympijských hrách v Mexiku, ale nezájem velmocí něco řešit vedl i MOV k opatrnému postupu. Nakonec se po chvíli váhání rozhodlo pro účast na hrách XIX. olympiády v Mexiku i vedení ČSOV.

Na jaře 1969 se ve složení ČSOV rovněž projevil zákon o federalizaci Československa. Dosavadní „nepsaná tradice“, že jedno z míst v čele výboru je vyhrazeno

---

¹¹ Kössl. 1977. str. 13 - 14

¹² Předseda a místopředsedové. [online]. 2012

¹³ Olympismus. [online]. Kolář str. 4

¹⁴ Předseda a místopředsedové. [online]. 2012

pro zástupce slovenského národa, se stala „psanou“ a zůstala zachována až do rozdělení Československa, k 1. lednu 1993.

V červenci 1970 se stal předsedou ČSOV a ČSTV s úkolem nastolit i v této oblasti normalizační řád Richard Nejezchleb. V březnu 1972 však byl nahrazen Antonínem Himlem. Teprve s ním vstoupila do olympijského hnutí a ČSOV opravdová „normalizace“. Československo stáhlo kandidaturu Prahy na olympijské hry v roce 1980 ve prospěch Moskvy i kandidaturu Vysokých Tater na zimní olympijské hry v roce 1984. S jeho nástupem byl také roku 1973 schválen systém vrcholového sportu a s ním i přijato rozhodnutí o „využívání moderních poznatků vědy a aplikaci moderních tréninkových metod“. V tomto rámci začalo být časem uplatňováno i řízené podávání dopingových látek sportovcům, přestože formálně byl doping odsuzován a zakázán.

V roce 1974 byl přijat nový statut ČSOV, který však postavení výboru příliš nezlepšil. O všem rozhodoval prakticky jen sekretariát předsedy ÚV ČSTV. Přesto však došlo k určitému posunu. Zvýšil se zájem o práci v mezinárodním olympijském hnutí, otevřel se prostor pro šíření olympijských idejí a pro vznik komisí a složek olympijského výboru. Roku 1975 vznikl Klub československých olympioniků, v roce 1978 byl do ČSOV zařazen Československý klub fair play a v dubnu 1987 zahájila činnost Československá olympijská akademie.

V červnu 1977 uspořádal ČSOV v Praze 79. zasedání Mezinárodního olympijského výboru, v souvislosti s tím byl Antonín Himl na čtyři roky zvolen místopředsedou Asociace národních olympijských výborů a postaven do čela komise MOV Sport pro všechny. V roce 1980 byl donucen podat demisi na své členství v MOV František Kroutil, na jeho místo nastoupil následujícího roku 1981 Vladimír Černušák. Ovšem ani tyto počty ze strany MOV nezabránilly, aby vedoucí funkcionáři ČSOV po vzoru SSSR a dalších států „sovětského bloku“ nevyhlásili bojkot XXIII. olympijským hrám 1984 v Los Angeles. V lednu 1988 však Himl nečekaně zemřel a ve vedoucích tělovýchovných funkcích ho vystřídal Jindřich Poledník. V duchu tehdy panující „perestrojky“ se postavil proti jakémukoliv používání dopingu ve sportu a podpořil organizační osamostatnění ČSOV a jeho oddělení od ČSTV.

Zásadní změny přinesl 17. listopad 1989. Už v polovině prosince 1989 byl vypracován návrh na právní a organizační osamostatnění Československého olympijského výboru, Jindřich Poledník rezignoval na funkci předsedy. Na ustavujícím zasedání nového, organizačně samostatného ČSOV byla dne 25. dubna 1990 zvolena předsedkyní sedminásobná olympijská vítězka Věra Čáslavská.

Na zimních olympijských hrách v Albertville a na olympijských hrách v Barceloně v roce 1992 však startovali čeští a slovenští sportovci za Československo společně naposledy. V průběhu roku 1992 totiž došlo k dohodě o rozdělení Československa na dva samostatné státy – Českou a Slovenskou republiku. Došlo i k zániku společného Československého olympijského výboru. Nástupnická práva byla přenesena na dva samostatné olympijské subjekty – Český olympijský výbor (obnoven 21. prosince 1992) a Slovenský olympijský výbor (založen 19. prosince 1992). V září 1993 byly ČOV a SOV uznány za členy mezinárodního olympijského hnutí. Vladimír Černušák zastupoval v MOV nadále Slovensko, v červnu 1995 byla za člena Mezinárodního olympijského výboru pro Česko přijata Věra Čáslavská.

Obnovený Český olympijský výbor za předsednictví Věry Čáslavské navázal personálně i právně na práci ČSOV. V prosinci 1996 byl novým předsedou ČOV zvolen Milan Jirásek. V nových podmínkách český olympismus úspěšně pokračoval v dosavadní aktivitě. Dařilo se zajistit potřebné prostředky pro přípravu i účast na olympijských hrách. ČOV postupně rozvíjel svoji činnost i v dalších oblastech. Vznikly komise Žena a sport, Sport a ekologie, Sport pro všechny, v roce 1996 bylo založeno Olympijské studijní centrum.

V roce 1999 byl za člena MOV v komisi sportovců zvolen Jan Železný, který však spolu s Věrou Čáslavskou v říjnu 2001 na členství rezignoval.

V červenci 2003 organizoval ČOV v Praze 115. zasedání Mezinárodního olympijského výboru. Bylo to potřetí ve více než stoletých dějinách novodobého olympijského hnutí a i toto zasedání přineslo důležitá rozhodnutí. Tím nejvýznamnějším bylo zvolení Vancouveru za pořadatelské město XXI. zimních olympijských her v roce 2010. Praha tu zároveň ohlásila svůj zájem kandidovat v nejbližším období na pořadatelství olympijských her.¹⁵

Při OH 2004 kandidoval Jan Železný ve volbách sportovců úspěšně znovu a je zatím posledním Čechem v MOV.

Od roku 2004 zahájila při ČOV činnost komise Praha olympijská, která nejen monitorovala situaci v mezinárodním olympijském hnutí a naděje Prahy, ale hlavně připravovala potřebné dokumenty pro obdobnou komisi Rady hlavního města Prahy. Byla vyhledávána vhodná sportoviště, byly osvětlovány přínosy, které olympijské hry mohou přinést pořadatelskému městu a státu. V březnu 2007 byla v součinnosti s Českým

---

¹⁵ Olympismus. [online]. Kolář. str. 4 - 6

olympijským výborem a Prahou založena obecně prospěšná společnost „Praha olympijská“, která byla pověřena veškerou administrativou a dalšími pracemi na kandidatuře Prahy jako pořadatelského města olympijských her v roce 2016. Počátkem září 2007 byl MOV informován, že Praha se spolu Baku, Dauhá, Chicagem, Madridem, Rio de Janeirem a Tokiem uchází o organizaci těchto her. V následujících měsících byl zpracován uchazečský dotazník a 14. ledna 2008 odevzdán v sídle MOV v Lausanne. O výběru měst, která postoupí do dalšího kola, se rozhodovalo na zasedání exekutivy MOV v Aténách v červnu 2008. Během něho byla Praha spolu s Baku a Dauhá z dalšího řízení vyřazena. Za jeden z hlavních důvodů byla označena nedostatečná politická podpora ze strany státních orgánů a nepřiliš velká přízeň ze strany veřejného mínění.

Ovšem nejen vrcholovým sportem se v novém tisíciletí zabývá Český olympijský výbor. Důležité je jeho působení v oblasti Sportu pro všechny, na jehož aktivitách se spolu s řadou občanských sdružení podílí. Specifickým projektem ČOV je Olympiáda dětí a mládeže. V rámci školních, místních či oblastních her prožívají jejich účastníci atmosféru „velkých olympijských her“ a získávají vztah nejen ke sportovnímu zápolení, ale i k olympijským idejím, respekt k soupeřům a ctění pravidel fair play. Od roku 2003 jsou jejich vyvrcholením pravidelně se střídající letní a zimní republikové Olympiády dětí a mládeže, které jsou organizovány s pomocí jednotlivých krajů České republiky.¹⁶ Zatím je uspořádaly Pardubický, Středočeský, Jihomoravský, Královéhradecký a Ústecký kraj, dvakrát Zlínský kraj, Jihočeský, Liberecký, Olomoucký a Moravskoslezský kraj, Vysočina a v roce 2015 se uskuteční hry v Plzeňském kraji.¹⁷

Od roku 2012 do současnosti je posledním předsedou ČOV zvolen Jiří Kejval.¹⁸

Český a Československý olympijský výbor vyslal výpravy sportovců na všechny letní i zimní olympijské hry s výjimkou I. olympijských her 1896 v Athénách, III. olympijských her 1904 v Saint Louis a XXIII. olympijských her 1984 v Los Angeles. Úspěšnost dokládá po poslední olympiádě v Soči r. 2014 - 72 zlatých, 82 stříbrných a 85 bronzových medailí.¹⁹

---

¹⁶ Olympismus. [online]. Kolář. str. 6 - 8

¹⁷ ODM. [online]. 2014

¹⁸ Předseda a místopředsedové. [online]. 2012

¹⁹ Olympic Countries [online]. 2000-2015

5 OLYMPIJSKÉ HRY

5.1 LETNÍ OLYMPIJSKÉ HRY

Seznam letních olympijských her (LOH)					
Hry	Znak	Rok	Datum her	Pořadatel	Město
I.		1896	6. duben - 15. duben (bez české účasti)	Řecko	Athény
II.		1900	14. květen - 28. říjen	Francie	Paříž
III.		1904	1. červenec - 23. listopad	USA	St. Louis
IV.		1908	27. duben - 31. říjen	Spojené království	Londýn
V.		1912	5. květen - 27. červenec	Švédsko	Stockholm
VI.		1916	Nekonalaly se - 1. světová válka	Německo	Berlín
VII.		1920	7. červenec - 12. září	Belgie	Antverpy
VIII.		1924	4. květen - 27. červenec	Francie	Paříž
IX.		1928	28. červenec - 12. srpen	Nizozemsko	Amsterdam
X.		1932	30. červenec - 14. srpen	USA	Los Angeles

XI.		1936	1. srpen - 16. srpen	Německo	Berlín
XII.		1940	Nekonaly se - 2. světová válka	Japonsko	Tokio
XIII.		1944	Nekonaly se - 2. světová válka	Spojené království	Londýn
XIV.		1948	29. červenec - 14. srpen	Spojené království	Londýn
XV.		1952	19. červenec - 3. srpen	Finsko	Helsinky
XVI.		1956	10. - 17. květen	Austrálie	Melbourne
XVII.		1960	25. srpen - 11. září	Itálie	Řím
XVIII.		1964	10. říjen - 24. říjen	Japonsko	Tokio
XIX.		1968	12. říjen - 27. říjen	Mexiko	Ciudad de México
XX.		1972	26. srpen - 11. září	Německo	Mnichov

XXI.	 Montréal 1976	1976	17. červenec - 1. srpen	Kanada	Montréal
XXII.		1980	19. červenec - 3. srpen	SSSR	Moskva
XXIII.	 Games of the XXIIIrd Olympiad Los Angeles 1984	1984	28. červenec - 12. srpen (bez české účasti)	USA	Los Angeles
XXIV.	 Games of the XXIVth Olympiad Seoul 1988	1988	17. září - 2. říjen	Jižní Korea	Soul
XXV.	 Barcelona '92	1992	25. červenec - 8. srpen	Španělsko	Barcelona
XXVI.	 Atlanta 1996	1996	19. červenec - 4. srpen	USA	Atlanta
XXVII.	 Sydney 2000	2000	15. září - 1. říjen	Austrálie	Sydney
XXVIII.	 ATHENS 2004	2004	13. srpen - 29. srpen	Řecko	Athény
XXIX.	 Beijing 2008	2008	8. srpen - 24. srpen	Čínská lidová republika	Peking
XXX.	 London 2012	2012	26. červenec - 12. srpen	Spojené království	Londýn

5.2 ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY

Seznam zimních olympijských her (ZOH)					
Hry	Oficiální plakát	Rok	Datum her	Pořadatel	Město
I.		1924	25. ledna – 5. února	Francie	Chamonix
II.		1928	11. února – 19. února	Švýcarsko	Sv. Mořic
III.		1932	4. února – 15. února	USA	Lake Placid
IV.		1936	6. února – 16. února	Německo	Garmisch Partenkirchen
V.		1948	30. ledna – 8. února	Švýcarsko	Sv. Mořic
VI.		1952	14. února – 25. února	Norsko	Oslo
VII.		1956	26. ledna – 5. února	Itálie	Cortina d'Ampezzo
VIII.		1960	18. února – 28. února	USA	Squaw Valley
IX.		1964	29. ledna – 9. února	Rakousko	Innsbruck
X.		1968	6. února – 18. února	Francie	Grenoble

XI.		1972	3. února – 13. února	Japonsko	Sapporo
XII.		1976	4. února – 15. února	Rakousko	Innsbruck
XIII.		1980	13. února – 24. února	USA	Lake Placid
XIV.		1984	8. února – 19. února	Jugoslávie	Sarajevo
XV.		1988	13. února – 28. února	Kanada	Calgary
XVI.		1992	8. února – 23. února	Francie	Albertville
XVII.		1994	12. února – 27. února	Norsko	Lillehammer
XVIII.		1998	7. února – 22. února	Japonsko	Nagano
XIX.		2002	8. února – 24. února	USA	Salt Lake City
XX.		2006	10. února – 26. února	Itálie	Turín
XXI.		2010	12. února – 28. února	Kanada	Vancouver

XXII.		2014	7. února – 23. února	Rusko	Soči
-------	---	------	----------------------	-------	------

Seznam byl tvořen z Českého olympijského výboru.

6 SEZNAM PLZEŇSKÝCH SPORTOVců

Seznam sportovců na olympijských hrách od roku 1896 - 2014					
Příjmení a jméno	Datum narození	Datum úmrtí	Sportovní odvětví	Olympiáda	Umístění
Bakeš Milan	26. 1. 1963, Chrudim		Sportovní střelba	LOH 1992 Barcelona	21. - libovolná malorážka 3 x 40, 31. - libovolná malorážka vleže
				LOH 1996 Atlanta	8. - vzduchová puška, 18. - libovolná malorážka 3 x 40
Bečvář Roman	2. 7. 1966, Louny		Házená	LOH 1992 Barcelona	9. místo
Bečvář Václav	5. 7. 1957, Chomutov		Sportovní střelba	LOH 1996 Atlanta	7. - libovolná malorážka 3 x 40, 11. - libovolná malorážka vleže
				LOH 2000 Sydney	5. - libovolná malorážka vleže, 15. - libovolná malorážka 3 x 40, 34. - vzduchová puška
				LOH 2004 Atény	16. - libovolná malorážka vleže, 31. - libovolná malorážka 3 x 40
Bednář Vladimír	1. 10. 1948, Beroun		Lední hokej	ZOH 1972 Sapporo	3. místo
Brož František	14. 7. 1929, Plzeň		Atletika	LOH 1952 Helsinky	6. - štafeta 4 x 100 m, rozběh - 100 m
Bulan Karel	14. 1. 1940, Dolní Staňkov		Sportovní střelba	LOH 1972 Mnichov	5. - velkorážní terčovnice 3 x 40, 12. - libovolná malorážka 3 x 40
				LOH 1976 Montreal	20. - libovolná malorážka 3 x 40
Capalini Libor	30. 1. 1973, Rokycany		Moderní pětiboj	LOH 2004 Atény	3. místo
Cink Ondřej	7. 12. 1990, Rokycany		Horská kola	LOH 2012 Londýn	14. místo
Černáková Alena	8. 8. 1961, Plzeň		Sportovní gymnastika	LOH 1976 Montreal	5. - víceboj družstva, víceboj - kvalifikace

Ebermann Bohuslav	19. 9. 1948, Vochoz		Lední hokej	ZOH 1976 Innsbruck	2. místo
				ZOH 1980 Lake Placid	5. místo
Falta Ladislav	30. 1. 1936, Opočno		Sportovní střelba	LOH 1964 Tokio	9. místo - rychlopalná pistole
				LOH 1968 Mexiko	10. místo - rychlopalná pistole
				LOH 1972 Mnichov	2. místo - rychlopalná pistole
Fleissner Tomáš	20. 8. 1960, Plzeň		Moderní pětiboj	LOH 1988 Soul	6. družstva, 19. jednotlivci
				LOH 1992 Barcelona	9. družstva, 29. jednotlivci
Fleissnerová Irena	25. 11. 1958, Plzeň		Plavání	LOH 1980 Moskva	5. - 200 m prsa, rozplavba - 100 m prsa
Frydrych Petr	13. 1. 1988, Klatovy		Atletika	LOH 2012 Londýn	34. - hod oštěpem
Groessler Zdeněk	8. 9. 1941, Plzeň		Volejbal	LOH 1968 Mexiko	3. místo
				LOH 1972 Mnichov	6. místo
Haber Vladimír	26. 8. 1949, Plzeň		Házená	LOH 1972 Mnichov	2. místo
				LOH 1976 Montreal	7. místo
Hadačová Dana	3. 9. 1983, Hodonín		Stolní tenis	LOH 2008 Peking	33. - dvouhra
				LOH 2012 Londýn	49. - dvouhra
Haman Václav	18. 7. 1986, Jičín		Sportovní střelba	LOH 2008 Peking	13. - vzduchová puška, 23. - libovolná malorážka 3 x 40
				LOH 2012 Londýn	33. - vzduchová puška, 34 - libovolná malorážka 3 x 40, 41. - libovolná malorážka vleže
Hanč Oldřich	22. 3. 1915, Plzeň	2. 12. 1989, Praha	Rychlobruslení	ZOH 1936 Garmisch- Partenkirchen	32. - 500 m, 35. - 1500 m, 34. - 5000 m

Hanf Jaroslav	19. 2. 1888,	21. 2. 1958,	Jezdectví	LOH 1924 Paříž	19. místo - drezura
				LOH 1928 Amsterdam	5. místo - drezura družstva, 17. místo - drezura
Herbst Miloš	6. 5. 1942, Brno		Fotbal	LOH 1968 Mexiko	základní skupina
Hlaváčková Andrea	10. 8. 1986, Plzeň		Tenis	LOH 2012 Londýn	2. - čtyřhra
Hlaváčková Ilona	15. 3. 1977, Liberec		Plavání	LOH 2000 Sydney	22. - 100 m znak, 26. - 100 m volný způsob
				LOH 2004 Atény	12. - 100 m znak, 13 - štafeta 4x100 m volný způsob
Horalová Alena	24. 11. 1952, Plzeň		Házená	LOH 1980 Moskva	5. místo
Hurt Vladimír	8. 5. 1948, Dobruška		Střelba	LOH 1972 Mnichov	9. místo - rychlopalná pistole
				LOH 1976 Montreal	12. místo - rychlopalná pistole
				LOH 1980 Moskva	26. místo - rychlopalná pistole
Hyka Vladimír	29. 5. 1952, Česká Lípa		Střelba	LOH 1976 Montreal	20. místo - rychlopalná pistole
Hyková Lenka	2. 2. 1985, Plzeň		Sportovní střelba	LOH 2004 Atény	2. - sportovní pistole, 16. - vzduchová pistole
				LOH 2008 Peking	20. - sportovní pistole, 26. - vzduchová pistole
				LOH 2012 Londýn	8. - vzduchová pistole, 13. - sportovní pistole
Jakš Martin	6. 9. 1986, Plzeň		Běh na lyžích	ZOH 2010 Vancouver	3. - štafeta 4 x 10 km, 27. - skiatlon, 29. - 15 km volně
				ZOH 2014 Soči	28. - skiatlon

Januš Miroslav	9. 8. 1972, Benešov		Sportovní střelba	LOH 1992 Barcelona	9. - běžící terč
				LOH 1996 Atlanta	3.- běžící terč
				LOH 2000 Sydney	8. - běžící terč
				LOH 2004 Atény	15. - běžící terč
Jarý Vladimír	2. 1. 1947, Litvínov		Házená	LOH 1972 Mnichov	2. místo
				LOH 1976 Montreal	7. místo
Jemelka Miroslav	28. 7. 1931, Olomouc		Rychlostní kanoistika	LOH 1956 Melbourne	6. místo - K2 10 000 m, 8. místo - K2 1000 m
Jeřábek Tomáš	11. 6. 1973, Mladá Boleslav		Sportovní střelba	LOH 2004 Atény	24. - libovolná malorážka 3 x 40, 24. - libovolná malorážka vleže
				LOH 2008 Peking	46. - libovolná malorážka vleže
Jirkal Stanislav	15. 11. 1955, Kladno	2002, Chrštenice	Sportovní střelba	LOH 1992 Barcelona	10. místo - vzduchová pistole, 22. místo - libovolná pistole
				LOH 1996 Atlanta	15. místo - libovolná pistole, 39. místo - vzduchová pistole
Kajkl Milan	14. 5. 1950, Plzeň	18. 1. 2014, Plzeň	Lední hokej	ZOH 1976 Innsbruck	2. místo
Kalná Pavla	14. 11. 1982, Planá		Sportovní střelba	LOH 2008 Peking	31. - vzduchová puška
Kazíková Sandra	13. 6. 1976, Přerov		Plavání	LOH 2004 Atény	13. - štafeta 4x100m volný způsob, 25. - 50 m volný způsob
				LOH 2008 Peking	29. - 50 m volný způsob
Kelemen Pavel	28. 5. 1991, Domažlice		Cyklistika dráhová	LOH 2012 Londýn	10. - sprint
Kermiet Ján	16. 3. 1963, Liptovský Mikuláš		Sportovní střelba	LOH 1988 Soul	4. - běžící terč
Klouček Josef	8. 8. 1905, Folmava	10. 10. 1987, Domažlice	Závod vojenských hlídek	ZOH 1928 Svatý Mořic	6. místo

Koblasová Marcela	15. 6. 1956 Plzeň		Atletika	LOH 1980 Moskva	11. - pětiboj
Kondr Pavel	25. 3. 1942, Plzeň		Cyklistika dráhová	LOH 1968 Mexiko	5. - stíhací závod družstev
Kostadinov Alipi	16. 4. 1955, Petrovice		Cyklistika silniční	LOH 1980 Moskva	3. - silniční závod družstev
Kovařík Petr	21. 5. 1945, Kolín		Sportovní střelba	LOH 1972 Mnichov	4. - libovolná malorážka 3 x 40
				LOH 1976 Montreal	20. - libovolná malorážka 3 x 40
Kůrková Kateřina	17. 11. 1983, Plzeň		Sportovní střelba	LOH 2004 Atény	3. - vzduchová puška, 27. - sportovní malorážka 3 x 20
				LOH 2008 Peking	1. - vzduchová puška, 2. - sportovní malorážka 3 x 20
				LOH 2012 Londýn	4. - vzduchová puška, 32. - sportovní malorážka 3 x 20
Krátký Břetislav	12. 9. 1911, Plzeň	8. 10. 1987, Praha	Atletika	LOH 1936 Berlín	štafeta 4x400 m - rozběh, skok do výšky - kvalifikace
Krepindl Jindřich	6. 7. 1948, Šťáhlavy		Házená	LOH 1972 Mnichov	2. místo
				LOH 1976 Montreal	7. místo
Kreuziger Roman	6. 5. 1986, Moravská Třebová		Cyklistika silniční	LOH 2008 Peking	44. - silniční závod
				LOH 2012 Londýn	15. - silniční závod
Kubíková Milada	6. 6. 1943, Plzeň		Krasobruslení	ZOH 1964 Innsbruck	10. místo - sportovní dvojice
Kučera Jiří	28. 3. 1966, Plzeň		Lední hokej	ZOH 1994 Lillehammer	5. místo
Kunt Josef	4. 6. 1904,		Šerm	LOH 1936 Berlín	1. kolo - kord, 2. kolo - kord družstva
Kůrka Jan	29. 5. 1943, Pelhřimov		Sportovní střelba	LOH 1968 Mexiko	1. - libovolná malorážka vleže, 12. - velkorážní terčovnice 3 x 40
					29. - libovolná malorážka 3 x 40

Kůrka Petr	24. 10. 1960, Teplice nad Bečvou		Sportovní střelba	LOH 1988 Soul	11. - vzduchová puška, 32. - libovolná malorážka 3 x 40
				LOH 1992 Barcelona	11. - libovolná malorážka 3 x 40, 13. - vzduchová puška
				LOH 1996 Atlanta	11. - vzduchová puška
Ledvinová Lenka	11. 8. 1985, Domažlice		Atletika	LOH 2008 Peking	26. - hod kladivem
Lepka Ján	3. 1. 1977, Plzeň		Cyklistika	LOH 2000 Sydney	13. místo - sprint, 6. místo - týmový sprint
				LOH 2004 Atény	12. místo - týmový sprint
Macenauer Pavel	1900, Úlice	30. 6. 1955, Plzeň	Tenis	LOH 1924 Paříž	17. - dvouhra
Mach Milan	17. 2. 1972, Čeladná		Sportovní střelba	LOH 1996 Atlanta	5. - libovolná malorážka vleže
Maxa Marcel	20. 10. 1974, Plzeň		Alpské lyžování	ZOH 1998 Nagano	29. - obří slalom, nedokončil - slalom, diskvalifikován - kombinace
Michalík Michal	12. 7. 1980, Plzeň		Moderní pětiboj	LOH 2004 Atény	6. místo
				LOH 2008 Peking	6. místo
Mokrý Petr	8. 4. 1948, Plzeň		Rychlostní kanoistika	LOH 1972 Mnichov	9. - C2 1000 m
Mužík Jiří	1. 9. 1976, Plzeň		Atletika	LOH 2000 Sydney	12. - 400 m překážek
				LOH 2004 Atény	14. - 400 m překážek
Nejezchleba Dalimil	8. 10. 1972, Plzeň		Sportovní střelba	LOH 1992 Barcelona	21. - vzduchová puška
Novák Radim	26. 3. 1973, Kolín		Sportovní střelba	LOH 2000 Sydney	15. - libovolná malorážka 3 x 40, 38. - libovolná malorážka vleže, 43. - vzduchová puška
Novák Vladimír	16. 4. 1948, Klatovy		Judo	LOH 1976 Montreal	9. - bez rozdílu vah, 12. - nad 95 kg
Novotná Růžena	31. 1. 1941, Plzeň		Vodní slalom	LOH 1972 Mnichov	22. - K1

Nygrýnová Jarmila	15. 2. 1953, Plzeň	5. 1. 1999, Plzeň	Atletika	LOH 1972 Mnichov	12. - skok do dálky
				LOH 1976 Montreal	6. - skok do dálky
				LOH 1980 Moskva	6. - skok do dálky
Panský Jindřich	29. 7. 1960, Plzeň		Stolní tenis	LOH 1988 Soul	základní skupina - dvouhra
Pavlu Martin	8. 7. 1962, Plzeň		Lední hokej	ZOH 1984 Sarajevo	9. místo
				ZOH 1994 Lillehammer	9. místo
				ZOH 1998 Nagano	12. místo
Pecháček Jiří	5. 8. 1943, Zruč-Senec		Jezdectví	LOH 1992 Barcelona	přeskok - nedokončil
Pechman Matěj	24. 5. 1893, Plzeň- Doudlevice	24. 10. 1973, Malechov	Jezdectví	LOH 1924 Paříž	nedokončil - všestrannost, nedokončil - všestrannost družstva
				LOH 1936 Berlín	8. - drezura družstva, 24. - drezura
Plischke Sylvia	20. 7. 1977, Plzeň		Tenis	LOH 2000 Sydney	33. místo
Plzák Vojtěch	nedohledáno		Atletika	LOH 1920 Antverpy	rozběh - 100 m, meziběh - 200 m
Podhráský Martin	11. 10. 1983, Praha		Sportovní střelba	LOH 2008 Peking	14. - rychlopalná pistole
				LOH 2012 Londýn	7. - rychlopalná pistole
Pokorný Bohumír	25. 11. 1956,		Sportovní střelba	LOH 1980 Moskva	14. - běžící terč
Polomský Pavel	8. 1. 1966, Domažlice		Boby	ZOH 1994 Lillehammer	7. - dvojbob, 10. - čtyřbob
				ZOH 1998 Nagano	nedokončil - dvojbob, 13. - čtyřbob
Pražák Robert	12. 2. 1892, Plzeň	16. 5. 1966, Plzeň	Sportovní gymnastika	LOH 1920 Antverpy	4. - víceboj družstva
				LOH 1924 Paříž	2. - víceboj, 2. - bradla, 2. - kruhy, 8. - přeskok koně našíř
					nedokončili - víceboj družstva

Procházka Jaroslav	nedohledáno		Atletika	LOH 1920 Antverpy	rozběh - 800 m
Prokeš Josef	25. 2. 1933,		Běh na lyžích	ZOH 1956 Cortina d'Ampezzo	8. - štafeta 4x10 km, 16. - 30 km klasicky, 36. - 15 km klasicky
Prosková Alena	29. 4. 1948, Plzeň		Atletika	LOH 1972 Mnichov	18. - skok vysoký
Ptáčnicková Jiřina	20. 5. 1986, Plzeň		Atletika	LOH 2012 Londýn	6. místo
Rabas Josef	1898	30. 6. 1965, Horšovský Týn	Jezdeckví	LOH 1924 Paříž	nedokončil - přeskok, nedokončili - přeskok družstva
				LOH 1928 Amsterdam	41. - přeskok, nedokončili - přeskok družstva
Radová Lenka	9. 10. 1979, Plzeň		Triatlon	LOH 2004 Atény	26. místo
				LOH 2008 Peking	nedokončila
Razým Aleš	19. 8. 1986, Plzeň		Běh na lyžích	ZOH 2010 Vancouver	44. - sprint
				ZOH 2014 Soči	8. - štafeta 4x10 km, 9. - sprint dvojic, 49. - sprint
Reichová Alena	27. 7. 1933, Plzeň	21. 6. 2011, Praha	Sportovní gymnastika	LOH 1952 Helsinky	3. - víceboj družstva, 6. - společné cvičení, 47. - víceboj
				LOH 1956 Melbourne	5. - víceboj družstva, 7. - společné cvičení, 39. - víceboj
Řehula Jan	15. 11. 1973, Cheb		Triatlon	LOH 2000 Sydney	3. místo
Sekyrová Ivana	13. 10. 1971, Klatovy		Atletika	LOH 2012 Londýn	67. - maraton
Schwarz Antonín	14. 2. 1940, Plzeň		Sportovní střelba	LOH 1976 Montreal	27. - libovolná malorážka 3 x 40
Skála Jaroslav	27. 5. 1954, Plzeň		Basketbal	LOH 1980 Moskva	9. - místo
Sloup-Štápl Rudolf	17. 11. 1895, Plzeň	7. 9. 1936,	Fotbal	LOH 1924 Paříž	2. kolo
Sloup-Štáplík Josef	19. 12. 1897, Plzeň	0.0.1952	Fotbal	LOH 1924 Paříž	2. kolo

Soukup Pavel	2. 1. 1971, Stod		Atletika	LOH 1996 Atlanta	rozběh - 800 m
Straka Martin	3. 9. 1972, Plzeň		Lední hokej	ZOH 1998 Nagano	1. místo
				ZOH 2006 Turín	3. místo
Strnad Martin	1. 8. 1974, Plzeň		Sportovní střelba	LOH 2008 Peking	16. - rychlopalná pistole
				LOH 2012 Londýn	9. - rychlopalná pistole
Suchý Dominik	13. 11. 1987, Plzeň		Boby	ZOH 2010 Vancouver	12. místo - čtyřbob
				ZOH 2014 Soči	16. místo - čtyřbob
Svatoš Jan	7. 2. 1910, Jindřichova Hora	22. 6. 1995, Domažlice	Běh na lyžích	ZOH 1936 Garmisch- Partenkirchen	15. - 50 km klasicky
Sventek Stanislav	9. 11. 1930, Nová Ves u Plzně	12. 10. 1998,	Lední hokej	ZOH 1964 Innsbruck	3. místo
Sýkora Petr	19. 11. 1976, Plzeň		Lední hokej	ZOH 2002 Salt Lake City	7. místo
Sýkorová Adéla	5. 2. 1987, Zlín		Sportovní střelba	LOH 2008 Peking	19. - sportovní malorážka 3 x 20
				LOH 2012 Londýn	3. - sportovní malorážka 3 x 20, 31. - vzduchová puška
Šebestová Andrea	16. 3. 1978, Plzeň		Moderní gymnastika	LOH 1996 Atlanta	28. - víceboj
Šedivák Petr	13. 11. 1961, Plzeň		Judo	LOH 1988 Soul	7. - místo do 60 kg
				LOH 1992 Barcelona	23. - místo do 60 kg
Šetlík Martin	12. 8. 1969, Plzeň		Házená	LOH 1992 Barcelona	9. místo
Škarvan Jaroslav	3. 4. 1944, Plzeň		Házená	LOH 1972 Mnichov	2. místo
Šneberger Michal	23. 6. 1978, Plzeň		Atletika	LOH 2004 Atény	23. - 1500 m, 47. - 800 m

Špaček Jaroslav	11. 2. 1974, Rokycany		Lední hokej	ZOH 1998 Nagano	1. místo
				ZOH 2002 Salt Lake City	7. místo
				ZOH 2006 Turín	3. místo
Štark Karel	25. 2. 1942, Plzeň		Cyklistika dráhová	LOH 1964 Tokio	5. - tandemový sprint
Štrunc Stanislav	30. 10. 1942, Plzeň		Fotbal	LOH 1968 Mexiko	základní skupina
Štruncová Věra	1. 3. 1946, Plzeň		Volejbal	LOH 1968 Mexiko	6. místo
Šváb Josef	8. 6. 1933, Plzeň		Sportovní střelba	LOH 1960 Řím	9. místo - rychlopalná pistole
Švarc Přemysl	27. 3. 1985, Plzeň		Triatlon	LOH 2012 Londýn	45. místo
Tesař Lubor	11. 5. 1971, Plzeň		Cyklistika dráhová	LOH 1992 Barcelona	5. - bodovací závod
Tonar Michal	23. 9. 1969, Plzeň		Házená	LOH 1992 Barcelona	9. místo
Vachovcová Alena	24. 1. 1974, Stod		Stolní tenis	LOH 2004 Atény	17. - čtyřhra
Valová Lucie	10. 12. 1981, Ostrava		Sportovní střelba	LOH 2000 Sydney	14. - sportovní malorážka 3 x 20, 36.-vzduchová puška
Vaněk Jiří	24. 4. 1978, Domažlice		Tenis	LOH 2000 Sydney	17. - dvouhra
				LOH 2008 Peking	33. - dvouhra
Varga Miroslav	21. 9. 1960, Žatec		Sportovní střelba	LOH 1988 Soul	1. - libovolná malorážka vleže
				LOH 1992 Barcelona	29. - libovolná malorážka vleže
				LOH 2008 Peking	31. - libovolná malorážka vleže
Velišková Martina	16. 4. 1971, Plzeň		Sportovní gymnastika	LOH 1988 Soul	7. - víceboj družstva, kvalifikace - víceboj
Verner Martin	15. 3. 1980, Domažlice		Plavání	LOH 2008 Peking	21. - 100 m volný způsob
				LOH 2012 Londýn	23. - 100 m volný způsob
Veselý Jaroslav	12. 2. 1937, Plzeň		Sportovní střelba	LOH 1968 Mexiko	27. - libovolná pistole

Vojta Josef	19. 4. 1935, Plzeň		Fotbal	LOH 1964 Tokio	2. místo
Vosátka Karel	20. 11. 1929, Plzeň		Krasobruslení	ZOH 1948 Svatý Mořic	nedokončili - sportovní dvojice
Votruba Jaroslav	1. 4. 1939, Plzeň		Krasobruslení	ZOH 1964 Innsbruck	10. místo - sportovní dvojice
Wagner Ludvík	30. 11. 1885		Vzpírání	LOH 1920 Antverpy	5. místo - do 60 kg
Wälzer Karel	28. 7. 1888, Plzeň		Lední hokej	LOH 1920 Antverpy	3. místo
Záhlavová- Strýcová Barbora	28. 3. 1986, Plzeň		Tenis	LOH 2004 Atény	17. - čtyřhra, 33. - dvouhra
Zídek Jiří starší	8. 2. 1944, Praha		Basketbal	LOH 1972 Mnichov	8. místo
Zwiefelhofer Vlastimil	20. 11. 1952, Klatovy		Atletika	LOH 1980 Moskva	nedokončil

Seznam je uváděn bez titulů.

6.1 Milan Bakeš

(26. 1. 1963, Chrudim)

Obrázek 1 Milan Bakeš²⁰

Český sportovní střelec Milan Bakeš se ve své střelecké době řadil mezi nejlepší střelce u nás. Sám za největší úspěch považuje 8. místo ze vzduchové pušky na OH v Atlantě v roce 1996. Na Mistrovství Evropy (dále jen ME) v Bordeaux 1995 skončil 7. a vybojoval si tím účast na OH do Atlanty. V Atlantě startoval ještě v jedné disciplíně v libovolné malorážce 3 x 40 ran a obsadil 18. příčku. O čtyři roky dříve se probojoval také na OH do Barcelony v roce 1992, ale nijak výrazně nezazářil. V libovolné malorážce na 3 x 40 ran se umístil na 21. místě a v libovolné malorážce vleže si odvezl z olympiády

²⁰ Český střelecký svaz. [online]. 4. 8. 2001

31. místo.²¹ Dodnes zůstal věrný svému klubu SKP Rapid Plzeň, kde trénuje sportovní střelce.

6.2 Roman Bečvář

(2. 7. 1966, Louny)

Mnohonásobný bývalý český reprezentant v házené, který působil v Dukle Praha v letech 1986 – 1992²² a v Kovopetrolu Plzeň, kde získal mistrovský titul v roce 1998, kdy porazili Karvinou 24:23 a o rok později se házenkářům s Romanem Bečvářem povedlo zopakovat mistrovský titul, kdy zvítězili nad Frýdkem-Místkem 21:20.²³ Největší úspěch Romana Bečváře byl, když se probojovali s reprezentací na olympijské hry do Barcelony v roce 1992, kde naše družstvo skončilo na 9. místě.²⁴

6.3 Václav Bečvář

(5. 7. 1957, Chomutov)

Obrázek 2 Václav Bečvář²⁵

V šestnácti letech vstoupil v Chomutově do Svazarmu, od roku 1978 se věnoval Dukelskému závodu branné zdatnosti, Sokolovskému závodu branné zdatnosti a letnímu a zimnímu biatlonu. Se sportovní střelbou začal v roce 1982. Na mistrovství republiky 1987 v Mladé Boleslavi získal stříbrnou medaili a postupně začal mířit mezi naši střeleckou elitu. Od roku 1989 byl nepřetržitě členem národního reprezentačního družstva a mnohonásobným medailistou ze světových soutěží – mistrovství světa a mistrovství Evropy. Mezi jeho největší úspěch patří 1. místo na mistrovství Evropy v družstvech konané v Záhřebu v roce 2001 v disciplíně libovolná malorážka vleže. V roce 1997

---

²¹ Milan Bakeš. [online]. 2012

²² Bývalí „Dukláci“ [online]. 2012

²³ Haber. ústní sdělení. ze dne 17. 10. 2014

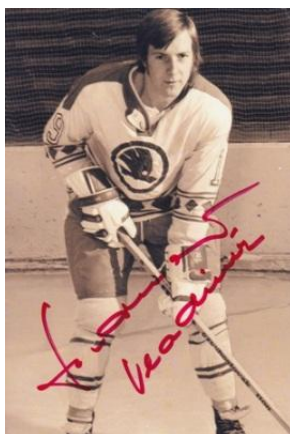
²⁴ Roman Bečvář. [online]. 2012

²⁵ Václav Bečvář. [online]. 2012

vytvořil český rekord v libovolné malorážce vleže výkonem 599 bodů. Václav Bečvář je 13x mistrem České republiky. Třikrát se účastnil olympijských her, v roce 1996 v Atlantě obsadil 7. místo, v roce 2000 v Sydney byl pátý, v roce 2004 v Aténách obsadil 16. místo.²⁶

6.4 Vladimír Bednář

(1. 10. 1948, Beroun)

Obrázek 3 Vladimír Bednář²⁷

Pozičně velice dobrý obránce, kterému jen vážné zranění oka znemožnilo rozmnožit řadu úspěchů v reprezentačním mužstvu, svázal svůj hokejový osud se Škodou Plzeň, za níž hrál od roku 1958 do roku 1982. Výjimkou byla léta 1967 – 1969 strávená na vojně v Dukle Jihlava, jež však odstartovala jeho hvězdnou kariéru. Dvakrát s Duklou Jihlava získal titul mistra Československa, odtud se též dostal do reprezentace. V letech 1969 – 1971 pomáhal na mistrovstvích světa vybojovat místa na stupních vítězů, v roce 1972 se konečně dočkal, byl členem týmu, který po dlouhých letech opět pro československý hokej získal titul mistrů světa. Na XI. zimních olympijských hrách 1972 v japonském Sapporu se podílel na zisku bronzových medailí. Na počátku následující sezóny si však vážně poranil oko a z reprezentace vypadl. V 80. letech končil svou dlouhou aktivní činnost v Norsku a v Karlových Varech.²⁸ Poté působil už jen jako trenér reprezentace do 18 let v letech 1997 – 1998 a 2004 – 2005. V roce 2005 – 2006 přechodně působil u reprezentace do 20 let a v další sezóně 2006-2007 spolu s Mojmírem Trličíkem vedli naši reprezentaci už naplno.²⁹ Byl zařazen do síně slávy plzeňského hokeje.³⁰

---

²⁶ Gajda. 2004. str. 122

²⁷ Autogramy športovcov. [online]. 22. 9. 2014

²⁸ Kolář a kolektiv. 1999. str. 58

²⁹ Trenéři reprezentačních týmů. [online]. 2015

³⁰ Síně slávy. [online]. 2013-2015

6.5 František Brož

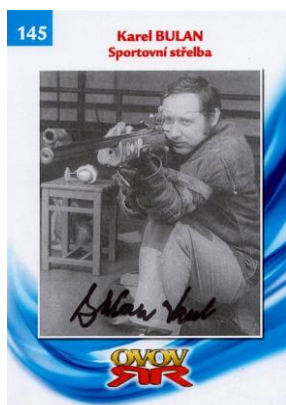
(14. 7. 1929, Plzeň)

František Brož ve své době patřil mezi skvělé československé sprintéry. V bohaté kariéře závodil za kluby DTJ Plzeň, ATK, ÚDA a Dukla Praha, Spartak Sokolovo Praha. Největší sportovní úspěch dosáhl, když se kvalifikoval na OH do Helsinek v roce 1952. Účastník OH 1952 startoval ve štafetě 4x100m a naše družstvo obsadilo 6. místo časem 41,2 s ve složení František Brož, Jiří David, Miroslav Horčic a Zdeněk Pospíšil. Na olympiádě ještě běžel v jedné disciplíně a to na 100 m, ale v rozběhu byl vyřazen.

Na ME v roce 1954 ve štafetě 4x100 m získalo naše družstvo s Františkem Brožem 4. příčku. Dosáhl několika osobních rekordů, v roce 1953 zaběhl 100 m za 10,5 s a zároveň nejlepší čas na 400 m výkonem 48,7 s. O rok později si vytvořil rekord na 200 m časem 21,6 s. Ještě také závodil v dálce, v roce 1950 skočil nejlépe v kariéře 705 cm.³¹

6.6 Karel Bulan

(14. 1. 1940, Dolní Staňkov, okres Klatovy)

Obrázek 4 Karel Bulan³²

Reprezentant Československa ve sportovní střelbě z přelomu 60. a 70. let, který střílel z pušky v kulových disciplínách, a to jednak libovolnou malorážkou vleže a 3x40 ran, jednak velkorážní terčovnici rovněž vleže a 3x40 ran. Zprvu v soutěži družstev vybojoval na ME roku 1969 stříbrnou a na MS v roce 1970 dvě bronzové medaile. Po sedmém místě v soutěži jednotlivců v libovolné malorážce na ME roku 1971 se kvalifikoval na XX. olympijské hry 1972 v Mnichově. Nejprve ve střelbě z libovolné malorážky 3x40 ran v polohách vleže, vstoje a vkleče pokazil poslední sérii a skončil dvanáctý. Ve velkorážní terčovnici, která se v Mnichově střílela na OH naposled, však překvapil, a přestože se mu znovu nedařilo ve střelbě vkleče, obsadil páté místo. O dva

³¹ Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

³² Sběratelství autogramů. [online]. 2013-2015

roky později na světovém šampionátu prokázal své umění a ve střelbě vleže z libovolné malorážky na 60 ran se stal mistrem světa. Ve stejné disciplíně startoval ještě na XXI. olympijských hrách 1976 v Montrealu, ale zůstal hluboko v poli poražených.³³

6.7 Libor Capalini

(30. 1. 1973, Rokycany)

Obrázek 5 Libor Capalini³⁴

Úspěšný moderní pětibojař, mimo jiné také mistr Evropy 2002 a bronzový z MS 2004. Touto medailí si na poslední chvíli zajistil účast na OH v Aténách, kde získal olympijský bronz.

Svou sportovní kariéru začal v roce 1981 v plaveckém bazénu a závodně plaval až do sedmnácti let. Poté zkoušel chvíli triatlon, ale nakonec ho koně přitáhly k modernímu pětiboji, jež se skládá z jízdy na koni, šermu, plavání, střelby pistolí a přespolního běhu.

Už v roce 1995 se na mistrovství Evropy podílel na bronzové medaili v soutěži družstev. Následující rok se těšil na Hry XXVI. olympiády v Atlantě, kvůli rozhodnutí Mezinárodní unie moderního pětiboje však na něho zbyla nevděčná role prvního náhradníka. O čtyři roky později ho o účast na Hrách XXVII. olympiády 2000 v Sydney zase připravila zlomená noha. Přitom jako stříbrný medailista z mistrovství Evropy 1998 a mistrovství světa 1999 v soutěži jednotlivců patřil k favoritům soutěže.

Svou výkonnost prokázal příslušník Dukly Praha a svěřenec trenérů Roberta Kopeckého a Jakuba Kučery v roce 2002 na ME – mezi jednotlivci zvítězil a v soutěži družstev přispěl k bronzové medaili. Téhož roku skončili pětibojaři České republiky na MS ještě o stupínek výše, v soutěži jednotlivců se však Capalini musel spokojit s devátým místem. Bronzovou medaili si družstvo přivezlo i z mistrovství světa 2003. V červenci 2004 se konalo mistrovství světa v Moskvě a tamní bronzová medaile Capaliniho a stříbrná medaile družstva se staly příslibem i pro Hry XXVIII. olympiády v Aténách. Proto jeho vyjádření, že i tam bude spokojen pouze s medailí, nebudilo žádný údiv.

³³ Kolář a kolektiv. 1999. str. 70

³⁴ Zpravodaj obce Záryby. [online]. 2008

V Aténách se mu podařila jízda na koni a jako obvykle výborně plaval. K závěrečnému běhu nastupoval se ztrátou šesti sekund na medaili. Do cíle už dobíhal na vynikajícím třetím místě, za které mu právem náležela celkově bronzová olympijská medaile. Velkou výkonnost prokazoval Libor Capalini i v dalších letech. Na mistrovství světa 2005 ve Varšavě pomohl štafetě k bronzové medaili, následující rok 2006 byl jeho nejúspěšnějším – stal se celkovým vítězem Světového poháru. O rok později přidal do své sbírky stříbro z MS ve štafetě.

Mezitím mu v České republice vyrostli zdatní soupeři a následovníci – Michal Michalík, Ondřej Polívka, Michal Sedlecký či David Svoboda. Ti ho „vytlačili“ z nominace na Hry XXIX. olympiády 2008 v Pekingu. Libor Capalini se ale snažil s nimi držet krok a i nadále zůstal platným členem reprezentačního družstva moderního pětiboje a například v roce 2009 se v Lipsku zasloužil o druhé místo. V roce 2010 ukončil úspěšnou sportovní kariéru. Od té doby se začal věnovat funkcionářské práci, je členem výkonného výboru Českého svazu moderního pětiboje.³⁵

6.8 Ondřej Cink

(7. 12. 1990, Rokycany)

Obrázek 6 Ondřej Cink³⁶

Závodník na horském kole, který jezdí v současnosti za tým Merida Biking Team v disciplíně cross country. Jeho prvním trenérem byl František Raboň starší, který mu dal první základy v Author teamu Stupno. V roce 2010 se přesunul do teamu Merida Biking.³⁷ Jeho novým trenérem se stal bývalý český reprezentant v horských kolech Milan Spěšný.³⁸

Mezi jeho největší úspěchy patří probojování se na OH, kdy Ondřej Cink byl v srpnu v roce 2012 v 21 letech nejmladším startujícím závodníkem v rámci olympijského cyklistického závodu v Londýně. Jezdec z České republiky jel závod se svojí Ninety-Nine

---

³⁵ Libor Capalini. [online]. 2012

³⁶ Ondřej Cink wins U23 cross-country world championships. [online]. 2012

³⁷ Biker Cink: Myšlenka na Londýn mě poprvé napadla až na začátku sezony. [online]. 23. 7. 2012

³⁸ Ondřej Cink. [online]. 2014-2015

Meridou odvážně a úspěšně – závod dokončil na vynikajícím 14. místě! Tento výsledek považoval právem za vrchol jeho dosavadní kariéry. V roce 2010 získal bronzovou medaili v soutěži družstev na mistrovství Evropy v Izraeli. V roce 2012 dosáhl Ondřej Cink dalších skvělých výsledků – v Saalfeldenu se stal mistrem světa v kategorii U23, ve stejné kategorii vyhrál i dva závody světového poháru (v Novém Městě na Moravě a v Houffalize) a na konci sezóny mu zaslouženě patřilo 21. místo ve světovém žebříčku.³⁹

6.9 Alena Černáková

(8. 8. 1961, Plzeň)

Obrázek 7 Alena Černáková⁴⁰

Dobřanská rodačka, která byla naší reprezentantkou ve sportovní gymnastice. Začínala s gymnastikou v TJ Start Plzeň na základně ve Skvrňanech, kde trénovala pod vedením Jaroslava Veselky i s ostatními gymnastkami 6 x týdně 4 hodiny denně a 3 x v týdnu trénovali až do 22 hodin. Když jí rodiče nemohli vozit na tréninky, tak jezdila vlakem. V roce 1974 vyhrála krajský přebor v Plzni na ZŠ Baarova. Na jaře 1975 odešla z Plzně do oddílu Sparty Praha. O rok později si svými výkony vybojovala účast na OH v Montrealu 1976. Na OH startovala ve dvou disciplínách - ve víceboji a v družstvech. Ve víceboji skončila v kvalifikaci a v družstvech celkem startovalo 12 zemí. ČSR gymnastické družstvo ve složení Anna Pohludková, Ingrid Holkovičová, Jana Knopová, Eva Pořádková, Drahomíra Smolíková a Alena Černáková se umístili na 5. místě výkonem 378,25 bodů a na bronzovou příčku NDR ztratili 7 bodů. Ve stejný rok se stala i mistryní republiky v družstvech. Po OH 1976 měla Alena Černáková zdravotní problémy a se sportovní kariérou musela skončit.⁴¹

---

³⁹ Ondřej Cink. [online]. 2015

⁴⁰ Fotografie ze soukromého archivu Lenky Šudákové

⁴¹ Šudáková. ústní sdělení. ze dne 1. 4. 2015

6.10 Bohuslav Ebermann

(19. 9. 1948, Vochov, okres Plzeň-sever)

Obrázek 8 Bohuslav Ebermann⁴²

Jeho hra vynikala rychlostí a to jak v bruslení, tak při krátké kličce a přechodu do protiútku. Byl schopen plnit roli koncového hráče i bránící levé křídlo. Svůj hokejový osud svázal se Škodou Plzeň, za níž hrál v období 1956-1981. Výjimkou byla léta vojenské služby v Dukle Jihlava, se kterou v letech 1969 a 1970 získal titul mistra Československa.

V 80. letech působil jednak ve švýcarském HC Lausanne, jednak ve francouzském CSG Grenoble. Československo reprezentoval v letech 1974-1981 na šesti MS a dvou zimních OH. Zprvu v útoku s Ivanem Hlinkou a Jiřím Holíkem, později s Vladimírem Martincem a Jiřím Novákem. V paměti příznivců zůstane především jeho gól Švédsku na MS v roce 1977 ve Vídni, který znamenal vítězství Československa 2:1 a získání titulu mistra světa. Kromě mistrovského titulu ještě čtyřikrát skončil s národním týmem na druhém místě. Na XII. zimních olympijských hrách 1976 v Innsbrucku se umístilo mužstvo Československa na 2. místě, o čtyři roky později však reprezentace Československa už tolik neuspěla a obsadila páté místo.

Na konci 80. let začal v Grenoblu trénovat a své zkušenosti předával v letech 1995-1996 i hokejovému klubu v Plzni.⁴³ Později se stal členem vedení plzeňského klubu a dodnes pomáhá hokejistům HC Škoda Plzeň. Byl také uveden do plzeňské síně slávy⁴⁴ a také do síně slávy českého hokeje.⁴⁵

---

⁴² iDNES/Hokej. [online]. 9. 1. 2009

⁴³ Kolář a kolektiv. 1999. str. 96

⁴⁴ Síně slávy. [online]. 2013-2015

⁴⁵ Síně slávy českého hokeje. [online]. 2015

6.11 Ladislav Falta

(30. 1. 1936, Opočno)

Obrázek 9 Ladislav Falta⁴⁶

Jeden z nejúspěšnějších českých střelců v historii se zaměřil na pistolové disciplíny, střílel z libovolné i standardní pistole, ale nejvíce se mu dařilo v rychlopalbě na olympijské siluety. V ní startoval na Hrách XVIII. olympiády 1964 v Tokiu i na Hrách XIX. olympiády 1968 v Mexiku, na nichž obsadil deváté a desáté místo. V letech 1969 a 1970 se v této disciplíně stal mistrem Evropy v soutěži družstev, v jednotlivcích se rok od roku zlepšoval – 1969 byl třetí, 1970 už druhý, následující rok 1971 se konečně dočkal titulu evropského šampióna.

Před Hrami XX. olympiády 1972 v Mnichově byl proto považován za největšího favorita olympijské soutěže v rychlopalbě. Po prvním dnu svou pověst potvrzoval vedením, když pověstnou "desítku" netrefil jen v poslední čtyřvteřinové sérii. Následující druhý den soutěže doplatil na vylosování v poslední směně. Přestože prokázal, že "je tvrdým a nervově velmi dobře fundovaným závodníkem", musel se sklonit před obhájcem olympijského prvenství Polákem Józefem Zapedzkim. Jeho stříbrná medaile však byla do té doby největším úspěchem Československa ve střelbě z pistole.

Kromě rychlopalby získal ve velkorážním revolveru s družstvem Československa v roce 1965 titul mistra Evropy a 1970 titul mistra světa, na mistrovství světa 1966 s ním byl třetí. Ve střelbě standardní pistolí 3 x 20 ran byl v roce 1969 mistrem Evropy jak v soutěži jednotlivců, tak i družstev, na mistrovství světa 1970 se umístil s družstvem na třetím stupni. V této disciplíně také 1969 vytvořil světový rekord. Po skončení aktivní závodní činnosti se věnoval trenérské práci, kterou vedl v Dukle Plzeň a stal se také ústředním trenérem československých reprezentantů ve střelbě z pistole.⁴⁷

---

⁴⁶ Ladislav Falta. [online]. 2012

⁴⁷ Ladislav Falta. [online]. 2012

6.12 Tomáš Fleissner

(20. 8. 1960, Plzeň)

Tomáš Fleissner patřil mezi české moderní pětibojaře. Mezi jeho největší životní úspěchy patří zejména kvalifikování se na 2 letní olympiády a to do Soulu v roce 1988 a do Barcelony v roce 1992. V Soulu startoval ve 2 disciplínách – jednotlivci a družstva. V družstvech naše reprezentace obsadila 6. místo z 20 zemí ve složení Tomáš Fleissner, Milan Kadlec a Jiří Prokopius výkonem 14 903 bodů. První skončila reprezentace Maďarska výkonem 15 886 bodů. V jednotlivcích startovalo celkem 66 závodníků a Tomáš Fleissner skončil na 19. místě, kdy nasbíral 5 010 bodů. První místo vyhrál Maďar János Martinek výkonem 5 404 bodů.⁴⁸ Na letních olympijských hrách v Barceloně 1992 soutěžil také ve stejných disciplínách jako v Soulu a v družstvech si pohoršili o 3 místa a skončili devátí. V jednotlivcích Tomáš Fleissner nijak výrazně nezazářil a doběhl si v poslední disciplíně pro 29. místo.⁴⁹

Největší sportovní úspěch zažil v roce 1989, kdy v družstvech naše reprezentace ve složení Blažek, Fleissner, Kadlec obsadil náš tým 3. místo.⁵⁰

Dodnes je Tomáš Fleissner velice aktivní a jako trenér působí v Moderním pětiboji TJ Kralupy, kde předává následovníkům zkušenosti.⁵¹

6.13 Irena Fleissnerová

(25. 11. 1958, Plzeň)

Obrázek 10 Irena Fleissnerová⁵²

Při školní výuce plavání v Plzni si všiml jejího talentu trenér Jindřich Král, který byl specialistou na prsařské disciplíny. Těm se ve Slavii VŠ Plzeň věnovala i Fleissnerová. V roce 1973 však přešla do Slavie VŠ Praha k trenérovi Rudolfu Poledníkovi a brzy začala sbírat úspěchy, zejména ve své „královské“ disciplíně 200 m

⁴⁸ Dobrovodský. 1989. str. 197

⁴⁹ Tomáš Fleissner. [online]. 2012

⁵⁰ Historické přehledy. [online]. 2009

⁵¹ Členové oddílu. [online]. 2013

⁵² Náš tým. [online]. 2014

prsa. Na MS v roce 1975 v kolumbijském Calí byla ještě osmá, ale na dalším šampionátu roku 1978 v Berlíně už časem 2:36,09 minuty poskočila na čtvrtou příčku. Na ME v letech 1977 a 1981 v Jönköpingu a ve Splitu se jí sice příliš nedařilo, zato na univerziádě v Mexiku v roce 1979 vyhrála závody na 100 m a 200 m prsa a v polohovém závodě na 400 m skončila třetí. Na XXII. olympijské hry 1980 v Moskvě proto odjížděla s nadějí na dobré umístění. V závodě na 100 m prsa sice z rozplavby nepostoupila, ale na dvojnásobné dlouhé trati vytvořila časem 2:32,79 minuty nový československý rekord. Ve finále na 200 m prsa pak vybojovala vynikající páté místo. Se závodním plaváním se rozloučila v roce 1981 na univerziádě v Bukurešti, kde na „své“ trati 200 m prsa doplávala na druhém místě. Po absolvování FTVS UK se stala trenérkou ve Slavii VŠ Praha a později ústřední trenérkou mládeže. Zkušenosti rovněž předávala studentům na katedře plavání FTVS UK v Praze.⁵³

Vedle olympijského 5. místa v Moskvě 1980 se k jejím vrcholným sportovním úspěchům počítají především dvě zlaté medaile z letní Univerziády v Mexiko City z roku 1979.⁵⁴

6.14 Petr Frydrych

(13. 1. 1988, Klatovy)

Obrázek 11 Petr Frydrych⁵⁵

Náš současný reprezentant v hodů oštěpem začínal v oddílech TJ Klatovy, AC Domažlice a jeho posledním oddílem je TJ Dukla Praha.⁵⁶

První mezinárodní start přišel v roce 2006 na MSJ v Pekingu, kde skončil Petr v kvalifikaci. Také účast na mistrovství Evropy juniorů 2007 v Hengelu provázela nervozita a skončil devátý. Od podzimu 2006 přešel k trenérovi Janu Železnému a jeho výkonnost se posunula.

⁵³ Kolář a kolektiv. 1999. str. 101

⁵⁴ Irena Fleissnerová [online]. 2012

⁵⁵ Petr Frydrych. [online]. 2004-2011

⁵⁶ Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

V roce 2009 odjížděl na ME 22 do Kaunasu s vědomím šesti závodů, v nichž hodil dál než byl jeho osobní rekord před sezonou a získal stříbrnou medaili.

Sezona 2010 posunula Petra blíž ke světové elitě po osobním rekordu 88,23 m při Zlaté tretře v Ostravě. Objížděl závody Diamantové ligy a na ME cestoval jako adept na medaile. Jenže pauza vynucená zraněním zad se podepsala na jeho výkonu v Barceloně, po šťastné kvalifikaci skončil ve finále se 77,30 m desátý.

V roce 2011 se mu podařilo opět bez potíží kvalifikovat na vrchol. Na mistrovství světa v Tegu však tentokrát skončil před branami finále. Kvalifikačních 76.18 m nestačilo na lepší než 24. příčku.

Na sezonu 2012 nebude Petr vzpomínat v nejlepším, o čemž vypovídá, že nejdále hodil až na závěr sezony při MČR družstev v Táboře (81.14 m). Startoval na Evropě v Helsinkách i olympiádě v Londýně, v obou případech skončil hluboko v poli poražených.

Ani v letech 2013 a 2014 se mu moc nedařilo.⁵⁷

6.15 Zdeněk Groessl

(8. 9. 1941, Plzeň)

Obrázek 12 Zdeněk Groessl⁵⁸

Až do dorosteneckého věku se věnoval řadě míčových her. Teprve v osmnácti letech se na radu Milana Purnocha, mistra světa z Paříže 1956, rozhodl pro volejbal. Bez jakékoliv přípravy hrál vzápětí za Jiskru Neratovice. Po nástupu základní vojenské služby přešel do Rudé hvězdy Praha k dalšímu mistru světa z Paříže z roku 1956, Karlu Brožovi. Oddílu zůstal věrný nejen jako hráč, ale později i jako trenér.

Do reprezentačního týmu Československa přišel před MS v roce 1966 a první start na vrcholné mezinárodní soutěži mu vynesl titul mistra světa. Z ME v roce 1967 v Istanbulu si s národním mužstvem přivezl druhé místo za družstvem SSSR. V říjnu 1968 byl v týmu, který na XIX. olympijských hrách v Mexiku po nešťastné porážce v utkání s Brazílií obsadil „až“ třetí příčku a získal bronzové medaile. Na ME 1971 v Polsku

⁵⁷ Petr Frydrych. [online]. 2004-2011

⁵⁸ 70 let Zdeňka Groessla. [online]. 8. 9. 2011

pomáhal vybojovat druhé místo, dosud poslední medailový úspěch československého a českého mužského volejbalu na vrcholné mezinárodní soutěži. Zdeněk Groessl se zúčastnil ještě XX. olympijských her 1972 v Mnichově, ale dosažené šesté místo však bylo po výsledcích z 60. let považováno za neúspěch.⁵⁹

Od roku 1978-1979 se stal trenérem družstva mužů RH Praha a v roce 1991 nastoupil jako asistent trenéra Stanislava Mitáče u družstva žen a juniorek Olympu Praha, kde působí dodnes.

Více jak 30 let působil jako člen výboru volejbalového oddílu RH Praha resp. PVK Olymp po roce 1992, byl také dlouholetý funkcionář ČSVS a ČVS po roce 1992 (předseda Revizní komise ČSVS, člen Výboru ČVS).⁶⁰

6.16 Vladimír Haber – podrobný životopis v kapitole 7.2

6.17 Dana Hadačová

(3. 9. 1983, Hodonín)

Obrázek 13 Dana Hadačová⁶¹

Česká stolní tenistka, která v juniorech zažila největší úspěchy ve Slovinsku v roce 2000, kdy vyhrála mezinárodní turnaj. Dále si zajistila účast na dvou turnajích TOP 12 (turnaj dvanácti nejlepších Evropanek).⁶² V kategorii seniorů se kvalifikovala na LOH do Pekingu 2008, kde se probojovala do 2. kola, v kterém podlehl Maďarce Potaové 3:4 a skončila na 33. místě. Ve stejném roce zvítězila na mistrovství České republiky a získala singlový titul a o rok později se probojovala také do finále, ale v něm prohrála. V roce 2009 na mistrovství Evropy byla členkou českého bronzového týmu. Na republikovém mistrovství v roce 2010 zvítězila v ženské čtyřhře. Také byla oceněna nejlepší hráčkou 2. německé ligy 2008/2009. Do 1. německé ligy postoupila s klubem Hassia Bingen.

⁵⁹ Kolář a kolektiv. 1999. str. 110

⁶⁰ 70 let Zdeňka Groessla. [online]. 8. 9. 2011

⁶¹ Pražský šampionát objektivem Františka Zálewského. [online]. 6. 3. 2011

⁶² Dana Hadačová. [online]. 1996-2015

Probojovala se také na LOH 2012 v Londýně, ale působení velmi rychlé ukončila porážkou od australské závodnice Miao 2:4 na sety.⁶³

6.18 Václav Haman

(18. 7. 1986, Jičín)

Obrázek 14 Václav Haman⁶⁴

Sportovní střelec, který se věnuje střelbě už od svých pěti let. První úspěchy zaznamenal v dorostu, kdy zvítězil na MČR 13. 9. 2002 ve sportovní malorážce na 60 ran. Další léta na MČR obsazoval umístění na stupních vítězů. Na ME juniorů v Bělehradě v roce 2005 obsadil 2. místo v disciplíně libovolná malorážka 3x40 ran. V dalších disciplínách na ME už tolik nezazářil. O rok později jel na MS do Záhřebu s ambicemi umístit se na podium. To se mu splnilo, skončil totiž na 2. místě v kategorii libovolná malorážka 3x40 ran, kde vystřílel 1172 bodů a překonal juniorský český rekord. Další umístění na bedně na MS v Záhřebu se už nepodařilo zopakovat. V juniorských kategoriích i seniorské kategorii byl Václav Haman několikanásobný MČR.⁶⁵

Mezi jeho výrazné úspěchy v seniorských kategoriích zmiňme kvalifikování se na 2 olympiády do Pekingu 2008 a 2012 do Londýna. V Pekingu soutěžil ve 2 disciplínách. V první disciplíně ve vzduchové pušce obsadil 13. místo a byl to jeho nejlepší výsledek na olympiádě, protože v druhé disciplíně v libovolné malorážce 3x40 ran skončil 23. V Londýně startoval ve 3 disciplínách vzduchová puška, libovolná malorážka 3x40 a libovolná malorážka vleže. Ve vzduchové pušce se umístil na 33. místě. O jedno horší místo si pohoršil v libovolné malorážce 3x40 a skončil 34. A v libovolné malorážce vleže dosáhl nejhoršího výsledku na olympiádě a byl klasifikován na 41. místě.⁶⁶

---

⁶³ Dana Hadačová. [online]. 2000-2015

⁶⁴ Václav Haman. [online]. 2015

⁶⁵ Vašek Haman. [online]. 2010

⁶⁶ Václav Haman. [online]. 2012

6.19 Oldřich Hanč

(22. 3. 1915, Plzeň – 2. 12. 1989, Praha)

Oldřich Hanč byl český rychlostní bruslař, farmakolog a biochemik. Hanč byl několikrát český šampion v rychlobruslení a účastník Zimních olympijských her 1936.⁶⁷

Na ZOH v Garmisch-Partenkirchenu se kvalifikoval do třech disciplín v rychlobruslení a to 500 m, 1500 m a 5000 m. Na 500 m se umístil ve čtvrté desítky a časem 49,8 s obsadil 32. místo. Na trati 1500 m dobruslil do cíle s časem 2:57,8 min a obsadil 35. místo. Na nejdelší vzdálenosti 5000 m Oldřich Hanč dojel do cíle na 34. místě časem 10:03,0 min. Jeho osobní rekord na 5000 m byl čas 9:49,8 min. z roku 1937. V tomto roce si vytvořil osobní rekord i na 1500 m časem 2:41,8 min. Jeho nejlepší výsledek na 500 m je z olympiády v roce 1936.⁶⁸

Byl bratrem básníka Jana Hanče, čestný člen České společnosti pro chemii a České akademie věd. Oldřich Hanč vyrůstal v Plzni a v Praze. Poté, co studoval biochemii, působil jako vědecký ředitel výzkumného oddělení českého výrobce s obuví Baťa.⁶⁹

6.20 Jaroslav Hanf

(19. 2. 1888 – 21. 2. 1958)

Jaroslav Hanf byl československým olympijským reprezentantem v parkurovém skákání na dvou letních olympiádách, v roce 1924 v Paříži a v Amsterdamu v roce 1928.⁷⁰

V roce 1924 se v Paříži soutěžilo ve třech disciplínách - všestrannosti, drezúře a skokovém ježdění. Nejvýznamnější byla soutěž všestrannosti (tehdy a ještě řadu let potom označovaná vojenským pojmem military). Jaroslav Hanf startoval pouze v drezúře s koněm Elegantem a z našich reprezentantů dopadl nejhůře na 19. místě. O čtyři roky později na olympijských hrách v Amsterdamu kapitán Jaroslav Hanf se stejným koněm si polepšil o dvě místa než na hrách v Paříži a skončil na 17. místě. Další výraznější úspěchy ve sportu už nezískal.⁷¹

Mjr. Jaroslav Hanf patřil mezi výborné vojáky, a proto byl ustanoven velitelem III. oddilu ve Střibře po odchodu mjr. Jiřího Nogola k dělostřeleckému pluku 3.⁷²

---

⁶⁷ Oldřich Hanč. [online]. 2008-2015

⁶⁸ Oldřich Hanč. [online]. 2000-2015

⁶⁹ Oldřich Hanč. [online]. 2008-2015

⁷⁰ Svozil. 2008. str. 82

⁷¹ Naši koně a jezdci na OH. [online]. 2002

⁷² Vojenský ústřední archiv. 1919-1936. str. 72

6.21 Miloš Herbst

(6. 5. 1942, Brno)

Obrázek 15 Miloš Herbst⁷³

Miloš Herbst je bývalý český fotbalista, který hrál na postu útočníka v řadě českých klubů, kde nejvýraznější úspěch zažil ve Škodě Plzeň. V lize patřil mezi výborné střelce, a proto byl také nominován trenéry československé reprezentace na olympijské hry do Mexika 1968, kde nastoupil v 1. utkání v kvalifikační skupině D proti reprezentaci Thajska a dal v ní 1 branku. Podílel se na vítězství 8:0. I přes tak velkou výhru už naše družstvo nemohlo postoupit dál do dalších bojů.⁷⁴

6.22 Andrea Hlaváčková

(10. 8. 1986, Plzeň)

Obrázek 16 Andrea Hlaváčková s Lucií Hradeckou⁷⁵

Andrea Hlaváčková se začala věnovat od pěti let tenisu a na profesionální ženský tenisový okruh WTA vstoupila v roce 2004. Nyní patří mezi nejlepší deblové hráčky planety.

V roce 2003 se stala poslední oficiální mistryní světa juniorů ve čtyřhře. Během své kariéry dokázala zvítězit na patnácti turnajích WTA ve čtyřhře, v rámci okruhu ITF pak vyhrála 7 titulů ve dvouhře a 19 ve čtyřhře.

V roce 2011 společně s Lucií Hradeckou dominovaly na grandslamovém French Open, v roce 2012 se stejnou partnerkou absolvovaly finále Wimbledonu, kde o měsíc

---

⁷³ Setkání členů NFZO v Plzni. [online]. 18. 11. 2013

⁷⁴ Popper. 1969. str. 191

⁷⁵ Andrea Hlaváčková. [online]. 2012-2015

později ve finále tenisového olympijského turnaje podlely znovu až ve finále sestrám Sereně a Venus Williams, a vybojovaly stříbro. V roce 2013 získala hned dva grandslamové tituly na US Open - v deblu s Lucií Hradeckou a také v mixu, kde byl jejím partnerem Max Mirnyi (BLR).

V dubnu 2012 zaznamenala debut v týmovém Fed Cupu, kde v souboji s Itálií zasáhla do dvouhry i vítězně do čtyřhry. V listopadu 2012 pak byla členkou týmu, který ve finále této soutěže porazil Srbsko 3:1.

Její dosud nejlepším umístěním na žebříčku WTA bylo 58. místo (20. srpna 2012) ve dvouhře a 3. místo ve čtyřhře (22. října 2012). Osobním trenérem je Tomáš Petera.⁷⁶

6.23 Ilona Hlaváčková (provdaná Kudrnáčová)

(15. 3. 1977, Liberec)

Obrázek 17 Ilona Hlaváčková⁷⁷

Bývalá česká reprezentantka v plavání byla znakařskou specialistkou. Nejúspěšnější období Iloniny plavecké kariéry bylo od roku 2000 do roku 2005.

Jeden z prvních velkých úspěchů přišel 9. 7. 2000 na MČR. Plavkyně pražských Bohemians dohmátla ve finále na 50 m znak na třetím místě a časem 29,18 s vylepšila český rekord. Zároveň se zařadila na 4. místo evropských tabulek.

Další šok přišel jen pár měsíců poté, kdy Ilona 14. 12. 2000 na ME v krátkém bazénu ve Valencii získala zlatou medaili na 100 m znak. Neuvěřitelným časem 58,82 s vypálila rybník všem soupeřkám. Tímto časem zaostala pouhých 32 s za světovým rekordem a 16 s za evropským rekordem.

O pouhé dva dny později získala druhou zlatou medaili na ME ve Valencii a to na poloviční trať 50 m znak. Časem 27,84 s překonala český rekord.

Obrovský úspěch přišel také o rok později 13. 12. 2001, kdy na ME v belgických Antverpách překonala na 100 m znak, časem 58,59 s, evropský rekord šampionátu. O den později však svůj čas ještě vylepšila na konečných 57,75 s, stala se Mistryní Evropy.

⁷⁶ O mně. [online]. 2012-2015

⁷⁷ iDnes./Sport. [online]. 16. 12. 2013

Zaplavala druhý čas v historických tabulkách, kdy lepší jak naše hvězda byla pouze Američanka Nathalie Coughlinové (57,08 s). Svůj druhý český rekord vyrovnala v mezičasu, kdy 50 m rozjížděla za 27,84 s.

K obhajobě již druhého titulu nastoupila 15. 12. 2001, kdy časem 27,06 s překonala evropský rekord a získala evropské zlato. Tímto výkonem se stejně jako na stometrové trati zapsala na druhé místo v historických světových tabulkách. Za nejcennější zlato považovala Ilona to ze stometrového závodu ve Valencii, protože bylo první a z toho má člověk největší radost.

Koncem března roku 2002 postihla pětadvacetiletou plavkyni viróza, která se neobešla bez antibiotik. Přesto všechno 4. dubna 2002 napsala v Moskvě historii českého plavání a svým stříbrem na stometrové znakařské trati se mezi světovou elitu. Byl to pro ni i trenéra obrovský úspěch, i když ke zlatu chybělo pouhých šest setin. Čtyřnásobná mistryně Evropy předvedla výkon 59,13 s, který byl o setinu lepší než v semifinále. O 3 dny později 7. dubna 2002 čekal Ilonu další boj o cenný kov. Evropská rekordmanka však v závodu na 50 m znak skončila čtvrtá, jen 0,06 sekundy za bronzovou medailí. Navlas stejné manko chybělo české plavkyni na stometrové trati na zlato.

Dne 13. prosince 2002 se naše plavecká hvězda pokoušela získat v pořadí již třetí zlatou medaili na stometrové trati na ME v Riese v Německu. Její evropskou nadvládu však přerušila domácí Antje Buschschulteová a na českou reprezentantku „zbylo“ stříbro. Ona sama však s medailí byla spokojená, ale trochu ji mrzelo, že nestlačila čas pod 59 s, ten činil 59,61 s.

O den později 14. prosince 2002 na Ilonu čekala poloviční trať. A také jako předešlý den se musela sklonit před formou domácí Antje Buschschulteové. I na poloviční trati se stejnou soupeřskou prohrála a získala tak druhé stříbro. Výkonem 27,75 s nestačila na Němku o 13 setin.⁷⁸

Čtyřikrát se zúčastnila Ilona Hlaváčková Letní světové univerziády. Při prvním startu v roce 1997 na Sicílii na medaile nedosáhla, ale o dva roky později na Mallorce už byla úspěšná, získala bronz na 100 m znak. Od té doby přibyla na jejím kontě celá řada úspěchů a to jak na univerziádních soutěžích, tak i na ME v krátkém bazénu (25 m), MS, startovala i na 2 OH v Sydney 2000 a v Aténách 2004.

---

⁷⁸ Luhový. 2010. str. 24-27

V letech 2001 a 2003 se stala nejlepší českou plavkyní.⁷⁹

6.24 Alena Horalová (provdaná Janová)

(24. 11. 1952, Plzeň)

Bývalá československá házenkářka, která hrála na Slovensku za tým Štart Bratislava. Mezi její největší sportovní úspěchy řadíme probojování se na olympijské hry do Moskvy v roce 1980, kde se naše družstvo kvalifikovalo a postoupilo na Hry XXII. Na olympiádě startovalo 6 družstev a hrálo se v jedné skupině každý s každým. Naše házenkářské družstvo prohrálo 3 krát. S týmem SSSR 7:17, s Jugoslávií 15:25 a s hráčkami NDR 10:16. Remízu jsme uhráli s Maďarskem 10:10 a jedinou výhru na olympiádě 23:10 jsme zaznamenali s týmem Konga. Naše družstvo s Alenou Horalovou tak obsadilo předposlední 5. místo.⁸⁰ V roce 1976 a o rok později v roce 1977 byla Alena Horalová vyhlášena nejlepší slovenskou házenkářkou.⁸¹

6.25 Vladimír Hurt

(8. 5. 1948, Dobruška)

Přední československý sportovní střelec zaznamenal ve své sportovní kariéře několik významných medailí a ocenění. První individuální medaili a zároveň i titul Mistra Evropy získal Vladimír Hurt ve Wiesbadenu v roce 1968.⁸²

Probojoval se na 3 olympijské hry do Mnichova, Montrealu a Moskvy. V roce 1972 na OH v Mnichově startoval v disciplíně rychlopalná pistole a umístil se na 9. místě. O čtyři roky později na OH v Montrealu se také kvalifikoval do disciplíny rychlopalná pistole a zde si Vladimír Hurt pohoršil oproti Mnichovu o 3 místa a skončil 12. Na poslední olympiádě v Moskvě 1980 si vystřílel v rychlopalné pistolí 26. místo.⁸³

Po olympiádě se věnoval sportovní střelbě dál, ale už výraznějšího úspěchu nezískal a po ukončení kariéry začal trénovat střelce v Plzni na SKP Rapid.⁸⁴

6.26 Vladimír Hyka

(29. 5. 1952, Česká Lípa)

Vladimír Hyka patřil mezi nejlepší československé sportovní střelce, a proto se právem kvalifikoval na olympijské hry do Montrealu 1976, kde závodil v disciplíně

---

⁷⁹ Ilona Hlaváčková – plavání. [online]. 29. 03. 2007

⁸⁰ Alena Horalová. [online]. 2000-2015

⁸¹ Slovenská hádzaná spozná nový kráľ'ovský pár. [online]. 30. 3. 2012

⁸² Historie. [online]. 2011

⁸³ Vladimír Hurt. [online]. 2012

⁸⁴ Trenéri Plzeňského kraje. [online]. 18. 9. 2012

rychlopalná pistole a vystřelil si 586 bodů a skončil na 20. místě.⁸⁵ Po úspěšné sportovní kariéře se začal věnovat trénování na střelnici v Plzni-Lobzích. Mezi jeho nejslavnější svěřenkyni patří jeho dcera Lenka Hyková-Marušková.⁸⁶

6.27 Lenka Hyková (provdaná Marušková)

(2. 2. 1985, Plzeň)

Obrázek 18 Lenka Hyková (provdaná Marušková)⁸⁷

Ke sportovní střelbě se dostala prostřednictvím svého otce Vladimíra Hyky, bývalého reprezentanta ve střelbě z rychlopalné pistole. Pod jeho vlivem si i ona vybrala za svou disciplínu střelbu z pistole – vzduchové a sportovní. Závodí za oddíl Dukla Plzeň, kde je jejím osobním trenérem její manžel David Maruška.

Do Her XXVIII. olympiády v roce 2004 v Aténách dosáhla výraznějších úspěchů jen na juniorských MS a ME, po 5. místě v roce 2002 získala tři týdny před zahájením her titul juniorské MS a na ME v Plzni v roce 2003 skončila sedmá. Do Atén se kvalifikovala jako náhradnice a teprve po vyloučení dvou albánských střelkyň kvůli prokázanému dopingu se její olympijská účast stala skutečností. Její závod ve vzduchové pistoli, v němž Hyková obsadila 16. místo, proběhl bez většího zájmu českých sportovních příznivců.

Ovšem o tři dny později překvapila celý svět a samu sebe ve střelbě ze sportovní pistole. Do finále postupovala na děleném prvním místě spolu s Iradou Ašumovovou z Ázerbajdžánu s vynikajícím nástřelem 588 bodů. Ve finálovém závodě plném zvrátů se jí už tolik nedařilo, dokázala však uhájit druhou pozici za vítěznou Bulharkou Grozděvovou. Zúčastnila se i soutěže ve střelbě vzduchovkou na 10 metrů, kde už nezopakovala druhé místo a skončila na 16. místě.

---

⁸⁵ Procházka. 1984. str. 595

⁸⁶ Lenka Hyková. [online]. 1996-2015

⁸⁷ Lenka Marušková. [online]. 2. 6. 2012

Po Hrách olympiády zastihl Hykovou na mezinárodních závodech útlum, přesto nadále obhajovala výsadní postavení v rámci českých pistolových střelkyň. Po svatbě však opět začala dobývat mezinárodních úspěchů – v roce 2007 vyhrála v americkém Fort Benningu Světový pohár ve vzduchové pistoli a ve sportovní pistoli skončila druhá.

Na Hrách XXIX. olympiády v roce 2008 v Pekingu však skončila v poli poražených – sportovní pistole 20. místo, vzduchová pistole 26. místo. Následující rok 2009 však opět pronikla na medailová umístění, na ME vybojovala stříbrnou medaili ve střelbě sportovní pistolí a bronzovou ve střelbě vzduchovou pistolí. V srpnu 2010 získala na MS v Mnichově bronzovou medaili ve střelbě. Účastnila se MS v Srbsku 2011, kde skončila 14. Na Hrách XXX. olympiády v Londýně dosáhla osmého místa. V roce 2012 přivezla čtyřikrát 3. místo a třikrát 2. místo ze závodů SP.⁸⁸

6.28 Martin Jakš

(6. 9. 1986, Plzeň)

Obrázek 19 Martin Jakš⁸⁹

Martin Jakš se řadí mezi naše nejlepší běžce na lyžích. Už od dětství závodil za mateřský klub TJ Tatran Železná Ruda.⁹⁰ V juniorech sbíral řadu medailí v letech 2006 a 2008. V roce 2006 ve slovinském městě Kranj obsadil v kombinaci třetí místo a druhé místo na 10 km. O dva roky později v italském středisku Malles - Val Venosta vyhrál závod na 15 km a stal se mistrem světa. Momentálně závodí za Duklu Liberec.

Je několikanásobný mistr České republiky a výborné výsledky sbírá i na ME, MS a ve světových pohárech.⁹¹ Největší sportovní úspěch zaznamenal Martin Jakš v roce 2010 na ZOH ve Vancouveru ve Whistler Olympic Parku, kde ve štafetě družstev 4 x 10 km obsadilo naše družstvo ve složení Martin Jakš, Lukáš Bauer, Jiří Magál a Martin Koukal bronzové medaile časem 1:45:21,9 hod. a zapsali se do dějin her.⁹²

---

⁸⁸ Lenka Hyková-Marušková. [online]. 2012

⁸⁹ Martin Jakš. [online]. 2012

⁹⁰ Biografie. [online]. 2008

⁹¹ Výsledky. [online]. 2008

⁹² Whistler Olympic Park. [online]. 24. 2. 2010

6.29 Miroslav Januš

(9. 8. 1972, Benešov)

Obrázek 20 Miroslav Januš⁹³

Miroslav Januš je český sportovní střelec, který závodí v disciplíně na běžící terč. Běžící terč je olympijská disciplína ve střelbě, v níž se malorážní puškou s dalekohledem střílí na vzdálenost 50 m na siluetu divočáka pohybující se dvěma směry, a to buď rychlým, nebo pomalým během.

Člen Dukly Plzeň v ní soutěžil již na Hrách XXV. olympiády 1992 v Barceloně a skončil na devátém místě. Daleko úspěšnější byl na Hrách XXVI. olympiády 1996 v Atlantě, kde v kvalifikaci nastřílel 580 bodů a do finále nastupoval ze třetí pozice, když v čele byl velkým náskokem 5 bodů Číňan Jang Ling. Ve finále se však Janušovi už tolik nedařilo. Nejprve ho vynikajícím nástřelem odsunul z medailového postavení druhý čínský reprezentant Sien Ťün, poté však dosud druhý Rus Dmitrij Lykin ho svou nevídaně špatnou střelbou na stupně vítězů zase vrátil. Bronzová olympijská medaile se stala velkým úspěchem střelce, který se v 90. letech stal v střelbě na běžící terč ať už malorážkou, či vzduchovkou několikrát mistrem světa i mistrem Evropy, a to jak v soutěži družstev, tak i jednotlivců.

V následujících letech až do roku 2011 se pravidelně účastnil MS, ME či halových variant těchto mistrovství. Naposledy v roce 2011 na ME v italské Brescii získal stříbro v individuálním závodě a zlato v týmu. Ve své sbírce má celkem 120 cenných kovů z OH, MS, ME a SP.⁹⁴

⁹³ Střelci Dukly Plzeň vybojovali na Evropě šest medailí. [online]. 8. 3. 2011

⁹⁴ Miroslav Januš. [online]. 2012

6.30 Vladimír Jarý

(2. 1. 1947, Litvínov)

Obrázek 21 Vladimír Jarý⁹⁵

V rodném městě začínal s basketbalem a házenou. Základní vojenská služba v Dukle Praha pak pro něho znamenala velmi rychlý vzestup v házené, měl totiž výborné fyzické předpoklady a morální vlastnosti pro tvrdý trénink.

S Duklou získal v roce 1970 titul mistra Československa a roku 1974 si získal titul zopakoval ve Škodě Plzeň. V roce 1972 patřil k hráčům, kteří pod vedením Jiřího Víchy odjeli reprezentovat Československo na první olympijský turnaj v házené, který se konal v rámci XX. olympijských her v Mnichově a v němž českoslovenští házenkáři po finálové prohře s Jugoslávií vybojovali nečekané stříbrné medaile. Jarý patřil k nejlepším hráčům na místě spojky. V roce 1973 byl zvolen nejlepším házenkářem Československa. Na dalších vrcholných mezinárodních soutěžích už takový úspěch v reprezentaci nezažil.

Na MS roku 1974 v NDR skončil s národním týmem na šestém místě a na XXI. olympijských hrách 1976 v Montrealu se československé družstvo propadlo až na sedmou příčku. Po skončení hráčské kariéry Jarý trénoval házenou v Německu a v Plzni, kde žije.⁹⁶ Dodnes působí v Nadačním fondu západočeských olympioniků, kde zastává funkci předsedy správní rady.⁹⁷

---

⁹⁵ O Nás. [online]. 2015

⁹⁶ Kolář a kolektiv. 1999. str. 146

⁹⁷ O Nás. [online]. 2015

6.31 Miroslav Jemelka

(28. 7. 1931, Olomouc)

Obrázek 22 Miroslav Jemelka⁹⁸

V Olomouci začínal s rychlostní kanoistikou a v jeho bohaté závodní kariéře měl řadu výborných výsledků. Stal se několikanásobným mistrem Československa, mistrem Sportu a na mistrovství světa ve francouzském městě Macon v kategorii K2 na 10 000 m obsadil ve finále 4. místo. Největší sportovní událost zažil v roce 1956, kdy se probojoval na olympijské hry do Melbourne, kde startoval v jeho kategorii K2 na 10 000 m a celkově obsadil 6. místo.⁹⁹ Na olympiádě ještě závodil v kategorii K2 na 1 000 m a umístil se na 8. místě.¹⁰⁰ Pan Jemelka žije dodnes v Plzeňském kraji.

6.32 Tomáš Jeřábek

(11. 6. 1973, Mladá Boleslav)

Obrázek 23 Tomáš Jeřábek¹⁰¹

Tomáš Jeřábek závodí ve sportovní střelbě za SKP Rapid Plzeň. Získal řadu medailí na mezinárodních soutěžích. Zmínil bych nejvýraznější úspěchy tohoto sportovce, kdy v roce 2002 získal druhé a třetí místo na MS. Na ME vyhrál v jednotlivcích dvakrát a to v roce 2005 a 2007. V družstvech se podílel na prvním místě na ME v letech 2005, 2007 a 2009. Dostal se také dvakrát na OH do Atén v roce 2004 a do Pekingů v roce 2008. V Aténách závodil ve dvou disciplínách v libovolné malorážce vleže a v libovolné

⁹⁸ Setkání členů NFZO v Plzni. [online]. 18. 11. 2013

⁹⁹ Historie Kanoistického klubu Olomouc. [online]. 2008

¹⁰⁰ Miroslav Jemelka. [online]. 2012

¹⁰¹ Fotogalerie sportovci Peking 2008. [online]. 2008

malorážce na 3 x 40 ran. V obou disciplínách obsadil 24. místo. Na olympiádě v Pekingu se umístil na 46. místě v libovolné malorážce vleže. Je několikanásobný mistr České republiky ve sportovní střelbě a držitel rekordů ČR v družstvech i v jednotlivcích.¹⁰²

6.33 Stanislav Jirkal

(15. 11. 1955, Kladno – 2002, Chrustenice)

Obrázek 24 Stanislav Jirkal¹⁰³

Trojnásobný mistr ČR ve sportovní střelbě byl členem střeleckého oddílu v Plzni a patřil k nejlepším střelcům u nás.¹⁰⁴ Dvakrát se kvalifikoval na OH do Barcelony 1992 a Atlanty 1996. V Barceloně i v Atlantě startoval ve dvou disciplínách - vzduchová a libovolná pistole. Ve vzduchové pistoli skončil na OH v Barceloně na 10. místě a v Atlantě na 39. místě. V druhé disciplíně v libovolné pistoli skončil v Barceloně na 22. místě a v Atlantě se umístil na 15. místě.¹⁰⁵

6.34 Milan Kajkl

(14. 5. 1950, Plzeň – 18. 1. 2014, Plzeň)

Obrázek 25 Milan Kajkl¹⁰⁶

Defenzivní obránce z plzeňské hokejové školy působil v reprezentačním týmu sice pouze čtyři roky, zato velice úspěšně. V obranné dvojici s Jiřím Bublou se v letech 1976 a 1977 podílel na zisku dvou titulů mistra světa, v letech 1975 a 1978 pomáhal

¹⁰² Tomáš Jeřábek. [online]. 2015

¹⁰³ Český střelecký svaz. [online]. 31. 7. 2001

¹⁰⁴ Sportovní střelec Jirkal si vzal život. [online]. 14. 2. 2002

¹⁰⁵ Stanislav Jirkal. [online]. 2012

¹⁰⁶ Život Milana Kajkla: tituly v Dukle i těžká dřina v kovárně. [online]. 23. 1. 2014

reprezentačnímu mužstvu k zisku dvou druhých míst. O stříbrnou medaili se zasloužil též na XII. zimních olympijských hrách 1976 v Innsbrucku. Byl rovněž účastníkem velice úspěšného vystoupení československých reprezentantů na prvním ročníku Kanadského poháru, který se hrál v září 1976.

V prvoligové soutěži hrál za domovskou Škodu Plzeň, s výjimkou vojenské služby v Dukle Jihlava, s níž se stal v letech 1970 a 1971 mistrem Československa. Teprve v roce 1982 změnil dres a odešel nejprve do rakouského Klagenfurtu a poté do švýcarského Zugu.¹⁰⁷ Za Plzeň odehrál v lize 445 zápasů a hned osmačtyřicetkrát rozvlnil síť soupeře. Aktivní hráčskou kariéru zakončil v Uhelných skladech Praha.¹⁰⁸

Za jeho výborné výkony a oddanost pro plzeňský tým byl uveden do plzeňské hokejové síně slávy.¹⁰⁹

6.35 Pavla Kalná

(14. 11. 1982, Planá)

Obrázek 26 Pavla Kalná¹¹⁰

Sportovní střelkyně Pavla Kalná závodí za klub SKP Rapid Plzeň, kde její trenérkou je Kateřina Frantalová. Výrazné úspěchy na poli mezinárodních zaznamenala už v juniorech v roce 2000, kdy získala 3. místo a podílela se na 2. místě v družstvech. O dva roky později už slavila titul juniorské mistryně Evropy v družstvech i v jednotlivcích. Naše družstvo vyrovnalo juniorský světový rekord.

V seniorských kategoriích si vedla Pavla Kalná velmi dobře. Už v roce 2004 se podílela na zlatých medailích z mistrovství Evropy v družstvech, kde naše družstvo vytvořilo evropský rekord. Bronzovou medaili z roku 2009 vystřílela na ME v jednotlivcích. Účastnila se také OH v Pekingu v roce 2008, kde ve vzduchové pušce obsadila 31. místo.¹¹¹

¹⁰⁷ Kolář a kolektiv. 1999. str. 153-154

¹⁰⁸ Zemřel Milan Kajkl, legendární plzeňský obránce. [online]. 18. 1. 2014

¹⁰⁹ Síně slávy. [online]. 2003-2015

¹¹⁰ Olympijské hry 2008. [online]. 1999-2015

¹¹¹ Pavla Kalná. [online]. 2015

6.36 Sandra Kazíková

(13. 6. 1976, Přerov)

Obrázek 27 Sandra Kazíková¹¹²

Původem přerovská rodačka, která plavala za Slavia VŠ Plzeň a později za TJ Spartak Přerov. Absolvovala mnoho závodů, kde získala řadu medailí, jak z domácích šampionátů tak zahraničních. Je držitelka dvou českých rekordů na padesát metrů kraul na krátkém i dlouhém bazénu.¹¹³ Kvalifikovala se na dvě olympijské hry do Atén a Pekingu. V Aténách 2004 plavala dvě disciplíny 50 m volný způsob a štafetu 4 x 100 m volný způsob. Na 50 m volný způsob si vyplavala 25. místo a ve štafetě se umístilo naše družstvo na 13. místě.

V Pekingu 2008 startovala pouze na 50 m volný způsob a získala 29. místo.¹¹⁴ Zkoušela se dostat i na olympiádu do Londýna, kde jí unikl B-limit o 12 setin. S profesionálním plaváním už chtěla skončit v roce 2011, ale neskončila a přestoupila z Plzně do Přerova, kde vyrůstala. Vytvořil se zde slušný veteránský klub.¹¹⁵ Chut' si spravila na mistrovství světa Masters v Itálii v roce 2012, kde v kategorii 35 – 39 let triumfovala hned ve čtyřech disciplínách: 200 m znak, 100 m volný způsob, 100 m motýl a 50 m volný způsob.¹¹⁶

---

¹¹² Plavání Přerov. [online]. 2014

¹¹³ Přerovský deník.cz. [online]. 26. 7. 2012

¹¹⁴ Sandra Kazíková. [online]. 2012

¹¹⁵ Přerovský deník.cz. [online]. 26. 7. 2012

¹¹⁶ Plavání/Swimming. [online]. 2012

6.37 Pavel Kelemen

(28. 5. 1991, Domažlice)

Obrázek 28 Pavel Kelemen¹¹⁷

Brnířovský rodák Pavel Kelemen patří mezi nadějně české dráhové cyklisty, který závodí za ASO Dukla Brno. Už nasbíral 7 titulů mistra ČR v BMX a titul mistra ČR ELITE ve sprintu z roku 2012. Zatím největší úspěch Pavla Kelemena je kvalifikování se na olympijské hry do Londýna 2012, kde soutěžil v disciplíně sprint a obsadil 10. místo.¹¹⁸

Je držitelem dvou českých rekordů v mužích. První rekord získal v Mexiku 17. 1. 2013 v týmovém sprintu na 250 m časem 44,295 s spolu s Robinem Wagnerem a Tomášem Babákem. Druhý český rekord se mu podařil vyjet na závodech v Rusku 27. 5. 2013, kdy závodil na 200 m letný start a časem 9,719 s ho pokořil.¹¹⁹

V roce 2013 startoval na mistrovství Evropy do 23 let v portugalské Anadii ve sprintu, keirinů a sprintu družstev. První dvě zmiňované disciplíny vyhrál a odvezl si domů zlaté medaile. V týmovém sprintu ve složení Kelemen, Vývoda, Wagner obsadili druhé místo.¹²⁰

---

¹¹⁷ Historické maximum – osm medailí a dva české rekordy z ME do 23 let v dráhové cyklistice. [online]. 17. 7. 2013

¹¹⁸ Pavel Kelemen. [online]. 2015

¹¹⁹ Rekordy České republiky v dráhové cyklistice. [online]. 1. 8. 2013

¹²⁰ Pavel Kelemen. [online]. 2015

6.38 Ján Kermiet

(16. 3. 1963, Liptovský Mikuláš)

Obrázek 29 Ján Kermiet¹²¹

Na XXIV. olympijských hrách 1988 v jihokorejském Soulu začali českoslovenští střelci na běžící terč Ján Kermiet a Luboš Račanský poněkud rozpačitě a po polovině soutěže se dělili o 8. – 12. místo. Druhý den však Ján Kermiet zasahoval malorážku siluetu divočáka pohybující se dvěma směry už daleko úspěšněji a probojoval se do čtyřčlenného finále. V němž se mu však muška opět vychýlila a musel se sklonit před uměním soupeřů v čele s vítězným Norem Torem Heiestadem. Čtvrté místo však bylo jeho velkým úspěchem a řadí se rovnocenně vedle titulů mistra světa z let 1987 a 1994 ve střelbě družstev na běžící terč ze vzduchovky či titulů mistra Evropy z roku 1985 v soutěži jednotlivců též ve střelbě ze vzduchovky. Stejný titul získal i v soutěži družstev roku 1987 z malorážky a v letech 1988 a 1997 ze vzduchovky.¹²²

Stále spolupracuje s ASO Dukla Plzeň, kde dříve soutěžil a v současné době v oddíle dělá trenéra a současně i státního trenéra ČSS.¹²³

6.39 Josef Klouček

(8. 8. 1905, Folmava – 10. 10. 1987, Domažlice)

Obrázek 30 Josef Klouček¹²⁴

---

¹²¹ Kolektiv autorů. 2008. str. 251

¹²² Kolář a kolektiv. 1999. str. 157

¹²³ Ján Kermiet. [online]. 2015

Josef Klouček patřil v době, kdy závodil mezi skvělé běžce v plzeňském kraji, ale i v republice. Závodil za sportovní klub Sněhaři Domažlice. Nejvýraznějším úspěchem sportovce bylo probojování se na zimní olympijské hry do Svatého Mořice v roce 1928, kdy soutěžil v závodě vojenských hlídek. Závod vojenských hlídek byl zařazen po druhé v historii ZOH. Pro tento sport nebyl ustanoven žádný mezinárodní svaz, byl prohlášen MOV na těchto olympijských hrách jako sport ukázkový. Organizaci závodu vojenských hlídek tak převzal Švýcarský lyžařský svaz. Závod vojenských hlídek jsou dnes považovány za předchůdce biatlonu. Naše družstvo ve složení Otakar Německý, Josef Klouček, Jan Bedřich a Robert Möhwald skončilo na 6. místě s časem 4:15:07,5 hod. Na první Nory ztratili skoro 25 minut. Celkem závodilo 9 družstev.

V roce 1945 se stal předsedou Sněhařů Domažlice a řadu let i trénoval.¹²⁵

6.40 Marcela Koblasová (provdaná Neckářová)

(15. 6. 1956, Plzeň)

Obrázek 31 Marcela Koblasová (provdaná Neckářová)¹²⁶

Marcela Koblasová patřila ve své době k nejlepším atletkám-vícebojařkám. Závodila za kluby Škoda Plzeň a VŠ Praha. Účastnice OH 1980 v Moskvě obsadila 11. místo v pětiboji (100 m překážek, vrh koulí, skok do výšky a dálky a běh na 800 m). Na MS 1983 v Helsinkách skončila na 10. místě ve víceboji bodovým součtem 5 965 bodů. O čtyři roky později na ME 1987 se umístila ve víceboji na 9. příčce. Jako první česká atletka překonala v pětiboji v roce 1976 hranici 4 000 bodů výkonem 4 046 bodů a v sedmiboji v roce 1983 hranici 6 000 bodů výkonem 6 105 bodů, kde si vytvořila osobní rekord. Na MČR získala 5 titulů mistryně ČR ve vícebojích.¹²⁷

---

¹²⁴ Fotografie ze soukromého archivu Josefa Kloučka

¹²⁵ Klouček. ústní sdělení. ze dne 10. 9. 2014

¹²⁶ Pedagogický sbor. [online]. 2015

¹²⁷ Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

6.41 Pavel Kondr

(25. 3. 1942, Plzeň)

Bývalý člen TJ ZČE cyklistika Plzeň.¹²⁸

Dráhové cyklistice se věnoval naplno, a proto se také kvalifikoval na OH do Mexika v roce 1968, kde závodil ve stíhacím závodě družstev. Naše družstvo ve složení Jiří Daler, Pavel Kondr, Milan Puzrla a František Řezáč se umístilo na 5. místě.¹²⁹

6.42 Alipi Kostadinov

(16. 4. 1955, Petrovice)

Obrázek 32 Alipi Kostadinov¹³⁰

Závodník RH Plzeň, kde ho vedl trenér František Konečný, byl jediným cyklistou mimo Duklu Brno, který byl na přelomu 70. a 80. let trvale zařazován do reprezentace Československa pro silniční závod družstev. Vedle Michala Klasy a Jiřího Škody tvořil jádro, které na mistrovství světa 1979 doplnil ještě Vlastibor Konečný.

Ve stejné sestavě odjelo družstvo československých cyklistů i na Hry XXII. olympiády 1980 v Moskvě. Tamější silniční závod družstev měl vysoké favority jednak v mistrech světa z NDR, jednak v domácím týmu SSSR. První polovina trati na Minském šosé byla poznamenána silným a nepříjemným protivětrém. Českoslovenští cyklisté jeli takticky velmi dobře. Nevydali se předčasně ze sil (jako například Bulhaři či Poláci), střídali se se strojovou pravidelností a naštěstí je nepostihl žádný defekt. Navíc kupředu je hnalo temperamentní povzbuzování trenéra Doležela.

Provázelo je po celou trať a přispělo k mohutnému finiši. V cíli bylo družstvo Československa jen o sedm desetin sekundy pomalejší než cyklisté z NDR, na něž v závěru dolehla krize. Zvítězil domácí tým SSSR, Československo vybojovalo

¹²⁸ TJ ZČE Cyklistika Plzeň. [online]. 11. 10. 2006

¹²⁹ Kolektiv autorů. 1969. str. 189

¹³⁰ Alipi Kostadinov. [online]. 2000

bronzovou medaili, dosud jedinou v silniční cyklistice. V silničním závodě jednotlivců už nestartoval, trenér Pavel Doležel dal přednost Ladislavu Ferebauerovi.

V letech 1977–83 se pravidelně účastnil mistrovství světa v silničním závodě družstev, v letech 1977, 1978 a 1983 obsadil páté místo, na MS 1981 pomáhal obhájit bronzovou medaili z moskevské olympiády. Ve stejné disciplíně se v polovině 70. let stal v družstvu RH Plzeň několikrát mistrem Československa.¹³¹

6.43 Petr Kovařík

(21. 5. 1945, Kolín)

Obrázek 33 Petr Kovařík vlevo a vpravo moderátor Petr Vichnar¹³²

V době, kdy se učil chemikem v Ústí nad Labem, se na škole zakládal střelecký kroužek. Zkusil také střílet, a protože se mu dařilo, věnoval se střelbě z kulových zbraní pod vedením Emila Bernáta. Později přešel do RH Plzeň k trenéru Vladimíru Tobiáškoví. V roce 1969 se poprvé zúčastnil ME a ve střelbě libovolnou malorážkou, vzduchovou puškou a velkorážní terčovnicí dosáhl několika umístění v první desítce. Na MS roku 1970 už stanul na stupních vítězů – ve střelbě jednotlivců z libovolné malorážky vstoje byl druhý, v soutěži družstev ve střelbě z libovolné i standardní malorážky a z velkorážní terčovnice třetí. Následující rok si z ME přivezl čtvrté místo ve střelbě jednotlivců z libovolné malorážky na 3x40 ran ze tří různých poloh. V téže disciplíně startoval i na XX. olympijských hrách 1972 v Mnichově. Úlohu favoritů tam zvládli Američané Writer a Bassham, o jejichž prvním a druhém místě nebylo pochyb. O bronzovou medaili se však strhl urputný boj mezi Agiševem ze SSSR, Lippoldtem z NDR, Sieledcowem z Polska a Kovaříkem. Pro československého střelce se ukázala kritickou jeho oblíbená poloha vstoje a poslední položka v poloze vkleče. Jediný kruh na terči mu chyběl k medaili, ale i čtvrté místo bylo velkým úspěchem. Po třech třetích místech na MS v roce 1974 se Kovařík probojoval na nejvyšší stupeň na ME roku 1975, kdy zvítězil ve střelbě velkorážní terčovnicí vkleče. Na XXI. olympijských hrách 1976 v Montrealu ve střelbě

¹³¹ Alipi Kostadinov. [online]. 2012

¹³² Nejlepší sportovci Centra sportu MV za rok 2013. [online]. 2013

libovolnou malorážkou na 3x40 ran ze tří různých poloh propadl a skončil na 20. místě. Na ME v roce 1977 však znovu stanul na stupních vítězů: ve střelbě libovolnou malorážkou vstoje obsadil druhé místo. Potom se stal trenérem mládeže ve střelbě z kulových zbraní.¹³³

Dodnes trénuje sportovní střelce ve střeleckém oddílu SKP Rapid Plzeň.¹³⁴

6.44 Kateřina Kůrková (provdaná Emmons)

(17. 11. 1983, Plzeň)

Obrázek 34 Kateřina Kůrková (provdaná Emmons)¹³⁵

Sportovní střelkyně ze vzduchovky a malorážky, která v Pekingu 2008 vybojovala zlatou medaili ve střelbě ze vzduchové pušky na 10 metrů a poté získala stříbrnou olympijskou medaili ve střelbě ze sportovní malorážky na 3x20 ran. Na letních olympijských hrách 2012 v Londýně skončila ve střelbě ze vzduchové pušky na 10 metrů na 4. místě.

Dcera dvojnásobného mistra světa ve střelbě z malorážky Petra Kůrky se v rodné Plzni zřejmě nemohla věnovat jinému sportu než střelbě. Pod vedením svého otce si i ona vybrala puškařské disciplíny, ke střelbě ze vzduchovky si časem přidala i střelbu z malorážky.

Od prvního vstupu na mezinárodní střelecké závody Kateřina sbírala jeden úspěch za druhým. Mnohem více se jí však zpočátku dařilo ve střelbě ze vzduchovky na vzdálenost 10 m, v níž vedle pevné ruky mohla využívat i svou psychickou odolnost. Hned na svém prvním mistrovství světa ve finském Lahti v roce 2002 získala zlatou medaili. Následující rok přidala na ME stříbrnou medaili a v roce 2004 se stala v maďarském Győru mistryní Evropy.

Na Hrách XXVIII. olympiády 2004 v Aténách se proto od ní očekávalo umístění mezi nejlepšími střelkyněmi světa. Kateřina, tehdy ještě Kůrková, nezklamala a v prvním

¹³³ Kolář a kolektiv. 1999. str. 169

¹³⁴ Střelba. [online]. 2015

¹³⁵ Kateřina Kůrková-Emmons. [online]. 2012

olympijském finále vybojovala ve střelbě ze vzduchovky bronzovou medaili. V malorážce skončila na 27. místě. Po roce oddechu se Kateřina vrátila na evropské a světové strelnice v roce 2006 a znova úspěšně – ve vzduchovce 2. místo na MS a 3. příčka na MS. V červnu 2007 se Kateřina provdala za vynikajícího střelce Matthewa Emmonse a přijala jeho příjmení.

V následujícím roce 2007 se ve francouzském Deauville stala podruhé mistryní Evropy, o rok později skončila jen o stupínek níž. Výsledky znova kvalifikovaly Kateřinu mezi favority Her XXIX. olympiády 2008. V Pekingu česká střelkyně očekávání odborníků i příznivců nezklamala. V úvodní disciplíně střelby ze vzduchovky na 10 m se jí neobyčejně dařilo, ve všech čtyřech kolech nastřílela plný počet 100 bodů. Ve finále přidala dalších 103,5 bodů a výsledkem byla zlatá olympijská medaile a nakrátko i první místo České republiky v neoficiální klasifikaci států. Kateřina Emmons osvědčila psychickou odolnost a se 101,7 body nejlepším nástřelem ve finále přidala ke zlaté též stříbrnou medaili ve sportovní malorážce 3x20 ran.

28. července 2012 na Letních olympijských hrách v Londýně skončila ve střelbě ze vzduchové pušky na 10 metrů na 4. místě.¹³⁶

6.45 Břetislav Krátký

(12. 9. 1911, Plzeň – 8. 10. 1987, Praha)

Bývalý československý atlet, který závodil za klub Slavia Praha. Jeho velkým úspěchem bylo probojování se na LOH 1936 do Berlína, kde startoval ve štafetě 4x400 m a skoku do výšky. Ve štafetě naše družstvo skončilo v rozběhách a ve skoku do výšky skočil 170 cm a dále z kvalifikace nepostoupil. Celkově se umístil na 32. místě. Osobní rekordy Břetislava Krátkého jsou následující: skok do výšky 190 cm z roku 1933 a 400 m si zaběhl v čase 50,2 s v roce 1937.¹³⁷

6.46 Jindřich Krepindl

(6. 7. 1948, Štřáhlavy)

Začínal v baště házené na Plzeňsku, ve Štřáhlavech. Základní vojenskou službu strávil v Dukle Praha, kde z něho vyrostl vynikající pivot. Bojovnost, nezměrná obětavost a tréninková píle z něho činily „dělníka hřiště“ v každém družstvu, kde hrál. Po Dukle to byla Škoda Plzeň, s níž roku 1974 získal titul mistra Československa. Ve stejném roce byl vyhlášen nejlepším československým házenkářem. Poprvé se zúčastnil vrcholové

---

¹³⁶ Kateřina Kůrková-Emmons. [online]. 2012

¹³⁷ Břetislav Krátký. [online]. 2000-2015

mezinárodní házenkářské soutěže na XX. olympijských hrách 1972 v Mnichově a hned se podílel na zisku nečekané, ale o to cennější stříbrné medaile. V následujících letech byl svědkem postupného sestupu československé házené: MS v roce 1974 v NDR – 6. místo, XXI. olympijské hry 1976 v Montrealu – 7. Místo, MS v roce 1978 v Dánsku dokonce až 11. místo. Na konci 70. let odešel hrát a později i trénovat do Německa.¹³⁸

6.47 Roman Kreuziger

(6. 5. 1986, Moravská Třebová)

Obrázek 35 Roman Kreuziger¹³⁹

Sportu se věnoval odmala. Zkoušel fotbal a hokej, ale když dostal k jedenáctým narozeninám silniční kolo, začala u něj vyhrávat cyklistika. Nejdřív jezdil pod dohledem táty Romana, pak taky u trenérů Raboně a Pečenky ve Škodě Plzeň.

V patnácti odešel do Švýcarska do juniorského týmu Schumacher, kde byl skoro čtyři roky. Následoval rok v italském týmu Podenzano pro jezdce do 23 let a od roku 2006 byl členem profi týmu Liquigas. Vyrosl v jednoho z lídrů stáje.

Velký vliv na Romanovu kariéru má jeho otec, který se stal v roce 1983 juniorským mistrem světa v cyklokrosu a pak se prosazoval i jako výborný silničář. Na kontě má například vítězství v závodech Kolem Rakouska. Dodnes je jeho rádcem a občas spolu i trénují. Roman se během krátké doby vyprofiloval do role jednoho z lídrů svých týmů na těžké etapové závody či vybrané klasiky. Zažil to už v Liquigasu, pak při angažmá v Astaně a nyní je jedním z tahounů stáje Tinkoff-Saxo vedle Španěla Contadora či Ira Roche.¹⁴⁰

První velký sportovní úspěch zažil Roman Kreuziger na MS juniorů v silniční cyklistice v italské Veroně, kde získal titul mistra světa. Dalšími výraznými úspěchy byly na Tour de Suisse, Tour de Romandie, Giro d'Italia, Tour de France a probojování se na OH v Pekingu 2008 a v Londýně 2012. Na Tour de Suisse v roce 2008 vyhrál celkově. V tom samém roce skončil na 44. místě v Pekingu na OH. O rok později měl

¹³⁸ Kolář a kolektiv. 1999. str. 176

¹³⁹ Roman Kreuziger. [online]. 2015

¹⁴⁰ O Romanovi. [online]. 2015

nejlepší výsledek na závodech Kolem Romandie kde celkově vyhrál a v roce 2010 také vyhrál závod celkově Kolem Sardinie. Zisk titulu do 25 let se dočkal na Giro d'Italia v roce 2011. Na OH 2012 v Londýně si vybojoval v silničním závodě 15. místo. Posledním výrazným výsledkem byl zisk zlaté medaile na závodech Amstel Gold Race a jeho nejlepší umístění v kariéře na Tour de France mezi jednotlivci, kde skončil na 5. místě a v soutěži družstev vyhrál jeho tým Saxo-Tinkoff.¹⁴¹

6.48 Milada Kubíková (provdaná Stastny)

(6. 6. 1943, Plzeň)

Obrázek 36 Milada Kubíková (provdaná Stastny)¹⁴²

Bývalá československá sportovní krasobruslařka, která závodila na šampionátech po boku svého sportovního partnera Jaroslava Votruby. Mezi jejich největší úspěchy patří dvě pátá místa na MS v roce 1962 a 1963. Na ME v roce 1962 byli na 7. místě. O rok později skončili na 5. místě a v roce 1964 se umístili na 12. místě.

Jejich největší sportovní úspěch byl, když se probojovali na ZOH v roce 1964 do Innsbrucku. Ve finále se umístili na 10. místě.¹⁴³

6.49 Jiří Kučera

(28. 3. 1966, Plzeň)

Obrázek 37 Jiří Kučera¹⁴⁴

¹⁴¹ Závodní výsledky. [online]. 2015

¹⁴² Kubikova-Stastny Milada. [online]. 2014

¹⁴³ Milada Kubíková. [online]. 2000-2015

¹⁴⁴ Z rozloučení po přípravě jsem byl dojatý, netají hradecký trenér Kučera. [online]. 29. 6. 2013

Bývalý výborný hokejový útočník začínal s hokejem v Plzni. Později působil v klubu Dukla Jihlava, odkud se znovu vrátil do Plzně. Jen co padly brány totalitního režimu, vydal se poznávat skandinávský hokej. Hrál za Tapparau Tampere, pět sezon strávil ve švédské Luley, kde získal i jeden mistrovský titul. Zkusil si i švýcarské angažmá v týmu Klotenu.

Hrál na osmi mistrovstvích světa. Získal z nich čtyři bronzové a jednu zlatou medaili na nejslavnějším světovém šampionátu v roce 1996, kde gólem na 4:2 do prázdné branky pečtil vítězství nad Kanadou a získal titulu mistra světa. Dvakrát byl také členem výběrů pro Kanadský pohár, v roce 1987 se s ním podíval i do semifinále této soutěže.¹⁴⁵

Probojoval se také s českým hokejovým týmem na ZOH 1994 do Lillehammeru, kde reprezentační mužstvo skončilo na 5. místě.¹⁴⁶

Jeho trenérská kariéra začínala po boku kouče Miroslava Přerosta v Plzni. Extraligové zkušenosti získal však také v Litvínově a vyzkoušel si i slovenské angažmá v Nitre. Další roky působil v dalších českých hokejových klubech.¹⁴⁷

6.50 Josef Kunt

(4. 6. 1904 - ?)

Josef Kunt se specializoval na šerm v Šermířském klubu Plzeň. V roce 1934 měl v tréninkovém olympijském družstvu Šermířský klub Plzeň tři zástupce - Kunta, Frydricha a Nekolovou. Josef Kunt byl vynikajícím kordistou. Byl tři roky po sobě mistrem republiky a na olympijských hrách v Berlíně v roce 1936 zajistil mužstvu ČSR vítězství nad Maďarskem 9:7, když porazil všechny své soupeře, což bylo senzací.¹⁴⁸

6.51 Jan Kůrka - podrobný životopis v kapitole 7.1

---

¹⁴⁵ Z rozloučení po přípravě jsem byl dojatý, netají hradecký trenér Kučera. [online]. 29. 6. 2013

¹⁴⁶ Jiří Kučera. [online]. 2012

¹⁴⁷ Z rozloučení po přípravě jsem byl dojatý, netají hradecký trenér Kučera. [online]. 29. 6. 2013

¹⁴⁸ Historie oddílu. [online]. 2002-2015

6.52 Petr Kůrka

(24. 10. 1960, Teplice nad Bečvou)

Obrázek 38 Petr Kůrka¹⁴⁹

Několikanásobný mistr světa ve sportovní střelbě Petr Kůrka závodil za SKP Rapid Plzeň.¹⁵⁰ Absolvoval řadu mezinárodních závodů a také startoval na třech LOH v roce 1988 v Soulu, 1992 v Barceloně a 1996 v Atlantě. Na olympijských hrách se mu tolik nevedlo jako na MS. Ve vzduchové pušce skončil v Soulu na 11. místě a na 32. místě z libovolné malorážky na 3x40 ran. O čtyři roky později v Barceloně závodil ve stejných disciplínách a v libovolné malorážce na 3x40 ran se umístil na 11. místě a na 13. místě ve vzduchové pušce. Své působení na jeho posledních hrách v Atlantě zakončil 11. místem ve vzduchové pušce.¹⁵¹

Po sportovní kariéře začal trénovat střelce v SKP Rapid Plzeň. Mezi jeho slavné svěřence patří jeho dcera olympijská vítězka Kateřina Emmons. Dále také trénoval českou střeleckou reprezentaci a od roku 2008 vedl australskou střeleckou reprezentaci.¹⁵²

V roce 1994 byla panu Petru Kůrkovi udělena Cena PhDr. Jiřího Stanislava Gutha-Jarkovského, nejvyšší ocenění ČOV.¹⁵³

---

¹⁴⁹ Trenér české střelecké reprezentace Kůrka končí a odchází do Austrálie. [online]. 1. 10. 2008

¹⁵⁰ Petr Kůrka exkluzivně. [online]. 15. 1. 2011

¹⁵¹ Petr Kůrka. [online]. 2012

¹⁵² Petr Kůrka exkluzivně. [online]. 15. 1. 2011

¹⁵³ O klubu SKP. [online]. 2011

6.53 Lenka Ledvinová

(11. 8. 1985, Domažlice)

Obrázek 39 Lenka Ledvinová¹⁵⁴

Rodačka z Domažlic Lenka Ledvinová na sebe výrazněji upozornila v roce 2007, kdy vybojovala dva cenné kovy, stříbro mezi dvaadvacetiletými Evropankami v Debrecínu a bronz na univerziádě v Bangkoku. Předtím však již měla za sebou po jedné účasti na ME i MS juniorů, a také dva starty na ME dospělých. Právě výkon na ME22 v Maďarsku ji posunul i na premiérové MS v Ósace. Účast na MS 2007 v Japonsku skončila v kvalifikaci. Kladivo poslala v první sérii do vzdálenosti 66,57 metru. Zlepšit se už nedokázala, a tak skončila celkově 21.

Bitva o olympiádu 2008 byla dramatická, když do hry vstoupila Kateřina Šafránková, která spolu českým rekordem držela i letenku do Pekingu. Oboje jí Lenka sebrala na jednom z posledních závodů v Plzni, kdy kladivo dolétlo do vzdálenosti 69,03 m. Mírnější limit jí nakonec na OH stačil. V Číně všechny tři její pokusy dolétly za 65 m, ten nejdelší z třetí série na 67,17 m byl její druhý nejlepší v sezoně. Při své olympijské premiéře skončila 26.

V sezoně 2009 Lenka neúspěšně obhajovala v Bělehradě univerziádní bronz, 65,53 m stačilo tentokrát na jedenácté místo. Nominovala se i na MS v Berlíně, leč v kladivářské kvalifikaci se jí nedařilo. Hodila jen 62,92 m a skončila ve své skupině 17.

Výkonnost před mistrovstvím Evropy 2010 - podruhé překonaná 70 metrová hranice dávala naději, že svá slova splní. V Barceloně se však vrhačům nedařilo, včetně kladivářek. Lenka sotva přehodila 60 metrů, a to na finále zdaleka nestačilo.

V roce 2011 se Lenka pomalu vytratila z čelných pozic. Nepřehodila šedesátku, nejdál se dostala na 59,37 m a na mistrovství republiky v Brně se ani nevešla na stupně vítězů. Podobné to bylo i v následujících sezonách (2012 a 2013), kdy předvedla 55,39 m,

---

¹⁵⁴ Lenka Ledvinová má bronz!. [online]. 10. 8. 2007

resp. 58,12 m. Výraznějších výkonů dosahovala v sezóně 2014, kdy bylo jejím maximem 64,20 m a byla tak třetí nejúspěšnější kladivářkou na domácí scéně.¹⁵⁵

6.54 Ján Lepka

(3. 1. 1977, Plzeň)

Obrázek 40 Ján Lepka¹⁵⁶

Ján Lepka pochází sice z Plzně, ale vyrůstal spolu s Jaroslavem Jeřábkem v mládežnickém klubu Dukla Trenčín. Na Slovensku si nechal Ján Lepka udělat státní občanství a posléze už mohl reprezentovat Slovensko v dráhové cyklistice na dvou LOH v Sydney 2000 a v Athénách 2004. V dráhové cyklistice obsadil ve sprintu 13. místo a v týmovém sprintu se umístili ve složení Jaroslav Jeřábek, Peter Bazálik a Ján Lepka na 6. místě.¹⁵⁷ O čtyři roky později v Athénách soutěžil Ján Lepka pouze v týmovém sprintu a slovenské družstvo ve stejném složení skončili na 12. místě.¹⁵⁸

Ján Lepka se pyšní několika českými i slovenskými rekordy v kadetech a v juniorech. Rekordy vytvořil v letech 1992 – 1993, kdy jezdil za tým Dukla Trenčín a Favorit Brno.¹⁵⁹

6.55 Pavel Macenauer

(1900, Úlice – 30. 6. 1955, Plzeň)

Pavel Macenauer hrál za tenisový klub TJ I. ČLTK Plzeň.¹⁶⁰

Jeho největší úspěchy byly zaznamenány v 30. letech 20. století, kdy se kvalifikoval na LOH do Paříže 1924. V Paříži se dostal nejdále do 3. kola,

---

¹⁵⁵ Lenka Ledvinová. [online]. 2004-2011

¹⁵⁶ Kolektiv autorov. 2000. str. 79

¹⁵⁷ Kolektiv autorov. 2000. str. 76

¹⁵⁸ Ján Lepka. [online]. 2000-2015

¹⁵⁹ Rekordy české republiky v dráhové cyklistice. [online]. 31. 12. 2008

¹⁶⁰ Tenisový klub I. ČLTK Plzeň oslavil 120 let od založení. [online]. 15. 9. 2013

kdy podlehl Williamsovi z USA 3:2 a obsadil celkové 17. místo.¹⁶¹ Dále se účastnil v roce 1924 a 1928 finále evropského pásma Davisova poháru s bilancí 9 výher a 11 proher. Celkem tedy v Davis Cupu odehrál 20 utkání, porazil např. H. Timmera, H. Cochetovi podlehl až v pětisetové bitvě. Stal se 4x vítězem na mezinárodním mistrovství Československa ve čtyřhře. Třikrát s Janem Koželuhem v letech 1924, 1925, 1928 a jednou s Ferencem Maršálkem v roce 1931. Účastnil se finále na mezinárodním mistrovství Rakouska ve Vídni 1925 a o rok později na Roland Garros v Paříži 1926 se probojoval do třetího kola.¹⁶²

6.56 Milan Mach

(17. 2. 1972, Čeladná)

Obrázek 41 Milan Mach¹⁶³

Milan Mach je bývalý československý reprezentant, který začínal se střelbou v SSK Frenštát pod Radhoštěm¹⁶⁴ a posléze v ASO Dukla Plzeň.

Na XXVI. Olympijských hrách 1996 v Atlantě byl blízko úspěchu i dosud nepřiliš známý Milan Mach. Ve vyrovnané soutěži, v níž vítězný Němec Christian Klees nastřílel v kvalifikaci absolutních 600 bodů, se probojoval do finále s 596 body na osmém místě. Ve finále si zachoval pevnou ruku a po druhém nejlepším výkonu postoupil na pátou příčku. Od bronzové medaile ho přitom dělil pouhý bod.¹⁶⁵ Tento výborný sportovní střelec má ve své sbírce řadu úspěchů na mezinárodním poli, kde získal celkem dvanáct medailí na MS a ME.

---

¹⁶¹ Pavel Macenauer. [online]. 2000-2015

¹⁶² Pavel Macenauer. [online]. 2013

¹⁶³ Sedmnáct medailí pro střelce. [online]. 3. 8. 2009

¹⁶⁴ Historie SSK Frenštát pod Radhoštěm. [online]. 2001

¹⁶⁵ Kolář a kolektiv. 1999. str. 195

Je držitelem českých rekordů v jednotlivcích, v družstvech a je také spoludržitel světového rekordu ve velkoráží terčovnici 3x40 ran. Dodnes působí v ASO Dukla Plzeň.¹⁶⁶

6.57 Marcel Maxa

(20. 10. 1974, Plzeň)

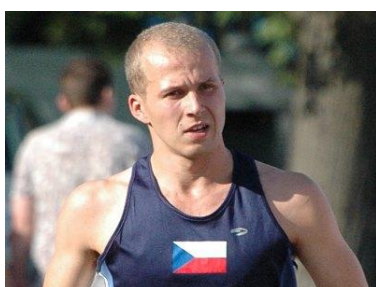
Obrázek 42 Marcel Maxa¹⁶⁷

Marcel Maxa závodil v alpském lyžování od roku 1993 do roku 2000, kdy ukončil svojí závodní kariéru. Jeho sportovním úspěchem bylo probojování se na ZOH do japonského města Nagana v roce 1998. Startoval ve třech disciplínách: obří slalom, slalom a v kombinaci. Nejlepší výkon podal v obřím slalomu, kde se do první třicítky dostal a obsadil 29. místo. V ostatních disciplínách se už mu tolik nevedlo. V kombinaci byl diskvalifikován a slalom nedokončil. Dne 4. 3. 2000 na MČR ve Špindlerově Mlýně si zajel nejlepší výkon na domácím šampionátu ve slalomu a získal titul mistra ČR.

Závodil také na několika světových šampionátech a nejlepší 24. místo ve své kariéře obsadil 14. února 1999 v USA ve Vail/Beaver Creeku.¹⁶⁸

6.58 Michal Michalík

(12. 7. 1980, Plzeň)

Obrázek 43 Michal Michalík¹⁶⁹

¹⁶⁶ Kolektiv autorů. 2008. str. 80

¹⁶⁷ V Naganu vyjel dřív a přišel o životní úspěch. Maxa zapomíná u rolbování. [online]. 18. 1. 2014

¹⁶⁸ Athlete: Maxa Marcel. [online]. 2015

¹⁶⁹ Souboj s kamarády? Bez rivality, říká Michalík. [online]. 23. 2. 2008

Odchovanec plzeňského moderního pětiboje, mezinárodně úspěšný byl jako dorostenec a junior. V roce 2001 v Budapešti se stal juniorským mistrem světa.

Po příchodu do pražské Dukly se uplatnil i v seniorské kategorii, byl členem stříbrného družstva na MS 2002 v San Francisku. V roce 2003 se znovu prosadil ve velké soutěži, na MS v Pesaru skončil v jednotlivcích na třetím místě, s družstvem byl rovněž třetí. Umístěním v soutěži jednotlivců si vybojoval účastnické místo na LOH 2004 v Aténách, kde obsadil 6. místo.¹⁷⁰

O čtyři roky později na LOH 2008 v Pekingu si doběhl do cíle pro 6. místo. Milan Michalík si vybojoval na MS a ME řadu medailí, jak v jednotlivcích, štafetách tak i v družstvech. Celkem získal 1 zlatou medaili, 8 stříbrných medailí a 9 bronzových medailí.¹⁷¹

6.59 Petr Mokrý

(8. 4. 1948, Plzeň)

Obrázek 44 Petr Mokrý¹⁷²

Bývalý reprezentant v kanoistice Petr Mokrý dosahoval svých nejlepších výsledků v 80. letech. Největší sportovní úspěch bylo kvalifikování se na LOH do Mnichova v roce 1972. Startoval v disciplíně C2 na 1000 m a skvělým výkonem si dojel do cíle pro 9. místo.¹⁷³

Dodnes pomáhá v českém svazu kanoistů.¹⁷⁴

---

¹⁷⁰ Gajda. 2004. str. 97

¹⁷¹ Historické přehledy. [online]. 2009

¹⁷² Petr Mokrý. [online]. 2005

¹⁷³ Petr Mokrý. [online]. 2012

¹⁷⁴ Český svaz kanoistů – kontakty. [online]. 18. 10. 2010

6.60 Jiří Mužík

(1. 9. 1976, Plzeň)

Obrázek 45 Jiří Mužík¹⁷⁵

Plzeňský odchovanec plzeňské atletiky začínal jako dálkař, později přešel na překážky. Působil v několika oddílech: Dynamo ZČE Plzeň, Dukla Praha, AK Kroměříž, USK VŠEM Ústí n/L.

Byl také účastníkem LOH 2000 v Sydney, kde startoval na 400 m překážek. Jeho působení skončilo v semifinále a celkově si doběhl pro 12. místo. O čtyři roky později se kvalifikoval na LOH 2004 do Athén. Rovněž běžel 400 m překážek a také skončil v semifinále na 14. místě.

Nejlepšího výsledku Jiří Mužík zaběhl na 400 m překážek v Edmontonu na MS 2001, kde skončil na 7. místě. Výraznějších úspěchů zaznamenal na ME v roce 1997 a 2000. Ve finském Turku na ME 1997 získal stříbrnou medaili ve štafetách 4x400 m a o tři roky později se stal halovým mistrem Evropy v belgickém Gentu také se štafetou 4x400 m. Na ME v Mnichově v roce 2002 zazářil v běhu na 400 m překážek a odvezl si z ME stříbrnou medaili.

Osobní rekordy Jiřího Mužíka jsou následující: běh na 100 m - 10,77 s z roku 1997, 200 m - 21,11 s z roku 1997, 400 m - 45,78 s z roku 1998, 400 m překážek - 48,27 s z roku 1997 a z technických disciplín má rekordy tyto: dálka 726 m z roku 1996 a z trojskoku 15,55 m také z roku 1996.¹⁷⁶

---

¹⁷⁵ Galerie. [online]. 2014

¹⁷⁶ Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

6.61 Dalimil Nejezchleba

(8. 10. 1972, Plzeň)

Obrázek 46 Dalimil Nejezchleba¹⁷⁷

Sportovní střelec plzeňské Dukly získal řadu medailí na mezinárodních soutěžích. První úspěch zaznamenal v bývalé Jugoslávii ve městě Zenica na ME v juniorech v roce 1990, kde skončil na 3. místě v družstvech – libovolná malorážka na 60 ran. O rok později v Manchesteru už skončilo naše družstvo s Dalimilem Nejezchlebou na 2. místě a i on sám v jednotlivcích obsadil 2. místo ve vzduchové pušce. Nejlepší úspěch v juniorech na ME v roce 1992 získal v Budapešti, kde si vystřílel ve vzduchové pušce titul mistra Evropy.¹⁷⁸

Ještě dvakrát v roce 1993 a 1994 na ME juniorů si odvezl ze šampionátů 2 stříbrné medaile a také v letech 1994 a 1995 v seniorech obsadil ve Štrasburku 1994 bronzovou medaili a v Bodenu 1995 si vystřílel dvě zlaté medaile.¹⁷⁹ (Sport se jménem Dukla, 350)

Kvalifikoval se na LOH v Barceloně, kde obsadil 21. místo ve vzduchové pušce.¹⁸⁰

6.62 Radim Novák

(26. 3. 1973, Kolín)

Obrázek 47 Radim Novák¹⁸¹

---

¹⁷⁷ Dalimil Nejezchleba. [online]. 2015

¹⁷⁸ Úspěchy střelců na Českosloveska na ME. [online]. 23. 11. 2002

¹⁷⁹ Kolektiv autorů. 2008. str. 350

¹⁸⁰ Dalimil Nejezchleba. [online]. 2012

¹⁸¹ Radim Novák. [online]. 2015

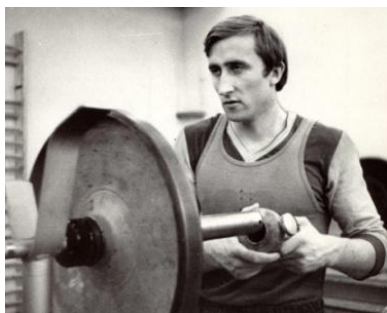
Radim Novák začal se sportovní střelbou již v šesti letech pod trenérským vedením svého otce a pozdějšího dlouholetého trenéra Vladimíra Nováka. Závodně a tudíž naplno se začal věnovat sportovní střelbě o dva roky později a prvních dorosteneckých úspěchů dosáhl v SSK Kostelec nad Černými lesy. V té době začal koketovat s biatlonem a tři roky se zúčastňoval těchto soutěží. Vrcholem pro Radima Nováka byla účast na MČR na Kvildě v roce 1985.

Další cestou byl přestup do tehdy nově vzniklého TSM (Tréninkového střediska mládeže) Kolín. Tam se, ale dlouho neohráł a postoupil do vrcholového střediska, tehdejší RH Plzeň, nyní SKP Rapid Plzeň, kde později nastoupil na základní vojenskou službu. Od roku 1993 se stal zaměstnancem OS MV (Odbor sportu-Ministerstva vnitra) ČR. Zde působil 11 let jako profesionální sportovní střelec.

První účast na Olympijských hrách v Atlantě 1996 mu utekla jenom o vlásek v rozstřelu s Milanem Machem.¹⁸² Na druhý pokus to ale už vyšlo a na OH Sydney 2000 střílel ve 3 disciplínách: v libovolné malorážce 3x40 ran, v libovolné malorážce vleže a ve vzduchové pušce. Nejlepším výsledkem bylo 15. místo z libovolné malorážky na 3x40 ran.¹⁸³ Dodnes je jediným držitelem absolutního nástřelu a českého rekordu v libovolné malorážce 60 ran nástřelem 600 bodů. Sportovní kariéru ukončil koncem roku 2003.¹⁸⁴

6.63 Vladimír Novák

(16. 4. 1948, Klatovy)

Obrázek 48 Vladimír Novák¹⁸⁵

Československý reprezentant v judu nás reprezentoval v roce 1975 na ME a získal bronzovou medaili. O rok později se účastnil také ME a zde si polepšil o jednu příčku a odvezl si stříbrnou medaili. Ve stejném roce byl na LOH 1976 v Montrealu. Soutěžil

---

¹⁸² Kontakt. [online]. 2015

¹⁸³ Radim Novák. [online]. 2012

¹⁸⁴ Radim Novák. [online]. 2015

¹⁸⁵ Vladimír Novák. [online]. 2015

ve dvou disciplínách v judu a to bez rozdílu vah a nad 95 kg. V bez rozdílu vah se umístil na 9. místě a v kategorii nad 95 kg obsadil 12. místo.¹⁸⁶

Český svaz juda ho ocenil za celoživotní přínos pro sport v oblasti juda a dne 29. ledna 2011 byl uveden do síně slávy.¹⁸⁷

6.64 Růžena Novotná (provdaná Truhlářová)

(31. 1. 1941, Plzeň)

Obrázek 49 Růžena Novotná (provdaná Truhlářová)¹⁸⁸

Kajakářka z Blovic, která ve své disciplíně reprezentovala naši republiku a slavila mezinárodní úspěchy. Růžena Novotná závodila a umísťovala se na čelních místech nejen na mistrovstvích republiky, ale zúčastnila se i olympijských her. Začala slavit úspěchy jako dorostenka, v pozdějších letech se prosazovala i mezi dospělými. Ze tří účastí na mistrovství světa si v roce 1969 přivezla jednu zlatou medaili.

V roce 1972 byla na olympijských hrách v Mnichově. Ve vodním slalomu v kategorii K1 se umístila na 22. místě.

Největší úspěch slavila Novotná na MS v Bourg St. Maurice. Na velice náročné trati na řece Iseře ve Francii vybojovala Novotná spolu s dalšími dvěma kajakářkami zlatou medaili ve slalomu. Jejich výsledný čas 22:58,8 min. nedokázaly překonat ani favoritky závodu z Německa. Do cíle dorazily až s třívteřinovou ztrátou na naše závodnice. Tomuto úspěchu předcházela náročná nominace, která se jela v tzv. Čertových proudech pod Lipenskou přehradou.¹⁸⁹

---

¹⁸⁶ Milníky českého juda. [online]. 10. 12. 2011

¹⁸⁷ Vladimír Novák. [online]. 2015

¹⁸⁸ Kajakářka Růžena Truhlářová (Novotná). [online]. 23. 4. 2009

¹⁸⁹ Kajakářka Růžena Truhlářová (Novotná). [online]. 23. 4. 2009

6.65 Jarmila Nygrýnová (provdaná Strejčková)

(15. 2. 1953, Plzeň - 5. 1. 1999, Plzeň)

Obrázek 50 Jarmila Nygrýnová (provdaná Strejčková)¹⁹⁰

Jarmila Nygrýnová byla úspěšnou reprezentantkou Československa ve skoku dalekém v letech 1969 – 1986, čtrnáctinásobnou mistryní Československa a držitelka národního rekordu z roku 1982 (689 cm). Atletice se začala věnovat v lehkotletickém oddíle v Blovicích pod vedením pana Kratochvíla, ve 14 letech přešla do TJ Škoda Plzeň. V letech 1975 -1980 byla členkou Rudé hvězdy Praha a v roce 1981 se vrátila do TJ Škoda Plzeň. První medaili, a to hned zlatou, získala na ME juniorů v Paříži v roce 1970. V letech 1972 – 1979 následovalo dalších 10 medailí: světová letní univerziáda – 1x zlato (Řím 1975), 1x stříbro (Sofie 1977); světový pohár – 1x stříbro (Düsseldorf 1977); ME – 2x zlato (San Sebastian 1977 a Milán 1978), 3x stříbro (Rotterdam 1973, Mnichov 1976 a Vídeň 1979), 1x bronz (Grenoble 1972); ME – 1x bronz (Praha 1978). Na OH v Montrealu v roce 1976 i v Moskvě v roce 1980 obsadila shodně šesté místo. V olympijském roce 1976 patřila mezi nejúspěšnější československé atlety roku.

Plzeňská sportovní unie ji spolu s městem Plzeň vyhlásila in memoriam „Sportovní hvězdou 20. století“.¹⁹¹

---

¹⁹⁰ Jarmila Strejčková – Nygrýnová. [online]. 26. 8. 2013

¹⁹¹ Jarmila Strejčková – Nygrýnová. [online]. 26. 8. 2013

6.66 Jindřich Panský

(29. 7. 1960, Plzeň)

Obrázek 51 Jindřich Panský¹⁹²

Během bohaté kariéry posbíral stolní tenista celou řadu úspěchů. Ty největší sbíral Jindřich Panský v roce 1985, kdy se stal vicemistrem světa ve čtyřhře (s Orlovským) i mixu (s Hrachovou). S tou vyhrál o rok později i ME. Má dva bronzy z MS družstev a dvakrát byl druhý na prestižním turnaji nejlepších Evropanů TOP 12.¹⁹³

Také se probojoval v roce 1988 na LOH do Soulu, kde ve dvouhře skončil už v základní skupině.¹⁹⁴ Stolnímu tenisu se věnuje dodnes a předává své zkušenosti našim reprezentantům z pozice trenéra.

6.67 Martin Pavlu

(8. 7. 1962, Plzeň)

Obrázek 52 Martin Pavlu¹⁹⁵

Martin Pavlu byl italský hokejista českého původu. Již v mládežnických kategoriích působil v italských klubech. Jeho dlouholetým klubem se stal v roce 1978

---

¹⁹² V medaili věříme, říkají evropští šampioni minulosti o svých nástupcích. [online]. 10. 9. 2010

¹⁹³ Návrat po 37 letech. Panský hrál zase v Plzni, i s Orlovským. [online]. 13. 11. 2013

¹⁹⁴ Jindřich Panský. [online]. 2012

¹⁹⁵ Martin Pavlu. [online]. 2015

HC Bolzano a v posledním roce před ukončením kariéry v roce 2003/2004 hrál v Meranu.¹⁹⁶

Dostal se také třikrát za italskou reprezentaci na ZOH do Sarajeva 1984, Lillehameru 1994 a do Nagana 1998. Na jeho prvních dvou olympiádách se umístilo italské družstvo na devátých příčkách a na poslední jeho olympiádě skončila italská reprezentace na 12. místě.¹⁹⁷

S italskou reprezentací se probojoval na MS v letech 1993, 1994, 1995 a 1997.¹⁹⁸

6.68 Jiří Pecháček

(5. 8. 1943, Zruč-Senec)

Obrázek 53 Jiří Pecháček¹⁹⁹

Jiří Pecháček je synem armádního důstojníka a jeho otec byl také jeho prvním trenérem. Pravidelné tréninky začal již ve svých 12ti letech a po dvou letech se stal, jako člen skokového družstva, dorosteneckým mistrem Československa. V Praze působil v oddílech TJ Žižka Praha a TJ Lokomotiva Vršovice. V roce 1961 se dostal do širšího reprezentačního kádru a o rok později při zahraniční premiéře zvítězil na CHIO v Budapešti s klisnou Karlou. Jeho reprezentační úspěchy a starty nadále přibývaly.

V roce 1977 se konaly v Československu první mezinárodní závody se statutem CSIO (Concours de Sauts d'Obstacles Internationale Officiel). Na těchto závodech Jiří Pecháček zvítězil v Grand Prix s koněm Dany a jako člen skokového družstva obsadil druhou příčku v Poháru národů na koni Amor. O rok později vítězství v Grand Prix zopakoval tentokrát na koni Amor.

V těchto letech byl také účastníkem MS 1978, ME 1977 a 1979. Ovšem nejvyšší metou a cílem každého sportovce jsou olympijské hry. I tam nás Jiří Pecháček reprezentoval, i když by se dalo říci, že jeho olympijské ambice provázela smůla. Získal

¹⁹⁶ Martin Pavlu. [online]. 2015

¹⁹⁷ Martin Pavlu. [online]. 2000-2015

¹⁹⁸ Martin Pavlu. [online]. 2015

¹⁹⁹ Fotogalerie Velké ceny Ústí nad Labem. [online]. 2005

celkem 3 nominace na olympijské hry, přičemž z účasti v Mnichově a Moskvě vždy na poslední chvíli sešlo. Až v roce 1992 v Barceloně zavlála u olympijského kolbiště tehdy ještě československá vlajka. Na olympijské hry s naším jezdcem cestovala klisna českého chovu jménem Garta. Ihned po příjezdu onemocněl jezdec, ale vše se dalo do zahajovacího skákání do pořádku. Zahajovací skákání (150 cm) absolvoval Jiří Pecháček s Gartou s jedním shozením. Bohužel, ale po první kvalifikaci musela naše dvojice odstoupit pro obnovené zranění přední nohy klisny, a tím pro ně olympijské hry skončily. Přes veškerou nepřízeň osudu to byla pro našeho jezdce velká zkušenost.

Do výčtu sportovních úspěchů Jiřího Pecháčka je třeba zařadit 6 titulů mistra Československé republiky a 13 titulů mistra České republiky. Česká jezdecká federace ocenila Jiřího Pecháčka zlatým odznakem a také byl Olympijským výborem odměněn cenou Fair Play. Tuto cenu dostal za svůj počín v Bratislavě, kde zapůjčil koně svému soupeři, který ho pak v Grand Prix porazil.²⁰⁰

6.69 Matěj Pechman

(24. 5. 1893, Plzeň-Doudlevice – 24. 10. 1973, Malechov)

Matěj Pechman byl československý dostihový jezdec, který se dostal na dvě LOH do Paříže 1924 a Berlína 1936. Ve všestrannosti nás v Paříži zastupovali čtyři jezdci – kapitán Josef Charous s Editorem, kapitán František John s Aratem, kapitán František Statečný s Exterieurem a kapitán Matěj Pechman s Coirem. Kapitán Matěj Pechman byl vyloučen při steeplechase. O dvanáct let později už to dopadlo mnohem lépe. Tři jezdci z ČSR obsadili v hodnocení družstev 8. místo z 11 ekip. František Jandl s Nestorem získali mezi 29 jezdci 13. místo, kapitán Matěj Pechman s Ideálem obsadili 24. místo a Otto Schöninger s Heliosem byli 29.

Také vyhrál v roce 1936 s koněm Idealem celostátní závody na pražském Výstavišti, které se považují za předchůdce mistrovství republiky v letech 1926 – 1938, drezurní úlohy se jezdily na nejvyšším stupni „O“ (tj. olympijském).

Matěj Pechman patřil ve své době k nejlepším drezurním jezdcům v ČSR, ale i ve všestrannosti.²⁰¹

---

²⁰⁰ Zlato českého jezdeckého sportu – Jiří Pecháček. [online]. 25. 6. 2009

²⁰¹ Jezdecké soutěže. [online]. 2011

6.70 Sylvia Plischke

(20. 7. 1977, Plzeň)

Obrázek 54 Sylvia Plischke²⁰²

Sylvia Plischkeová je bývalá rakouská profesionální tenistka českého původu (dcera Aleny Proskové-Plischkeové), která zahájila svou profesionální kariéru v roce 1992 a ukončila ji roku 2002. Odehrála celkem 11 zápasů za národní tým ve Fed Cupu, z toho 5 vítězných. Rovněž se zúčastnila Letních olympijských her 2000 v Sydney, na kterých prohrála v 1. kole dvouhry s Italkou Ritou Grandeovou 2–6, 2–6. Na žebříčku WTA pro dvouhru byla nejvýše klasifikována na 27. místě.²⁰³

6.71 Vojtěch Plzák

Bývalý československý atlet, který byl členem klubu SK Český Lev Plzeň.²⁰⁴

Vojtěch Plzák běžel ve dvou disciplínách 100 m a 200 m na LOH v Antverpách 1920. Na 100 m bylo přihlášeno 59 závodníků z 23 zemí a Vojtěch Plzák byl vyřazen v rozběhu. V dvojnásobné disciplíně startovalo 45 závodníků ze 17 zemí a zde byl vyřazen v meziběhu. Probojování se na LOH byl pro Vojtěch Plzáka sportovní životní výkon.²⁰⁵

---

²⁰² Sylvia Plischke míří do Hradce Králové. [online]. 17. 2. 2012

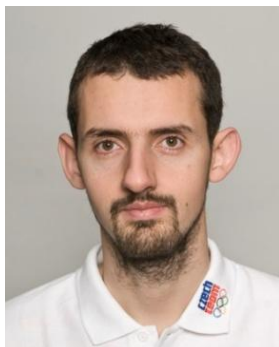
²⁰³ Sylvia Plischke. [online]. 2000-2015

²⁰⁴ SK Český lev Plzeň. [online]. 2014

²⁰⁵ Procházka. 1984. str. 365

6.72 Martin Podhráský

(11. 10. 1983, Praha)

Obrázek 55 Martin Podhráský²⁰⁶

Několikanásobný mistr ČR Martin Podhráský je členem SKP Rapid Plzeň. Účastnil se mnoho startů na světových pohárech, MS, ME a OH. Dostal se ve své kariéře dvakrát na LOH do Pekingu 2008 a do Londýna 2012. Závodil v rychlopalné pistolí a lepšího výsledku dosáhl v Londýně, kde se probojoval do první desítky a skončil na 7. místě. O sedm příček hůře se umístil v Pekingu.

Sportovních úspěchů se dočkal v roce 2006 na akademickém SP, kde obsadil 1. místo. Titul si odvezl ještě v letech 2009 a 2011 na ME v družstvech. 2x byl ještě na 1. místě na závodech SP v roce 2011. Bronzové medaile si ještě odvezl z akademického MS z roku 2003 a 2010 a také z družstev na ME 2007. Jeho nejlepším individuálním výsledkem na ME bylo 5. místo z roku 2007.²⁰⁷

Poslední nejvýraznější střelecký výkon předvedl s jeho týmovými střelci Strnadem a Těhanem na MS ve španělské Granadě. V družstvech obsadili 2. místo s celkovým počtem bodů 1737.²⁰⁸

6.73 Bohumír Pokorný

(25. 11. 1956, -)

Obrázek 56 Bohumír Pokorný²⁰⁹

²⁰⁶ Martin Podhráský. [online]. 2015

²⁰⁷ Martin Podhráský. [online]. 2015

²⁰⁸ Pistoláři vystříleli na MS stříbro v rychlopalbě, Strnad byl čtvrtý. [online]. 14. 9. 2014

Bohumír Pokorný se celý život věnuje sportovní střelbě a kvalifikováním se na LOH 1980 do Moskvy se řadil mezi naše olympijské reprezentanty. Na LOH v Moskvě obsadil 14. místo na běžící terč.²¹⁰

Dodnes se věnuje Bohumír Pokorný sportovní střelbě na střelnici ASO Dukla Plzeň, kde trénuje přední české svěřence a také zastává funkci vedoucího trenéra a správce areálu.²¹¹

6.74 Pavel Polomský

(8. 1. 1966, Domažlice)

Obrázek 57 Pavel Polomský²¹²

Pavel Polomský byl původně výborný atlet – sprintér. Závodil za atletické oddíly Škoda Plzeň, Dukla Praha, Slovan Liberec. Jeho osobní rekordy jsou následující: 100 m 10,47 s a 200 m za 21,46 s. Oba dva rekordy zaběhl v roce 1989.

Posléze se stal bobistou a v tomto sportu sbíral řadu úspěchů. Byl účastníkem dvou ZOH v roce 1994 v Lillehameru, kde závodil v dvousedadlovém bobu a čtyřsedadlovém bobu. Lepšího výsledku dosáhl v dvousedadlovém bobu, kdy se umístil na 7 příčce a o 3 příčky hůře si dojel v čtyřsedadlovém bobu. O čtyři roky později na ZOH 1998 v Naganu startoval už jenom v čtyřsedadlovém bobu a naše družstvo si dojelo pro 13. místo.²¹³

Pavel Polomský závodil většinou ve dvojici s Jiřím Džmurou. Tato dvojice vyhrála Americký pohár v letech 1999 a 2004 a na mistrovství světa v Iglsu v roce 1993 skončila šestá. V závodech Světového poháru byli Džmura s Polomským dvakrát třetí, a to v roce 1994 ve Svatém Mořici a o rok později v La Plagne.

---

²⁰⁹ Český střelecký svaz. [online]. 2014

²¹⁰ Bohumír Pokorný. [online]. 2012

²¹¹ Armádní sportovní oddíl sportovní střelby Dukla Plzeň. [online]. 2015

²¹² Pavel Polomský. [online]. 2009

²¹³ Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

Jiří Džmura měl problémy s Českým svazem bobistů, a proto od roku 2002 spolu s Pavlem Polomským závodili v reprezentačním dresu Slovenska, kde se v tomto roce stali mistry.²¹⁴

6.75 Robert Pražák - podrobný životopis v kapitole 7.3

6.76 Jaroslav Procházka

Patřil ve své době k vynikajícím běžcům. Závodil za klub Český Lev Plzeň a také byl účastníkem LOH 1920 v Antverpách, kde se zúčastnil běhu na 800 m. Jeho snažení o probojování se do dalších bojů se nepovedlo a Jaroslav Procházka skončil v rozběhu.

Osobní rekordy si vytvořil v letech 1920 v běhu na 800 m časem 2:00,6 min. a v běhu na 1.500m časem 4:36,2 min.²¹⁵

6.77 Josef Prokeš

(25. 2. 1933, Plzeň)

Obrázek 58 Josef Prokeš (s číslem 67)²¹⁶

Josef Prokeš byl členem armádního sportovního oddílu lyžování Dukly Liberec.²¹⁷

Plzeňský špičkový závodník patřil ve své době k našim nejlepším běžcům na lyžích. Což dokládá i start na ZOH 1956 v Cortině d'Ampezzo, kde startoval ve třech disciplínách 15 km klasicky, 30 km klasicky a ve štafetě 4x10 km. Na 15 km klasicky se umístil na 15. místě. Na dvojnásobné trati skončil na 36. místě a ve štafetě bylo náš tým klasifikován na 8. příčce.²¹⁸

Po emigraci do Rakouska Josef Prokeš pokračoval v kariéře a stal se trenérem rakouských běžců na lyžích.²¹⁹

---

²¹⁴ Bobista Džmura ukončil svou sportovní kariéru. [online]. 13. 1. 2006

²¹⁵ Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

²¹⁶ Špalková. 2007. str. 116

²¹⁷ Armádní sportovní oddíl lyžování Dukla Liberec. [online]. 2015

²¹⁸ Josef Prokeš. [online]. 2012

²¹⁹ Špalková. 2007. str. 116

6.78 Alena Prosková (provdaná Plischkeová)

(29. 4. 1948, Plzeň)

Bývalá plzeňská výškařka, která závodila za kluby Spartak Plzeň-Bory, Škoda Plzeň a RH Praha. Na druhém ročníku evropských juniorských her (předchůdce Mistrovství Evropy juniorů v atletice) v Oděse zaznamenala svůj největší úspěch ve své kariéře v roce 1966, kde získala zlatou medaili. Ve finále skočila 164 cm a jako jediná překonala tuto laťku.

Startovala na ME a HME v roce 1971. Účast na ME v Helsinkách jí vynesla 18. příčku a ve stejném roce obsadila na HME v Sofii 7. místo výkonem 176 cm. Následující rok se na HME v Grenoblu se umístila opět na 7. místě.

Účastnila se LOH 1972 v Mnichově, kde výkonem 176 cm ve výšce obsadila 18. místo.²²⁰

6.79 Jiřina Ptáčnicková (provdaná Svobodová, od sezóny 2015 používá příjmení Ptáčnicková)

(20. 5. 1986, Plzeň)

Obrázek 59 Jiřina Ptáčnicková²²¹

Naše nejlepší tyčkařka závodila za oddíly USK Praha, Dukla Praha a v současné době za PSK Olymp Praha.

V kariéře získala mnoho medailí, jak na MČR, ME, MS i Světové letní univerziádě. Na MČR získala pětkrát titul mistryně České republiky a dvakrát skončila druhá. Na Světové letní univerziádě v roce 2009 v Bělehradě si odvezla do ČR zlatou medaili a o tři roky později navázala titulem mistryně Evropy ve skoku o tyči výkonem 460 cm na ME ve finských Helsinkách.

Účastnila se LOH 2012 v Londýně, kde obsadila ve skoku o tyči 6. místo.

Osobní i národní rekord v hale skočila v roce 2014 v Drážďanech výkonem 471 cm a venku si vytvořila osobní i národní rekord v Plzni už v září 2013 výkonem 476 cm.²²²

---

²²⁰ Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

²²¹ Svobodová-Ptáčnicková: Ve finále chci bojovat o medaili. [online]. 26. 2. 2013

²²² Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

Stříbrnou medaili získala spolu s ruskou závodnicí Anzhelikou Sidorovovou na HMS v polských Sopotech 2014, kde nestačila pouze na kubánskou reprezentantku Yarisley Silva, která skočila také 470 cm jako naše reprezentantka, ale na první pokus.²²³

6.80 Josef Rabas

(1898 – 30. 6. 1985, Horšovský Týn)

Josef Rabas patřil k českým jezdcům na koni. Dvakrát se probojoval na LOH do Paříže 1924 a do Amsterdamu 1928. V Paříži startoval ve dvou disciplínách v přeskoku a v přeskoku družstev, ale v ani jedné disciplíně nedokončil svoje působení na Hrách. O čtyři roky později na LOH v Amsterdamu se už umístil na 41. místě v přeskoku a v přeskoku družstev naše družstvo nedokončilo.²²⁴

Josef Rabas se řadil ve své době k nejlepším skokovým jezdcům a to i dokládá jeho titul mistra v celostátním jezdeckém závodě, které se konalo v Praze 7 v kryté hale v roce 1932, kde závodil s koněm Elenterem. Celostátní jezdecké závody můžeme považovat za předchůdce mistrovství republiky v letech 1926 – 1933, skoky byly na úrovni T, od roku 1934 se jezdilo Československé skokové derby.²²⁵

6.81 Lenka Radová (provdaná Kovářová)

(9. 10. 1979, Plzeň)

Obrázek 60 Lenka Radová (provdaná Kovářová)²²⁶

Triatlonu se věnovala od patnácti let. Byla reprezentantkou ČR jak v dorosteneckých, juniorských, tak seniorských kategoriích. V juniorské kategorii dosáhla na titul vicemistryně světa v duatlonu, na MS v triatlonu obsadila šesté místo. V seniorské kategorii byla součástí vítězného týmu na ME, v individuálním závodě dosáhla nejlépe

²²³ Pole Vault Women. [online]. 9. 3. 2014

²²⁴ Josef Rabas. [online]. 2012

²²⁵ Jezdecké soutěže. [online]. 2011

²²⁶ Český triatlon povede dvojnásobná olympionička Lenka Kovářová. [online]. 9. 11. 2014

na 5. místo. Na MS pak byla jedenáctá. Je několika násobnou medailistkou ze závodů světového poháru a dvojnásobnou účastnicí LOH (Athény 2004, Peking 2008).²²⁷

V Athénách se umístila v triatlonu na 26. místě a závod v Pekingu nedokončila.²²⁸

Stala se Akademickou mistryní světa v roce 2002 v Nanao.

Je držitelkou I. trenérské třídy v triatlonu. Podílela se na přípravě reprezentantů moderního pětiboje před LOH v Londýně.

Je sportovní ředitelkou České triatlonové asociace, zároveň působí na FTVS UK v Laboratoři sportovní motoriky a je zde garantem specializace vytrvalostní víceboje. Je autorkou mnoha vědeckých a odborných publikací.²²⁹

6.82 Aleš Razým

(19. 8. 1986, Plzeň)

Obrázek 61 Aleš Razým²³⁰

Aleš Razým je náš současný reprezentant v běhu na lyžích. Už od dětství sbíral řadu titulů na MČR ve starších žácích, dorostencích, juniorech, ale i v seniorech.

Nejlepších výsledků v kariéře dosáhl v roce 2009, kdy vyhrál na juniorském MS ve sprintu. Ve stejném roce také obsadil v Liberci na MS dospělých 6. místo.²³¹

Poslední titul MČR získal ve sprintu klasicky v Novém Městě na Moravě dne 22. 1. 2015, kde si zajistil nominaci na světový šampionát ve Falunu.²³²

Na MS ve Falunu byli čeští lyžaři Aleš Razým a Dušan Kožíšek šestí ve sprintu dvojic volnou technikou.²³³

²²⁷ Česká triatlonová asociace. [online]. 2015

²²⁸ Lenka Kovářová (Radová). [online]. 2012

²²⁹ Česká triatlonová asociace. [online]. 2015

²³⁰ Svaz lyžařů ČR. [online]. 11. 1. 2013

²³¹ Aleš Razým – oficiální stránky. [online]. 24. 7. 2012

²³² Karolína Grohová a Aleš Razým mistry ČR ve sprintu. [online]. 22. 1. 2015

²³³ Čeští lyžaři byli ve sprintu dvojic na MS šestí. [online]. 22. 2. 2015

6.83 Alena Reichová (provdaná Zámostná)

(27. 7. 1933, Plzeň – 21. 6. 2011, Praha)

Obrázek 62 Alena Reichová (provdaná Zámostná)²³⁴

V dětství byla všestranným sportovním talentem, plavala, lyžovala, bruslila a jezdila na kole. Po 2. světové válce začala v roce 1945 cvičit v Sokole Plzeň-Doubavka, věnovala se nejen gymnastice, ale i atletickým disciplínám. Každodenní trénink přitom doplňovala rytmikou a tancem. V roce 1950 vyhrála dorostenecký přebor Československé obce sokolské a byla zařazena do reprezentačního družstva sportovních gymnastek. Startovala na XV. OH 1952 v Helsinkách, kde mladý tým Československa sice neobhájil prvenství z londýnské olympiády, ale bronzová medaile byla v narůstající konkurenci velkým úspěchem. Po nezdarech při cvičení na kladině a v prostných obsadila ve víceboji jednotlivkyň 47. místo, ve společných prostných družstev se podílela na zisku páté příčky.

Po olympiádě nastoupila jako učitelka tělesné výchovy na odborném učilišti v Plzni. Počátkem roku 1953 se přestěhovala do Prahy, kde trénovala a závodila v Dukle Praha. Po řadě závodů v tehdejších socialistických státech odjela na MS v roce 1954, které se konalo na otevřeném stadionu v Římě. Tam přispěla k dalšímu třetímu místu československých gymnastek. Přestože si v roce 1955 při tréninku přetrhla Achillovu šlachy, kvalifikovala se do reprezentačního týmu Československa ve sportovní gymnastice žen pro XVI. olympijské hry 1956 v Melbourne. Ve vzdálené Austrálii československé gymnastky poprvé ve víceboji družstev opustily olympijské stupně vítězů a skončily páté. Ve víceboji jednotlivkyň se Reichová umístila na 39. příčce a ani ve společných prostných družstev se československé gymnastky neprosadily do bodovaného pořadí, zůstaly na sedmém místě.

Po zdravotních komplikacích ukončila Alena Reichová svou závodní kariéru. Začala trénovat mládež, dálkově vystudovala FTVS UK v Praze, kde posléze v letech 1974 – 1994 působila jako odborná asistentka na katedře gymnastiky. Byla členkou

---

²³⁴ Rozloučení s olympioničkou Alenou Zámostnou. [online]. 2011

předsednictva Svazu gymnastiky ÚV ČSTV a zastávala funkci předsedkyně sportovně technické komise. Působila též jako mezinárodní rozhodčí.²³⁵

6.84 Jan Řehula

(15. 11. 1973, Cheb)

Obrázek 63 Jan Řehula²³⁶

Bývalý český triatlonista se začal věnovat triatlonu už jako dorostenec. V roce 1991 vyhrál juniorské mistrovství Československa a na mistrovství Evropy v anglickém Birminghamu byl ve stejné kategorii druhý.

V polovině 90. let se dvakrát stal akademickým mistrem světa. Na velkých mezinárodních závodech se však teprve rozhlížel a nasával atmosféru. Na mistrovství Evropy 1997 skončil na 7. místě, o rok později byl pátý a v roce 1999 už vybojoval stříbrnou medaili. V těchto letech získával též umístění v první desítce na závodech Světového poháru. Nicméně na svém prvním mistrovství světa, které se konalo počátkem roku 2000 v australském Perthu, obsadil až 17. příčku. V Austrálii však zůstal a poctivě se připravoval na olympijskou triatlonovou premiéru. Závod v Sydney se konal krátce po zahájení Her olympiády a jeho účastníci startovali před proslulou budovou tamní opery. Plavalo se velice rychle a čeští závodníci se jen stěží drželi ve vedoucí skupině. Na břeh vylézal Řehula na 14. místě. Následovala cyklistická část, v níž velká vedoucí skupina jela stále pohromadě. Rozhodnutí měla přinést až běžecká etapa. V australském horku bylo důležité správně si rozvrhnout síly, na což mnozí favorité – zejména domácí Australané hnaní diváky – doplatili. Řehula však prokázal, jak platná byla příprava na pátém kontinentu. Postupně předbíhal jednoho závodníka po druhém a z 24. místa se posunoval kupředu. V cíli před ním zůstali pouze vítězný Simon Whitfield z Kanady a Stephan Vuckovic z Německa. Výsledkem byla nečekaná, ale zasloužená bronzová olympijská medaile.

---

²³⁵ Kolář a kolektiv. 1999. str. 263

²³⁶ Jan Řehula v tréninku stále nepolevuje. [online]. 8. 2. 2011

V únoru následujícího roku si však Řehula při cyklistickém tréninku přivodil vážné zranění, které ho načas vyřadilo ze závodní činnosti.

Po návratu se vedle olympijského triatlonu nebo sprintu začal věnovat i dalším jeho formám, jako jsou Xterra (terénní triatlon) nebo Ironman (triatlonový maratón s 3,8 km plavání, 180 km jízdy na kole a 42,2 km běhu), přičemž zvláště v terénním triatlonu dosáhl řady vynikajících výsledků.

V roce 2003 vyhrál v Sofii poprvé závod Světového poháru, ovšem do nominace na Hry XXVIII. olympiády 2004 se nedostal.

V polovině dalšího čtyřletého olympijského cyklu si k závodění přibral též trenérskou práci, připravoval reprezentační tým Jižní Koreje. Svou vlastní přípravu však nominací na Hry XXIX. olympiády 2008 nezúročil.²³⁷

6.85 Ivana Sekyrová

(13. 10. 1971, Klatovy)

Obrázek 64 Ivana Sekyrová²³⁸

Česká běžkyně, která původně začínala jako překážkářka. Závodila za oddíly TJ Klatovy, Škoda Plzeň, AC Start Karlovy Vary, AC Sparta Praha, AK Sokolov. Účastnila se LOH 2012 v Londýně, kde startovala v maratonu. Do cíle si doběhla pro 67. příčku.

Nejlepší výsledek zaznamenala na ME 2008 v běhu do vrchu 14. místem.²³⁹

Stala se 4x držitelkou titulu mistryně ČR v půlmaratonu²⁴⁰ a pyšní se také dvěma českými rekordy v běhu na 20 km na dráze, kdy zaběhla na Grand Prix vytrvalců západních Čech v Plzni 22. listopadu 2009 časem 1:15:50.92 hod.²⁴¹ a v hodinovce na Zlaté třetře v Ostravě 12. 6. 2008 uběhla 16 422 m.²⁴²

²³⁷ Jan Řehula. [online]. 2012

²³⁸ Rozhovor října 2012: Ivana Sekyrová. [online]. 2012

²³⁹ Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

²⁴⁰ Místa, tituly, medaile. [online]. 2004-2011

²⁴¹ Grand Prix vytrvalců Západních Čech. [online]. 22. 11. 2009

²⁴² Golden Spike 2008 Ostrava (CZE). [online]. 12. 6. 2008

6.86 Antonín Schwarz

(14. 2. 1940, Plzeň)

Sportovní střelec, který působil v klubu ASO Dukly Plzeň, patřil v 80. letech 20. století mezi naše nejlepší střelce v disciplíně libovolné malorážky na 3x40 ran. V této disciplíně nás reprezentoval na LOH v roce 1976 v Montrealu, kde obsadil 27. místo.²⁴³

Největších úspěchů dosáhl na MS ve Phoenixu v roce 1970, kdy získal 3 bronzové medaile v družstvech a také o čtyři roky později na MS v švýcarském Thunu vybojoval 3. místo v družstvech.²⁴⁴

6.87 Jaroslav Skála

(27. 5. 1954, Plzeň)

Obrázek 65 Jaroslav Skála (s číslem 4)²⁴⁵

Rodák z Plzně, který s basketbalem začínal v severoplzeňských Plasích v roce 1969. O čtyři roky později přešel do Škody Plzeň a rok poté do Sparty Praha. Pak nastupoval za VŠ Praha, v době vojenské základní služby za RH Pardubice, v roce 1984 přestoupil do slovenského Chemosvitu Svit a přes maďarské týmy Csepel Budapešť a Deco Debrecín se vrátil na Slovensko do Lučence. V dresu pražských vysokoškoláků brázdil evropské klubové palubovky, hrál čtvrtfinálovou skupinu Poháru evropských mistrů a Koračova poháru, v Poháru vítězů pohárů se dostal do osmifinále.²⁴⁶

Od 6. května do 17. května 1980 se zúčastnil evropského olympijského kvalifikačního turnaje, kde reprezentace skončila na výborném 2. místě a postoupila na LOH 1980 do Moskvy, kde se náš basketbalový tým umístil na 9. místě.²⁴⁷

²⁴³ Antonín Schwarz. [online]. 2000-2015

²⁴⁴ Kolektiv autorů. 2008. str. 348

²⁴⁵ Basketbal spomíná strieborne, hoci u nás z jamy. [online]. 20. 6. 2005

²⁴⁶ Když veteráni oslnili Evropu, Jaroslav Skála byl u toho. [online]. 18. 2. 2015

²⁴⁷ FIBA archive. [online]. 2009

Nade vše ale čněly dvě evropské medaile. Československá reprezentace vybojovala bronz na domácím šampionátu 1981. A o čtyři roky později skončili Čechoslováci ve skupině až čtvrtí, horko těžko zdolali Izrael 93:92 a tak tak postoupili do vyřazovací části. Jenže tam poslali domů favorizovanou Jugoslávii i s esem takového kalibru, jako byl Dražen Petrovič, první respektovaný Evropan v NBA. A v semifinále si poradili 98:95 se Španělskem, kterému nepomohla ani barcelonská hvězda San Epifanio. Nervy drásající duel rozhodli Jaroslav Skála a spol. ve svůj prospěch v posledních vteřinách zápasu. Na zlato sice nedosáhli, prohráli jsme se Sověty vysoko 89:120, ale stříbrná medaile byla doma. A že to bude na takovou spoustu let cenný kov poslední, tehdy jistě nikdo netušil.

Skála si zahrál ještě na mistrovství Evropy o dva roky později. Jeho posledním velkým klubem pak byl znovu Chemosvit Svit. Aktivní basketbalovou činnost zakončil v roce 1996. V basketbalovém prostředí se objevil ve významných pozicích později ještě dvakrát. V letech 2006 a 2007 působil jako viceprezident Slovenské basketbalové asociace, byl také členem výboru basketbalového Chemosvitu Svit.

Jaroslav Skála je osobností československého basketbalu. Ke dvěma evropským medailím přidal dva domácí tituly s VŠ Praha. V historické tabulce střelců československé ligy (1962/63 – 1992/93) byl sedmý s počtem 7742 bodů. V roce 1981 byl vyhlášen nejlepším basketbalistou Československa a pětkrát za sebou v letech 1981 – 1985 se objevil v nejlepší pětce. Šestkrát startoval na mistrovství Evropy, dvakrát na mistrovství světa. A počet jeho reprezentačních startů se zastavil až na úctyhodném čísle 333.²⁴⁸

6.88 Rudolf Sloup-Štapl

(17. 11. 1895, Plzeň - 7. 9. 1936)

249

Obrázek 66 Rudolf Sloup-Štapl

²⁴⁸ Když veteráni oslnili Evropu, Jaroslav Skála byl u toho. [online]. 18. 2. 2015

²⁴⁹ Rudolf Sloup-Štapl. [online]. 2015

Vynikající útočník, známý pod jménem Štapl. Narodil se v Plzni v Doudlevcích a pocházel ze známé rodiny Sloupů, která dala v minulosti naší kopané mnoho výborných fotbalistů. Hrál za plzeňskou Olympii, Viktorii a brněnské Židenice (1919-21), největších úspěchů dosáhl ovšem ve Slavii (1921-25), stejně jako jeho bratr, který hájil pod jménem Štaplík slavistickou branku. Po kariéře ve Slavii hrál ve ČAFC Vinohrady (1925-29) a končil jako hrající trenér. V roce 1925 byl se Slavií mistrem republiky. V ligové kariéře vstřelil 24 gólů. V letech 1922 až 1924 hrál Rudolf Sloup osmkrát za reprezentaci a vstřelil 8 branek, účastnil se také OH 1924 v Paříži.²⁵⁰

6.89 Josef Sloup-Štaplík

(19. 12. 1897, Plzeň – 1952)

Nástupcem Johny Maddena se stal Josef Sloup, známější pod jménem Štaplík. Do povědomí fanoušků se zapsal nejprve jako aktivní hráč. Do Slavie přestoupil v roce 1923 jako nadějný gólman z Viktorie Plzeň. Za červenobílou nastoupil Štaplík, konkurent Františka Pláničky, ve 153 zápasech a dvakrát se stal mistrem ligy. Dres národního týmu oblékl v šestnácti duelech. Jako trenér navázal na práci Johny Maddena. Vyžadoval především disciplínu a tuhou kázeň. Za jeho působení získala Slavia dva mistrovské tituly.²⁵¹

V roce 1924 se probojoval i do sestavy na OH 1924 v Paříži, kde odchytil 2 utkání proti Turecku, kdy naše družstvo zvítězilo 5:2 a v druhém utkání remizoval náš tým se Švýcarskem 1:1. V opakovaném utkání ČSR nezmáhal a skončilo na turnaji v 2. kole.²⁵²

6.90 Pavel Soukup

(2. 1. 1971, Stod)

Rodák z Tlučné, který běhal střední tratě, závodil za oddíly Tesla Nýřany, Škoda Plzeň, VŠ USK Praha, Dukla Praha a USK Praha.

Účastnil se LOH v roce 1996 v Atlantě, kde startoval v rozběhu na 800 m, ale do dalších kol se už neprobojoval. I přesto postup na OH si cenil.

Největším úspěchem Pavla Soukupa bylo v jeho kariéře získání bronzové medaile na HMS 1995 v Barceloně, kde si doběhl časem 1:47,74 s pro tuto medaili v disciplíně 800 m.

---

²⁵⁰ Rudolf Sloup-Štapl. [online]. 2015

²⁵¹ Historičtí trenéři Slavie-Štaplík. [online]. 30. 11. 2007

²⁵² Josef Štaplík-Sloup. [online]. 2000-2012

Na MEJ 1989 v chorvatském Varaždinu obsadil 7. místo v běhu na 800 m. O osm let později se kvalifikoval na seniorské HMS v Paříži, kde postoupil z rozběhu do semifinále. Zde jeho cesta do finále skončila.

Pavel Soukup vyhrál třikrát titul MČSR a dvakrát titul MČR v závodě na 800 m. Jeho osobní rekordy jsou následující: 400m 47,34 s z roku 1997

800m 1:44,87 z roku 1996²⁵³

6.91 Martin Straka

(3. 9. 1972, Plzeň)

Obrázek 67 Martin Straka²⁵⁴

Světově známý hokejista, jehož začátky jsou spjaty s plzeňským hokejem, měl již ve dvaceti letech v nejvyšší české hokejové soutěži průměr téměř jednoho kanadského bodu na zápas a vedl první plzeňský útok.

V roce 1990 nás reprezentoval na MEJ, kde československá reprezentace vybojovala bronzové medaile a o rok později na MSJ také. Ve federálním finále s Trenčínem v roce 1992 sice s Plzní prohráli, ale získání 2. místa bylo úspěchem. Po sezóně v roce 1992 si jej v draftu NHL vybral klub Pittsburgh Penguins jako devatenáctého v pořadí, což je nejvyšší umístění, jakého kdy plzeňští odchovanci ve vstupním draftu dosáhli. Poprvé v NHL se radoval z dosaženého gólu v nejslavnější soutěži 10. února 1993, kdy po jeho střele kapituloval slavný Mike Richter z New York Rangers. V sezóně 1994-95 se vrátil na skok do rodné Plzně, když probíhala v zámorí stávková. V následujících sezónách vystřídal Straka v NHL tři týmy. Nejúspěšnější období Strakova zámořského působení bylo odstartováno v sezóně 1995/1996, když postoupil s týmem Florida Panthers do finále Stanley Cupu, kde nakonec podlehli týmu Colorado Avalanche. Po sezóně

²⁵³ Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

²⁵⁴ Martin Straka. [online]. 2003-2015

1996-97 se vrátil zpět do Pittsburghu. Marně si trenéři a obránci soupeřů lámali hlavu nad odhalením tajemství spolupráce Jágr-Straka. V sezóně 1998-99 posbíral Martin Straka v celkových 93 zápasech 98 bodů, Jágr v 90 zápasech rekordních 139 kanadských bodů.

V roce 1998 byl nominován na ZOH do Nagana 1998 a pod vedením trenéra Ivana Hlinky se družstvo probouvalo až do samotného finále, v kterém zvítězilo nad Ruskem 1:0. Zisk titulu olympijských vítězů byl pro Martina Straku a celý hokej famózní, neuvěřitelný zážitek.

Také v následujících dvou sezónách v NHL se Strakovi dařilo a patřil mezi nejproduktivnější hráče mužstva, které pravidelně postupovalo do vyřazovacích bojů.

Kvůli zranění v roce 2002 se nemohl zúčastnit olympijských her v Salt Lake City 2002.

V roce 2003 klub Pittsburgh Penguins začal mít finanční problémy a Straka tak popáté změnil dres klubu v NHL. Jeho novým působištěm se stal tým Los Angeles Kings. V rámci stávky se však Martin Straka rozhodl vrátit do mateřského klubu do Plzně, jehož dres opět oblékl po necelých deseti sezónách v sezóně 2004/2005. V Plzni získal v úvodní sezóně 34 bodů ve 45 utkáních. V letech 2005-2008 nastupoval v útoku s Jaromírem Jágre, se kterým hájil barvy New York Rangers.

V roce 2005 získal ve Vídni svůj první titul mistrů světa.

V roce 2006 si ještě zahrál na olympijských hrách v Turíně, kde náš tým vybojoval bronzové medaile a poté ukončil reprezentační kariéru.

V roce 2012 dotáhl plzeňský tým k bronzu a o rok později vyhráli vytoužený titul mistra extraligy nad Zlínem.

Martin Straka ukončil extraligovou kariéru v HC Škoda Plzeň v roce 2014 a dodnes působí ve vedení HC Škoda Plzeň.²⁵⁵

---

²⁵⁵ Martin Straka. [online]. 2003-2015

6.92 Martin Strnad

(1. 8. 1974, Plzeň)

Obrázek 68 Martin Strnad²⁵⁶

Plzeňský člen SKP Rapid Plzeň si vystřílel účast na dvou LOH v Pekingu 2008 a v Londýně 2012. Nejlepší výkon na olympiádě předvedl v Londýně, kde skončil na 9. místě a o tři místa hůře dopadl na Hrách v Pekingu.

Nejlepší střelecké výkony si vystřílel v letech 2007, 2009 a 2012. V roce 2007 s naším reprezentačním družstvem obsadil 3. místo v družstvech a v roce 2009 a 2012 také s družstvem získal titul mistra Evropy.

Je několikanásobným mistrem ČR v družstvech i jednotlivcích a držitelem rekordů ČR v družstvech i jednotlivcích.²⁵⁷

6.93 Dominik Suchý

(13. 11. 1987, Plzeň)

Obrázek 69 Dominik Suchý²⁵⁸

Dominik Suchý patří do reprezentačního družstva ve čtyřbobu, kde zastává funkci brzdaře. Plzeňský sportovec se ze začátku věnoval atletice a posléze bobům. V atletice získal titul MČR v juniorech v roce 2006, kde startoval ve skoku dalekém. Atletická příprava mu pomohla dostat se do týmu českých bobistů.

---

²⁵⁶ Martin Strnad. [online]. 2015

²⁵⁷ Martin Strnad. [online]. 2015

²⁵⁸ Dominik Suchý. [online]. 2015

Dvakrát se probojoval se čtyřbobem na ZOH a to do Vancouveru 2010, kde se naše družstvo umístilo na 12. místě a do Soči 2014. V Soči obsadili naši bobisté 16. příčku. Nejlepším výsledkem Dominika Suchého je 5. místo na SP v německém Altenbergu v roce 2013 a 9. místo na ME v roce 2011 v německém Winterbergu.²⁵⁹

6.94 Jan Svatoš

(7. 2. 1910, Jindřichova Hora – 22. 6. 1995, Domažlice)

Obrázek 70 Jan Svatoš²⁶⁰

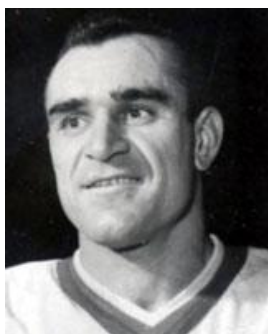
Československý reprezentant v běhu na lyžích, který závodil za oddíl Sněhaři Domažlice se kvalifikoval na ZOH 1936 do Garmisch-Partenkirchenu, kde běžel závod na 50 km klasicky a obsadil 15. místo.

Stal se také dvakrát vítězem Chodské třicítky v letech 1939 a 1940 a třikrát vyhrál závod ve štafetách na závodech Zlaté Lyže Šumavy z let 1937, 1940 a 1946.

Sportovec z Trhanova Jan Svatoš se řadil ve své době k našim nejlepším vytrvalcům.²⁶¹

6.95 Stanislav Sventek

(9. 11. 1930, Nová Ves u Plzně – 12. 10. 1998)

Obrázek 71 Stanislav Sventek²⁶²

---

²⁵⁹ Dominik Suchý. [online]. 2015

²⁶⁰ Fotografie ze soukromého archivu Jaroslavy Karmasinové

²⁶¹ Karmasinová. ústní sdělení. 31. 3. 2014

²⁶² Stanislav Sventek. [online]. 2007

Představitel plzeňského hokeje se do reprezentačního mužstva propracoval hlavně díky své houževnatosti a obětavosti. V obranné dvojici neměl stálého spoluhráče, hrával s F. Gregorem, Janem Kasperem i R. Potschem. Začínal ve svém rodišti, počátkem 50. let 20. století vystřídal několik vojenských oddílů, od roku 1954 do konce 60. let hrál za Škodu Plzeň, v sezónách 1969-72 končil svou hokejovou kariéru v rakouském Feldkirchu. Dalších dvacet let předával bohaté zkušenosti hokejové mládeži v Plzni a v Rokycanech. V roce 1957 byl poprvé nominován na MS v Moskvě, do roku 1964 hrál na dalších čtyřech MS. Třikrát se umístil na třetím místě, největšího úspěchu dosáhl v roce 1961 ve Švýcarsku, kde Československo bez porážky obsadilo za Kanadou druhou příčku jen díky horšímu skóre. Na IX. ZOH 1964 v Innsbrucku vybojoval bronzovou medaili. Jeho kladný vztah ke sportu nejlépe vyjadřuje přesvědčení, že „největším zázrakem, který sport dokáže udělat, je ten, že mění chlapce v muže a muže v chlapce“.²⁶³

6.96 Petr Sýkora

(19. 11. 1976, Plzeň)

Obrázek 72 Petr Sýkora²⁶⁴

Petr Sýkora je jedním z dalších novodobých hokejových symbolů Plzně. Získal dvě bronzové medaile na MEJ v letech 1993 a 1994. Za mužstvo v Plzni nastupoval již v dorosteneckém věku, do zámoří odešel během sezóny 1993/94. Ještě další rok strávil v nižší lize, ale pak se stal pevným členem kádru New Jersey Devils, kde vydržel sedm let. Tam také získal první ze dvou Stanley Cupů, navíc s Patrikem Eliášem. Následoval přesun do Anaheimu Ducks, poté při výluce NHL, ulovil elitního střelce Metallurg Magnitogorsk. Do Anaheimu Ducks se vrátila pověstná sedmnáctka po skončení stávk, sezónu ovšem dohrála za New York Rangers vedle Martina Straky. Sýkora pak nastupoval ještě

²⁶³ Kolář a kolektiv. 1999. str. 293

²⁶⁴ Petr Sýkora. [online]. 2003-2015

za Edmonton a Pittsburgh, se kterým vyhrál v pořadí druhý Stanley Cup a ukázal ho plzeňským fanouškům při oslavách osmdesátého výročí od vzniku hokeje v západočeské metropoli. Vinou zranění však stihl v další sezóně v dresu Minnesota Wild pouze čtrnáct utkání. V létě se pak sám připravoval v Brně a přemítal o své budoucnosti. Nakonec zvolil domovskou Plzeň, za kterou odehrál čtvrtinu extraligy, ve které si udržel průměr bodu na zápas. Zbytek ročníku působil v Dinamu Minsk.²⁶⁵

Poté se vrátil ještě do NHL do New Jersey Devils a poslední rok v hokejové kariéře strávil ve švýcarském Bernu.

Účastnil se také ZOH v Salt Lake City v roce 2002, kde naše družstvo skončilo na 7. místě. V seniorských kategoriích si vybojoval s reprezentačním družstvem bronzovou medaili na MS ve Švýcarsku 1998 a 2 zlaté medaile na MS v Norsku 1999 a v Rakousku 2005.²⁶⁶

6.97 Adéla Sýkorová

(5. 2. 1987, Zlín)

Obrázek 73 Adéla Sýkorová²⁶⁷

Rodačka ze Zlína se na střelnici pohybovala díky svému otci odmalička, závodně střílet začala v devíti letech. Od útlého mládí byla považována za velký talent, ještě jako juniorka se na ME 2004 v Györu podílela na zlatu ve vzduchové pušce družstev a v soutěži jednotlivkyň skončila čtvrtá. V roce 2011 vyhrála závody v malorážce na letní Univerziádě v Šen-čenu.

Při olympijské premiéře v Pekingu 2008 skončila daleko před branami finále, nepovedlo se jí ani úvodní vystoupení ve vzduchové pušce o čtyři roky později v Londýně. V soutěži ve sportovní malorážce na 3x20 ran se však od začátku držela mezi nejlepšími,

---

²⁶⁵ Petr Sýkora. [online]. 2003-2015

²⁶⁶ Petr Sýkora. [online]. 2015

²⁶⁷ Adéla Sýkorová. [online]. 2015

z kvalifikace postoupila ze čtvrtého místa. Poslední dvě vydařené finálové rány jí zajistily bronzový stupínek, čtvrtou Polku Bogackou nakonec porazila o 1,1 bodu.²⁶⁸

Je také několikanásobná mistryně ČR v juniorech, seniorech, na akademickém mistrovství ČR, kde reprezentovala ZČU v Plzni.

Další úspěchy sbírala v družstvech na ME, kdy vystřílela v roce 2004 s kolegyněmi z reprezentace evropský rekord.²⁶⁹

6.98 Andrea Šebestová

(16. 3. 1978, Plzeň)

Andrea Šebestová přišla do Slovanu Plzeň ze Slávie Plzeň v roce 1988, tehdy ještě za existence TSM MG a v roce 1993 přestoupila do GITY Brno. Za pětiletou éru v SK MG Slovan Plzeň získala Andrea řadu titulů mistryně ČSFR a ČR. Má za sebou i účast na OH v roce 1996,²⁷⁰ kde ve víceboji se umístila na celkovém 28. místě.²⁷¹

Mistryní republiky se stala v roce 1998 a ve své době se řadila k našim nejlepším moderním gymnastkám.²⁷²

6.99 Petr Šedivák

(13. 11. 1961, Plzeň)

Obrázek 74 Petr Šedivák

²⁷³

Český judista, který se účastnil dvou LOH v Soulu 1988 a v Barceloně 1992 soutěžil v disciplíně do 60 kg. Na první v Soulu obsadil skvělé 7. místo. O čtyři roky později v Barceloně skončil na 23. místě. Vedle olympijského klání byl účastníkem

---

²⁶⁸ Adéla Sýkorová. [online]. 2012

²⁶⁹ Adéla Sýkorová. [online]. 2015

²⁷⁰ SK MG Slovan Plzeň. [online]. 2015

²⁷¹ Andrea Šebestová. [online]. 2012

²⁷² Historie moderní gymnastiky. [online]. 2015

²⁷³ Petr Šedivák. [online]. 2015

i dalších světových a evropských závodů. Za zmínku stojí medaile z ME, kde Petr Šedivák získal stříbrnou medaili a ještě také se stal akademickým vicemistrem světa.

Působil v oddílech TJ Škoda Plzeň, Dukla Banská Bystrica a TJ Slávia Praha VŠ.²⁷⁴

Český svaz juda jej ocenil za celoživotní přínos pro sport v oblasti juda a dne 29. ledna 2011 byl uveden do síně slávy.²⁷⁵

6.100 Martin Šetlík

(12. 8. 1969, Plzeň)

Obrázek 75 Martin Šetlík²⁷⁶

Martin Šetlík začínal s házenou ve Škodě Plzeň, na vojně hrál za Duklu Praha, pak se vrátil do Kovopetrolu Plzeň, se kterým vybojoval několik titulů MČR. Dále působil ve francouzských i německých klubech.

Jeho první vrcholnou akcí v reprezentaci bylo MS 1990 v Československu, kde naši reprezentanti obsadili 7. místo. Na LOH 1992 v Barceloně vybojovali reprezentanti proti Německu 9. místo. Poslední ME 2002 ve Švédsku skončilo 8. místem. Martin Šetlík odehrál v reprezentačním dresu 235 zápasů, vedle barcelonské olympiády se objevil celkem na pěti světových a dvou evropských šampionátech.

Po ukončení sportovní kariéry začal trénovat házenou v Plzni.²⁷⁷

---

²⁷⁴ Historie Juda v Plzni. [online]. 2015

²⁷⁵ Petr Šedivák. [online]. 2015

²⁷⁶ Fotografie 2008/2009. [online]. 2002-2015

²⁷⁷ Házenkář Martin Šetlík se po pěti letech vrací do reprezentace. [online]. 2015

6.101 Jaroslav Škarvan

(3. 4. 1944, Plzeň)

Obrázek 76 Jaroslav Škarvan²⁷⁸

Velkým vzorem Jaroslava Škarvana byl Jiří Vícha. Stejně jako on začínal s házenou ve Starém Plzenci, stejně jako on se postavil mezi brankářské tyče. V polovině 60. let 20. století ho dokonce následoval do Dukly Praha, kde mu zpočátku dělal náhradníka. S Duklou získal řadu titulů mistra ČSR, v letech 1967 a 1968 s ní hrál finále Pohárů mistrů evropských zemí. Na MS v roce 1967 vybojoval titul mistra světa, o tři roky později na MS ve Francii však se spoluhráči skončil na sedmém místě. Trenér Jiří Vícha ho nominoval i do nově se tvořícího mužstva pro XX. olympijské hry 1972 v Mnichově, do jehož programu byla poprvé zařazena házená o 7 hráčích. Stříbrná medaile, kterou českoslovenští házenkáři dostali po finálové porážce od Jugoslávie, byla nečekaným, ale o to cennějším vyvrcholením Škarvanovy házenkářské kariéry. V závěru aktivní činnosti ještě chytal za Bohemians Praha.²⁷⁹

6.102 Michal Šneberger

(23. 6. 1978, Stod)

Obrázek 77 Michal Šneberger²⁸⁰

²⁷⁸ Kolektiv autorů. 2008. str. 62

²⁷⁹ Kolář a kolektiv. 1999. str. 305

²⁸⁰ Michal Šneberger. [online]. 2004-2011

Mílař Michal Šneberger byl známý jeho výborným finišem, který mu kromě kvalitní patnáctistovky umožňoval zaběhnout i velmi solidní časy na půlce a velmi dobře si dovedl poradit zejména na pohárových závodech na 3000 m. Po dvou mládežnických reprezentačních zkušenostech (MSJ - kros a ME do 22 let - 1500 m) na sebe výrazně upozornil na prvním velkém šampionátu dospělých. Ve Vídni na HME 2002 si na 1500 m doběhl pro výborné 5. místo.²⁸¹

Účastnil se LOH 2004 v Athénách, kde startoval na 800 m a 1500 m. Na trati 800 m skončil v rozběhu na 47. místě a na 1500 m skončil v semifinále na 23. místě. Na ME 2006 obsadil 12. místo na 1500 m a na armádním MS 2002 v běhu na 1500 m doběhl do cíle na 5. příčce a ve štafetě 4x400 m naše armádní družstvo získalo stříbrné medaile. Během sportovní kariéry působil v oddílech SKU Junior Plzeň, Dukla Praha, AK Kroměříž.

Osobní rekordy: 800 m: 1:46,63 s z roku 2004

1500 m: 3:36,50 s z roku 2004²⁸²

6.103 Jaroslav Špaček

(11. 2. 1974, Rokycany)

Obrázek 78 Jaroslav Špaček²⁸³

Rokycanský rodák se na přelomu tisíciletí stal jedním z nejznámějších a nejslavnějších odchovanců plzeňského hokeje. Neúprosný obránce s jednou z nejtvrďších stříl, jaké lze na hokejových kolbištích spatřit, odcházel z Plzně s parádní vizitkou. Před sezónou 1997-98 jej získal švédský Farjestad jako nejproduktivnějšího obránce extraligy. Špaček tak odešel z mateřského klubu v době, kdy končilo pro Plzeň těžké období neúspěchů a finančních obtíží.

---

²⁸¹ Michal Šneberger. [online]. 2004-2011

²⁸² Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

²⁸³ Trenéři a realizační tým A-mužstva. [online]. 2003-2015

Ve Švédsku získal mistrovský titul a v draftu NHL v roce 1998 si ho vyhlédla Florida. Špačkova hvězda začala svítit stále jasněji. Plzeňský odchovanec poprvé okusil atmosféru NHL, 20. února 1999 vsítil v zámořské soutěži první gól, a to do sítě Phoenixu. Započala také jeho bohatá reprezentační kariéra. První vrchol v národním týmu zažil Špaček v roce 1998, kdy se podílel v Naganu na zisku historické zlaté medaile pro Českou republiku.

O rok později Jaroslav Špaček prožil chvíle slávy v semifinále MS proti Kanadě, které rozhodl v penaltovém rozstřelu a posléze ve finále porazili reprezentaci Finska. To již pravidelně nastupoval v nejslavnější soutěži, kde zažil nejúspěšnější období v sezóně 2002/03, v níž zaznamenal 45 kanadských bodů. Rok předtím pomohl České republice zkompletovat zlatý hattrick, tedy tři tituly mistra světa v řadě v letech 1999, 2000 a 2001.

Poté se šikovný bek vrátil na západ Čech, protože v sezóně 2004/2005 panovala v NHL výluha. Jeho angažmá zde však skončilo předčasně, byl vyměněn do Slavie. Náladu si vylepšil s reprezentací na MS ve Vídni, kde český tým vybojoval zlaté medaile. V národních barvách jsme následně Jaroslava Špačka viděli už jen na olympiádě v Turíně 2006, odkud si odvezl bronzovou medaili.

Sezónu 2005/2006 začal urostlý obránce v Chicagu, ale v půlce byl vyměněn do Edmontonu Oilers, s kterým se probojoval až do finále Stanley cupu. V tomto týmu dlouho nepobyl a další tři sezóny odehrál v dresu Buffala a poté působil tři sezóny v Montrealu Canadiens. V sezóně 2011-2012 hrál za poslední klub v NHL v dresu Caroliny a následující sezónu hrál už v extralize za HC Škoda Plzeň, se kterou vybojoval titul mistra extraligy.²⁸⁴

Po skončení sportovní kariéry působil jako asistent trenéra v HC Škoda Plzeň a nyní dělá asistenta trenéra České republiky Vladimíru Růžičkovi.²⁸⁵

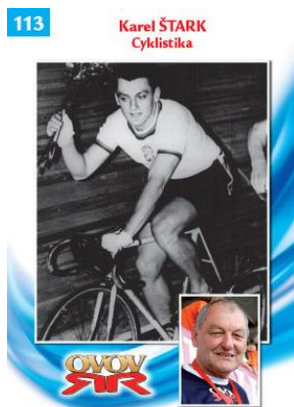
---

²⁸⁴ Jaroslav Špaček. [online]. 2003-2015

²⁸⁵ Realizační tým. [online]. 2015

6.104 Karel Štark

(25. 2. 1942, Plzeň)

Obrázek 79 Karel Štark²⁸⁶

Bývalý člen TJ ZČE cyklistika Plzeň,²⁸⁷ se věnoval naplno dráhové cyklistice, a proto se také kvalifikoval na OH do Tokia v roce 1964, kde závodil v tandemovém sprintu s Karlem Paarem a umístili se na 5. místě.²⁸⁸

6.105 Stanislav Štrunc

(30. 10. 1942, Plzeň – 8. 11. 2001, Plzeň)

Obrázek 80 Stanislav Štrunc²⁸⁹

Opravdový fotbal okusil ve třinácti letech v žácích Spartaku Plzeň. Začínal v brance, ale díky rychlosti a dravosti se po několika utkáních dostal na post křídelního útočníka. Na čas hostoval ve Spartaku Skvrňany, ale protože střílel spoustu gólů, rychle se vrátil do Spartaku, kde začala jeho velká kariéra.

²⁸⁶ Karel Štark. [online]. 2015

²⁸⁷ TJ ZČE Cyklistika Plzeň. [online]. 11. 10. 2006

²⁸⁸ Procházka. 1984. str. 518

²⁸⁹ Největší osobnosti historie FC Viktoria Plzeň. [online]. 19. 11. 2014

První ligovou branku vstřelil v roce 1961 v Žilině. V roce 1965 odešel do Dukly Praha, kde nastřílel 65 prvoligových gólů. Zahrál si PMEZ, třikrát hrál za reprezentaci Československa, šestkrát za olympijský celek a šestkrát za juniory. Na vlastní kůži okusil atmosféru na Maracanã proti Brazílii, spolu s dalším plzeňským hráčem Milošem Herbstem bojoval v roce 1968 na olympiádě v Mexiku.

Do Plzně se vrátil v roce 1972. V roce 1977 v duelu s Interem Bratislava trefil jubilejní 100. gól. Absolvoval celkem 329 utkání v první lize. Potom skončil ve Viktorii Plzeň a hrál ještě v nižších soutěžích. V Kaznějově jako hrající trenér a v plzeňských Potravinách, dnešní Spartě Plzeň.²⁹⁰

6.106 Věra Štruncová

(1. 3. 1946, Plzeň)

Obrázek 81 Věra Štruncová²⁹¹

Začínala se sportovní gymnastikou v TJ Škoda Plzeň, v roce 1956 byla přebornicí Západočeského kraje na kladině a druhá na bradlech. Vzhledem ke své (pro gymnastiku nevýhodné) výšce přešla v roce 1961 z gymnastického do volejbalového oddílu, za který hrála v letech 1961 - 1964 dorostenecké soutěže. Již po dvou letech přípravy (pod vedením zkušeného trenéra Ladislava Panzera) byla zařazena do juniorské reprezentace ČSSR a v roce 1964 angažována ligovým družstvem žen Slavoj Plzeň Masný průmysl. Dále působila v oddílech Slavoj Praha a RH Praha.

V letech 1962 - 1965 byla členkou výběrů mladších a starších dorostenek ČSSR, se kterými vybojovala na MEJ 1964 v rumunské Galati zlatou medaili a na MEJ 1965 v Budapešti bronzovou medaili. Trenéry juniorek byli Ing. Augustin Tobolka a Stanislav Šneberger.

---

²⁹⁰ Největší osobnosti historie FC Viktoria Plzeň. [online]. 19. 11. 2014

²⁹¹ 65 let Věry Štruncové. [online]. 1. 3. 2011

V letech 1966 - 1969 byla členkou ženské reprezentace ČSSR s účastí na ME 1967 v Istanbulu, kde získali naše reprezentantky bronzové medaile. V následujícím roce byla vybrána do týmu, který náš ženský volejbal poprvé reprezentoval na OH v Mexiku 1968. Podílela se na zisku 6. místa v konečném pořadí olympijského turnaje.²⁹²

6.107 Josef Šváb

(8. 6. 1933, Plzeň)

Československý sportovní střelec zaznamenal ve sportovní kariéře několik významných medailí a ocenění. Nejvýraznější úspěchů dosáhl Josef Šváb s reprezentačním družstvem na MS v roce 1966,²⁹³ kde získalo naše družstvo bronzové medaile, a na ME v letech 1959 a 1963. Na ME 1959 v italském Miláně střílel v družstvech i v jednotlivcích. V družstvech v disciplíně ve vzduchové pistoli skončilo střelecké družstvo na 1. místě ve složení Kudrna, Šváb, Mucha a Trojan. 2. místo vybojovalo také ČSSR družstvo s Josefem Švábem na stejném ME v rychlopalné pistoli a v jednotlivcích získal ze vzduchové pistole bronzovou medaili. O čtyři roky později na ME ve Stockholmu získali naši reprezentanti v družstvech 3. místo.²⁹⁴

Vybojoval si také účast do Říma na LOH v roce 1960. V Říme startoval v disciplíně rychlopalná pistole a umístil se na 9. místě.²⁹⁵

6.108 Přemysl Švarc

(27. 3. 1985, Plzeň)

Obrázek 82 Přemysl Švarc²⁹⁶

Český reprezentant jako malý nejprve začínal s plaváním, ale v juniorském věku se dostal k triatlonu. Hned v roce 2003 si vybojoval nominaci na ME juniorů a postupně si začal budovat jméno nejen mezi domácími triatlonisty. První velký úspěch si připsal

²⁹² 65 let Věry Štruncové. [online]. 1. 3. 2011

²⁹³ Historie. [online]. 2011

²⁹⁴ Český střelecký svaz. [online]. 23. 11. 2002

²⁹⁵ Josef Šváb. [online]. 2012

²⁹⁶ Triatlonista Přemysl Švarc se po zranění vrací k tréninku a doufá v brzký návrat formy. [online]. 2015

na závodě Evropského poháru v tureckém Erdeku v roce 2006, kde skončil třetí. O rok později obsadil 5. místo na MS do 23 let.

Zlomovým pro kariéru Přemysla Švarce byl rok 2010, kdy se dvakrát dostal na 5. místo v závodech Světového poháru, které se již započítávaly do olympijské kvalifikace. Díky těmto úspěchům Přemysl ochotně změnil plány a hlavním cílem bylo dostat se na Olympiádu do Londýna. To se nakonec povedlo, a i když samotný olympijský závod nadějnému triatlonistovi nevyšel úplně podle představ.²⁹⁷ Celkově skončil na 45. místě.

V letech 2012, 2013 a 2014 vyhrál titul mistra ČR ve sprint-triatlonu (750 m plavání, 20 km, jízda na kole a 5 km běh).²⁹⁸ Dne 19. července 2014 vybojoval také na MČR v olympijském triatlonu (1500 m plavání, 40 km jízda na kole a 10 km běh) v Telči zlatou medaili časem 1:50,37 hod. před druhým Janem Čelůstkou o 21 s.²⁹⁹

6.109 Lubor Tesař

(11. 5. 1971, Plzeň)

Obrázek 83 Lubor Tesař³⁰⁰

Bývalý náš reprezentant v silniční a dráhové cyklistice získal ve své sportovní kariéře řadu úspěchů, jak u nás tak i v zahraničí. Nejvýraznější úspěchy na MČR zaznamenal v časovce jednotlivců, kde se umístil v roce 1997 a 1998 na 2. místě a v letech 1993, 1994 a 2003 vyhrál titul mistra ČR v silničním závodě a také v roce 1999 v bodovacím závodě na dráze.

V roce 1992 se probojoval na LOH do Barcelony, kde startoval v bodovacím závodě a skončil na krásném 5. místě. Ve stejném roce vyhrál celkové pořadí závodu Okolo Slovenska a o rok později na MS v Norsku si vybojoval bronzovou medaili

²⁹⁷ Přemysl Svarc. [online]. 2015

²⁹⁸ Přemysl Švarc. [online]. 2015

²⁹⁹ Triatlon Telč. [online]. 19. 7. 2014

³⁰⁰ Svojshe. [online]. 2000-2011

v jednotlivcích a v časovce družstev náš tým obsadil 5. příčku. V roce 1999 na ME na dráze ve stíhacím závodě jednotlivců si přivezl do ČR stříbrnou medaili. Před koncem kariéry v roce 2006 vyhrál etapu Závodu míru a v závodě Praha – Karlovy Vary – Praha si dojel do cíle pro 2. místo.

Na konci září 2006 se Lubor Tesař rozhodl ukončit závodní činnost a rozloučil se v Plzni při exhibičním závodě. Tam se s ním přijeli pozdravit a naposledy si zazávodit nejen borci od nás (Pavel Padrnos, František Raboň, ...), ale i Gerald Ciolek v tu dobu novopečený Mistr světa a další borci ze zahraničí.

Posléze převzal místo sportovního a teamového manažera v Bike Ranch Teamu.³⁰¹

6.110 Michal Tonar

(23. 9. 1969, Plzeň)

Obrázek 84 Michal Tonar³⁰²

Michal Tonar začínal se svojí házenkářskou kariérou od žáků přes dorost až k mužům v Plzni. Dále působil také v oddílech v Dukle Praha, v německých týmech a i na Islandu.

S Kovopetrem Plzeň vyhrál 2 tituly mistra ČR. Účastnil se zápasů v lize mistrů a na mezinárodním poli získal šesté a sedmé místo s reprezentací na ME a MS.³⁰³

Naše reprezentační družstvo s Michalem Tonarem si vybojovalo účast na LOH v roce 1992 v Barceloně. Ve skupině A třikrát prohráli, jednou remizovali a jednou vyhráli. Celkově skončili ve skupině A na 5. místě a hráli zápas o 9. místo s Německem, které vyhráli 20:19.³⁰⁴

---

³⁰¹ Lubor Tesař – Manager. [online]. 2014

³⁰² Představujeme. [online]. 14. 5. 2001

³⁰³ Představujeme. [online]. 14. 5. 2001

³⁰⁴ Handball & Olympic Games Jeux Olympiques Olympische Spiele 1936-2000. [online]. 2004 str. 31

6.111 Alena Vachovcová

(24. 1. 1974, Stod)

Obrázek 85 Alena Vachovcová³⁰⁵

Bývalá česká stolní tenistka, která působila v českých a německých klubech. Na ME mládeže (kadet) v jugoslávském Novi Sadu v roce 1988 obsadila 2. místo a nestačila pouze na ruskou závodnici Fadeeva-Kusch Oxana.³⁰⁶

Několikrát získala titul mistryně ČR a také startovala na ME, MS a OH.

Na OH v Athénách v roce 2004 si zahrála spolu s Renátou Štrbíkovicou ve čtyřhře a celkově se umístili na 17. místě.³⁰⁷

Momentálně se věnuje trénování ve Sportovním Klubu Stolního Tenisu Hodonín.³⁰⁸

6.112 Lucie Valová

(10. 12. 1981, Ostrava)

Obrázek 86 Lucie Valová³⁰⁹

Sportovní střelkyně, která závodila za ASO Dukla Plzeň na MČR, ME, MS a OH. Stala se několikrát mistryní ČR. Největším úspěchem ve sportovní kariéře Lucie Valové

---

³⁰⁵ ČSAD Hodonín porazil LZ Linec Froschberg. [online]. 27. 10. 2010

³⁰⁶ Statistics. [online]. 2015

³⁰⁷ Alena Vachovcová [online]. 2000-2015

³⁰⁸ Kontakty+historie. [online]. 2015

³⁰⁹ Český střelecký svaz. [online]. 18. 9. 2000

byl získal stříbrné medaile na ME v Plzni 2003 v jednotlivcích ve sportovní malorážce na šedesát ran vleže.³¹⁰

Na OH v Sydney 2000 startovala ve dvou disciplínách ve vzduchové pušce a ve sportovní malorážce na 3x20 ran. V první zmíněné disciplíně se umístila na 36. místě a ve sportovní malorážce si vystřílela 14. místo a byl to její nejlepší výsledek na Hrách.³¹¹

Dnes působí jako instruktorka sportu v ASO Dukla Plzeň.³¹²

6.113 Jiří Vaněk

(24. 4. 1978, Domažlice)

Obrázek 87 Jiří Vaněk³¹³

Bývalý tenisový reprezentant se umístil nejlépe v žebříčku ATP pro dvouhru na 74. příčce. Stal se vítězem 11 challengerů a čtrnáctinásobný čtvrtfinalista turnajů ATP. Jen jednou ale postoupil do semifinále v Bastadu v roce 2005.³¹⁴

Startoval ve dvouhře na dvou LOH v Sydney 2000 a Pekingu 2008. Lepšího výsledku dosáhl v Sydney, kde se umístil na 17. místě a o osm let později byl 33.³¹⁵

---

³¹⁰ Kolektiv autorů. 2008. str. 350

³¹¹ Lucie Valová. [online]. 2012

³¹² Armádní sportovní oddíl sportovní střelby Dukla Plzeň. [online]. 2015

³¹³ Jiri Vanek. [online]. 6. 4. 2015

³¹⁴ 50 největších hráčů naší historie. [online]. 2013

³¹⁵ Jiří Vaněk. [online]. 2012

6.114 Miroslav Varga

(21. 9. 1960, Žatec)

Obrázek 88 Miroslav Varga³¹⁶

Poprvé se zúčastnil střelecké soutěže na Den dětí v červnu 1968, o pět let později se stal členem Sportovního střeleckého kroužku Žatec. Věnoval se střelbě z libovolné malorážky 60 ran vleže. Největších úspěchů však dosáhl v Dukle Praha, jejíž střelecké družstvo sídlilo v Plzni. Strávil v ní pod vedením trenérů Stanislava Čizmáře a Vladislava Šaňáka léta 1979–92.

Když v roce 1986 vyhrál v německém Suhlú Světový pohár a přitom podruhé nastřílel plný počet 600 bodů, zdálo se, že má nominaci na Hry XXIV. olympiády 1988 v Soulu jistou. Ale před odjezdem se mu příliš nedařilo, na Velké ceně Plzně se mohl "pochlubit" pouze 583 body. Krátce poté se však v Mnichově zlepšil na 598 bodů a trenér Šaňák mu dal důvěru. Na střelnici Tenung na kraji korejského Soulu ji nezklamal. V základní části šokoval diváky i soupeře, když během 25 minut šedesátkrát bez jediné chyby trefil desítku. Před finálovým rozstřelem, kde se každý zásah hodnotí s milimetrovou přesností, se však zatáhlo a začalo pršet. Varga do něho nastupoval s dvoubodovým náskokem před Alisterem Allanem z Británie, Čcha Jong-čchulem z Jižní Koreje a Pavlem Soukeníkem. Korejský střelec dotahoval, před posledními dvěma ranami měl už ztrátu jen 0,3 bodu. Varga však udržel pevné nervy, oba závěrečné zásahy měly hodnotu 10,6 bodů. Celkový výkon 703,9 bodů znamenal zlatou medaili.

Postavení na špičce ve střelbě libovolnou malorážkou potvrzoval v následujících letech umístěním ve Světovém poháru – 1989 byl druhý, 1991 ho opět vyhrál. Na Hrách XXV. olympiády 1992 v Barceloně však své výsledky nezopakoval. V základní části nastřílel jen 591 bodů, a to stačilo až na 31. místo.

---

³¹⁶ Miroslav Varga. [online]. 2012

Po návratu odešel na vlastní žádost z Dukly Praha a začal podnikat v oboru výroba a prodej sportovních střeleckých doplňků. Střílení nikdy neopustil, jen prožil proměnu z profesionálního střelce v obchodníka. Střílel ale dál a nakonec se rozhodl, že se vrátí k závodům. V Pekingu k údivu bývalých soupeřů znovu nesl svou tašku ke střeleckému stavu. V sedmačtyřiceti se utkal například s manželem Kateřiny Emmons. V celkovém pořadí skončil v Pekingu na 29. místě.³¹⁷

6.115 Martina Velíšková

(16. 4. 1971, Plzeň)

Obrázek 89 Martina Velíšková³¹⁸

Martina Velíšková se věnovala od dětství sportovní gymnastice v oddíle TJ Sokol Plzeň I. Odchovankyně tohoto oddílu se probojovala na LOH do Soulu 1988 a na MS ve Stuttgartu 1989. Na OH startovala ve dvou disciplínách ve víceboji, kde skončila ve kvalifikaci a ve víceboji družstvech se umístila s reprezentačním družstvem na 7. místě.

Z MČR a přeborů ČOS si přivezla řadu medailí.³¹⁹

Po skončení závodní kariéry se od roku 1990 věnuje trénování dětí a dělá také rozhodčí ve sportovní gymnastice.³²⁰

6.116 Martin Verner

(15. 3. 1980, Domažlice)

Obrázek 90 Martin Verner³²¹

³¹⁷ Miroslav Varga. [online]. 2012

³¹⁸ Martina Velíšková. [online]. 2015

³¹⁹ Kuttan. 2003. str. 33

³²⁰ Martina Velíšková. [online]. 2015

Martin Verner začal s plaváním v pěti letech v oddíle Jiskry Domažlice, kde jeho prvním trenérem byl Václav Vlček. V současnosti plave za oddíl Komety Brno pod trenérem Zdeňkem Tobiášem.³²²

Stal se několikanásobným mistrem ČR a dvakrát se probojoval na LOH do Pekingu 2008 a do Londýna 2012. V čínském Pekingu startoval v disciplíně 100 m volný způsob a obsadil 21. místo a o čtyři roky později v Londýně skončil ve stejné disciplíně na 23. místě.³²³

Nejlepším umístění dosáhl na MS 2006 v krátkém bazénu v Šanghaji, kde plaval ve finále 100 volný způsob a časem 48.55 s a skončil na 8. místě.³²⁴

Nejlepší úspěch na ME získal v krátkém bazénu v Eindhovenu. Plaval 100 m volný způsob a do cíle doplaval v čase 47.85 s a skončil na 5. místě.³²⁵

6.117 Jaroslav Veselý

(12. 2. 1937, Plzeň)

Jaroslav Veselý patřil mezi naše bývalé sportovní střelce, který závodil za oddíl ASO Dukla Plzeň. V roce 1963 reprezentoval ČSSR na ME ve Stockholmu, kde naše družstvo obsadilo 3. místo v družstvech v disciplíně ve velkorážní pistoli 30+30 ran.

O dva roky později už reprezentační družstvo ČSSR v Bukurešti spolu s Jaroslavem Veselým získal titul mistrů Evropy v družstvech ve velkorážní pistoli 30+30 ran.

Na ME v Plzni 1969 a v Madridu 1975 reprezentoval také v družstvech a na obou mistrovstvích vybojovali stříbrné medaile. Úspěchy sbíral i na MS.³²⁶

Startoval také na LOH 1968 v Mexiku v libovolné pistoli a obsadil 27. místo.³²⁷

---

³²¹ Verner touží po MS: Bude to na fotbalovém stadionu, takže to může být zážitek. [online]. 28. 12. 2014

³²² Olympijský profil: Martin Verner. [online]. 2013

³²³ Martin Verner. [online]. 2012

³²⁴ FINA. [online]. 9. 4. 2006

³²⁵ Schwim. [online]. 2010

³²⁶ Český střelecký svaz. [online]. 23. 11. 2002

³²⁷ Jaroslav Veselý. [online]. 2012

6.118 Josef Vojta

(19. 4. 1935, Plzeň)

Obrázek 91 Josef Vojta³²⁸

Houževnatý bojovník, jeden z nejtvrdějších a nejobávanějších fotbalistů konce 50. a 60. let 20. století, vyrostl v Ústí nad Labem. Úspěchy sbíral v letech 1960-68 především ve Spartě Praha – v letech 1965 a 1967 se s ní stal mistrem ČSR, v roce 1964 vyhrál Československý pohár. Na ME roku 1960 ve Francii jako pravé křídlo obsadil s reprezentací ČSR 3. místo. Trenér Rudolf Vytačil ho pozval rovněž do mužstva, které vybojovalo účast na XVIII. OH 1964 v Tokiu. Josef Vojta patřil k jeho základnímu kádru a ve středu pole odehrál 15 zápasů a vstřelil 6 branek. Ve finále se na počátku druhého poločasu „proslavil“ vlastním gólem, kterým pomohl Maďarsku k olympijskému zlatu. Po letech na tuto událost vzpomínal: „Asi dvě minuty po výkopu se Maďaři dostali na naši půlku a letěl prudký centr na Beneho, kterého jsem hlídal. Samozřejmě že jsem po míči skočil, abych ho odkopl do bezpečí. Místo toho jsem ale nastřelil brankáře Schmuckera a od něho se míč odrazil do sítě. Vedoucí gól Maďary zklidnil, Bene přidal druhý a my už jen snížili.“ S vrcholovým fotbalem se rozloučil v roce 1968, dále hrál nižší soutěže za VTŽ Chomutov a Meteor Praha.³²⁹

---

³²⁸ Pohlednice a fotografie legendárních Čechů a Slováků. [online]. 2000-2014

³²⁹ Kolář a kolektiv. 1999. str. 341

6.119 Karel Vosátka

(20. 11. 1929, Plzeň)

Obrázek 92 Blažena Knittlová a Karel Vosátka³³⁰

Karel Vosátka se věnoval krasobruslení od dětských let. Mistrovství Čech v Chrudimi v roce 1943 ve sportovních dvojicích se zúčastnil s dvanáctiletou Blaženou Knittlovou jako nejmladší pár. S touto partnerkou dosáhl řadu úspěchů, jako mistři republiky vybojovali 2. místo na mistrovství Evropy v roce 1948 a ve stejném roce startovali také na ZOH 1948 ve Svatém Mořici, kde se umístili na 15. místě.

Později byla jeho partnerkou na ledě Hana Dvořáková (mistři republiky 1958, 1959 1960, 1961). Závodní činnost ukončil v roce 1961, kdy po havárii letadla s krasobruslařským týmem Spojených států bylo zrušeno MS v Praze. Pak trénoval krasobruslaře v Rumunsku v letech 1961-1964 a seznámil se zde se svojí ženou, Christine Patraulea - rumunskou mistryní v krasobruslení. Následně trénoval krasobruslaře v Gottwaldově (dnešním Zlíně). V roce 1968 odjel do Švýcarska, kde pokračoval v trenérské práci v letech 1968 – 1974, pak následovala Francie v letech 1974 - 1975.

Od roku 1975 žil v Kanadě (Quebec, Montreal), kde se věnoval trenérské práci s mládeží.³³¹

6.120 Jaroslav Votruba

(1. 4. 1939, Plzeň)

Obrázek 93 Milada Kubíková a Jaroslav Votruba³³²

³³⁰ Karel Vosátka (1929). [online]. 6. 2. 2013

³³¹ Karel Vosátka (1929). [online]. 6. 2. 2013

Plzeňský odchovanec vytvořil v první polovině 60. let 20. století úspěšnou sportovní dvojici s Miladou Kubíkovou. K největším úspěchům této sportovní dvojice jistě patřilo 2 x páté místo na MS v letech 1962 v ČSSR a 1963 v Itálii. Dále páté místo na ME 1963 a deváté místo na ZOH 1964 v Innsbrucku.³³²

V roce 1965 si udělal trenérské zkoušky v krasobruslení a od té doby neustále pomáhal v jeho mateřském oddíle v Plzni. Také trénoval ve Finsku, v Itálii a v SRN.

V roce 2001 byl vyhlášen mezi 10 nejlepších sportovců století v Plzeňském regionu.³³⁴

6.121 Ludvík Wagner

(30. 11. 1885 - ?)

Ludvík Wágner byl členem klubu K. A. Ctibor Plzeň a ve své době patřil mezi naše nejlepší vzpěrače. V roce 1914 vyhrál mistra Čech ve dvojboji (tah a nadhoz soupažný) v hlavní kategorii do 65 kg výkonem 190 kg, kde v tahu zvedl 86 kg a v nadhozu soupažným 104 kg. Stal se také v letech 1919, 1920 a 1921 mistrem ČSR. Ve čtyřboji (trh a nadhoz jednoruč, tah a nadhoz soupažně) na mistrovství ČSR roce 1921 výkonem 302,5 kg si oprávněně odvezl z MČSR zlatou medaili.

V roce 1920 získal ocenění za nejlepšího vzpěrače roku.³³⁵

Na VII. OH 1920 v Antverpách se ve vzpírání soutěžilo v trojboji, který se skládal z trhu a nadhozu jednoruč a z nadhozu obouruč. V pérové váze do 60 kg reprezentoval ČSR Ludvík Wágner a obsadil 5. místo výkonem 195 kg. Soupeřům se vyrovnal v nadhozu jednou rukou, v němž vzepřel nad hlavu 65 kg, ale v nadhozu obouruč ztratil na olympijského vítěze Franse de Haese z Belgie 15 kg.³³⁶

---

³³² Pohlednice – Milada Kubíková a Jaroslav Votruba. [online]. 1964

³³³ Jaroslav Votruba oslaví 70. narozeniny. [online]. 30. 3. 2009

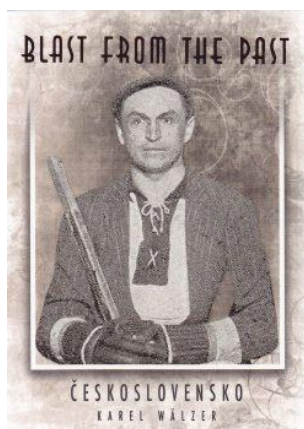
³³⁴ Encyklopedia. [online]. 2015

³³⁵ Wagner Ludvík. [online]. 2015

³³⁶ Kolář a kolektiv. 1999. str. 344

6.122 Karel Wälzer

(28. 7. 1888, Plzeň - ?)

Obrázek 94 Karel Wälzer³³⁷

Bývalý brankář, který prý chytal v bílých plesových rukavičkách, patřil k průkopníkům hokeje s pukem. Před 1. světovou válkou hrál spolu s J.Paloušem za Českou sportovní společnost, která patřila vedle Slavie Praha ke špičce tehdejšího českého ledního hokeje. Za mužstvo Čech nastoupil v lednu 1911 při premiéře proti rodilým Kanadánům z Oxford Canadians, českou branku chránil i při ME v roce 1911 v Praze, kde Češi vyhráli, jež však bylo dodatečně anulováno.

Z ME v Berlíně v únoru 1914 si však už přivezl regulérní titul mistra Evropy. V dubnu 1920 odjel do Antverp na hokejový turnaj, který se konal v rámci VII. OH a byl později uznán za první MS. Při tréninku se však zranil, a tak hájil branku ČSR až v posledním utkání proti Švédsku. Zato tak dobře, že českoslovenští hokejisté zvítězili 1:0 a za Kanadou a USA vybojovali bronzovou olympijskou medaili. S reprezentačním dresem se rozloučil na následujícím ME v roce 1921 ve Stockholmu druhým místem.³³⁸

---

³³⁷ Hokejové karty. [online]. 2015

³³⁸ Kolář a kolektiv. 1999. str. 344

6.123 Barbora Záhlavová – Strýcová

(28. 3. 1986, Plzeň)

Obrázek 95 Barbora Záhlavová-Strýcová³³⁹

Největších úspěchů dosáhla v juniorské kategorii, kdy vyhrála dvakrát za sebou juniorku Australian Open v letech 2002 a 2003. Ve finále roku 2002 porazila Marii Šarapovovou 6-1, 7-5 a na konci této sezóny byla vyhlášena juniorskou mistryní světa, když figurovala na 1. místě juniorského žebříčku. Navíc v roce 2002 získala juniorské tituly ve čtyřhře French Open a Wimbledonu. Jejím trenérem byl Jan Havel, kterého vystřídal německý tenista Jakub Herm - Záhlava, za kterého se v roce 2006 provdala.

Na Australian Open 2010 odehrála nejdelší utkání v historii ženské dvouhry tohoto turnaje, když v 1. kole porazila Rusku Reginu Kulikovovou 7-6, 6-7, 6-3. Zápas, ve kterém proměnila až osmý mečbol, trval čtyři hodiny a devatenáct minut. V červenci 2010 na posledním 14. ročníku turnaje ECM Prague Open se poprvé v kariéře probojovala do finále dvouhry, v němž podlehla Maďarce Ágnes Szávayové. V roce 2011 vyhrála tenisový turnaj v kanadském Québec City ve dvouhře. 17x vyhrála čtyřhru a také nás několikrát reprezentovala ve Fed Cupu.³⁴⁰

V roce 2004 se také probojovala na LOH do Athén, kde se účastnila dvouhry a čtyřhry. V dvouhře skončila na 33. místě a ve čtyřhře byla na 17. příčce.³⁴¹

Nejlepším umístěním ve světovém žebříčku bylo 20. místo ze dne 2. března 2015.³⁴²

---

³³⁹ Tenisová reprezentace. [online]. 2015

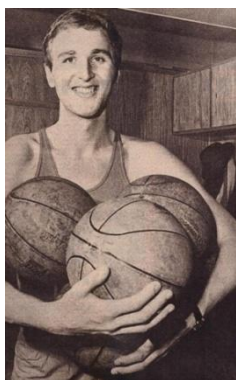
³⁴⁰ Profil. [online]. 2011

³⁴¹ Barbora Záhlavová-Strýcová. [online]. 2012

³⁴² Barbora Strycova [online]. 2015

6.124 Jiří Zídek starší

(8. 2. 1944, Praha)

Obrázek 96 Jiří Zídek starší³⁴³

Narodil se sice v Praze, ale rodiče dostali zaměstnání v Poběžovicích na Domažlicku a Jiří Zídek starší prožil dětství na venkově s kolem, fotbalem a volejbalem.

Brzy ho kamarádi zlákali hrát odbíjenou za Slovan Plzeň. Pod vysokou sítí ale vydržel jen dva roky. Když mu bylo 16, oslovil ho Miloš Sládek - trenér košíkářských dorostenců Škody Plzeň.

Jiří Zídek začal hrát za dorostence a muže současně, i když první polovinu sezóny bos, protože boty velikosti 14 prostě nebyly. Basketbalově ale strmě stoupal a za rok se dostal do reprezentace!

Hned na prvním, i když tehdy ještě „jen“ neoficiálním juniorském ME v dubnu 1962 pomohl týmu vedenému Josefem Ezrem získat zlatou medaili. V Bologni dal více než třetinu bodů československé reprezentace, už tehdy zaujal svou střelbou přes hlavu. Okamžitě ho chtělo získat několik klubů, přetahovanou nad Brnem a Spartou vyhrála nakonec Slávie VŠ Praha, kde se začala utvářet hvězdná evropská sestava. O rok později už byl devatenáctiletým nováčkem seniorského výběru pro ME ve Wroclavi, tam ovšem československá reprezentace propadla a skončila desátá, což bylo tehdy nejhorším umístěním v historii.

V roce 1969 vyhrál Poháru vítězů pohárů (později Saporta cup, nyní Eurocup). Byl 6x mistr ČSSR v letech 1965 – 1966, 1969, 1971 – 1972 a 1974.

Celkem ČSSR reprezentoval 257x v letech 1963 – 1974. Získal stříbro na ME Helsinky 1967 a byl vybrán jako člen All Stars ME spolu s Jiřím Zedníčkem. V roce 1969 získal bronz na ME v Neapoli. Účastnil se také MS v Lublani 1970 (6. místo –

---

³⁴³ Zídek salví 70! Basketbal hrával bosý, touží po něm Boston Celtics. [online]. 7. 2. 2014

nejlepší umístění v historii), MS v San Juanu 1974 (10. místo) a OH v Mnichově 1972 (8. místo).

Byl vyznamenán jako Český basketbalista století a v roce 2013 uveden do Síně slávy České basketbalové federace.³⁴⁴

6.125 Vlastimil Zwiefelhofer

(20. 11. 1952, Klatovy)

Obrázek 97 Vlastimil Zwiefelhofer³⁴⁵

Vlastimil Zwiefelhofer začínal s běháním v Klatovech. Drží několik klatovských dorosteneckých rekordů na 800 m - 1:57,8 min., 1500m - 3:58,2 min., 3000m - 8:34,6 min. Tehdy trénoval pod vedením staršího bratra. Na MEJ v Paříži v roce 1970 běžel závod na 3000 m a obsadil 5. místo. Startoval i na Mladých Běchovicích, které vyhrál. Nakonec vyhrál i ty "velké" a to hned čtyřikrát (1975, 1978, 1979, 1981). Hned jeho první triumf znamenal traťový rekord, ke kterému mu pomohl také Stanislav Hoffman, kterého porazil až v cílové rovině o 0,8 s. Tento rekord překonal až o 21 let později Keňan Laban Chege o 2,2 s. Dále získal sedm titulů v krosu, je také nejúspěšnějším běžcem na Velké Kunratické, kde vyhrál devětkrát a drží zde také traťový rekord 10:58,9 min. z roku 1979.

Asi největším a zároveň nedoceněným úspěchem Vlastimila Zwiefelhofera je 6. místo na MS v krosu v roce 1979 v irském Limericku, což je pro naše barvy daleko nejlepší výsledek v historii této disciplíny. Startoval i na ME v Praze roku 1978, kdy doběhl 17. v maratonu, stejnou trať na olympiádě v Moskvě 1980 nedokončil.

Je absolventem pedagogické fakulty v Plzni a také držitelem diplomu "Fair-play UNESCO" za čin při závodě, kdy nechtěně šlápl na nohu Ivanu Uvizlovi, ten ztratil tretru a Vlastimil Zwiefelhofer dál pokračoval až po tom, když se jeho soupeř obul.³⁴⁶

³⁴⁴ Český basketbalista století, Andrej s nebeským hákem, slaví 70. [online]. 7. 2. 2014

³⁴⁵ Životopisná kniha o legendárním běžci Vlastimilu Zwiefelhoferovi. [online]. 3. 10. 2013

³⁴⁶ Atletika – běhy. [online]. 2008

Působil také v oddílech Jiskry Domažlice, Slavia VŠ Praha, RH Praha, VŠ Praha
Jeho osobní rekordy jsou následující: 800 m 1:52,2 (1974)
1 500 m 3:45,0 (1972)
3 000 m 8:02,2 (1975)
3 000 m př. 8:38,6 (1975)
5 000 m 13:43,4 (1975)
10 000 m 28:27,2 (1979)
maraton 2:14:19 (1980)³⁴⁷

---

³⁴⁷ Janeček. e-mail. ze dne 29. 12. 2014

7 ŽIVOTOPISY VYBRANÝCH PLZEŇSKÝCH SPORTOVCŮ

7.1 JAN KŮRKA

7.1.1 ZÁKLADNÍ FAKTA

Obrázek 98 Jan Kůrka³⁴⁸

Narodil se 29. 5. 1943 v Pelhřimově v rodině Rudolfa Kůrky a Boženy Kůrkové.

1949 – 1957 – Osmiletá střední škola Božejov – kraj Vysočina

1951 – 1957 – člen Tělovýchovné jednoty (dále jen TJ) Sokol Božejov

1957 – 1958 – člen soutěžního družstva PO Božejov – mladší dorost 14 – 15 let

1957 – 1958 – člen TJ Žďár nad Sázavou – oddíl rohování

1958 – člen ČSM

1957 – 1961 – Učňovská škola Pelhřimov

1961 - vyučený nástrojář v Agrostroji Pelhřimov

1961 – 1990 - člen KSČ

1962 - nastoupil na „Jmenovitý výběr“ základní vojenskou službu v Dukle Praha, ASD
sportovní střelby, od roku 1963 DUKLA Plzeň

1962 – 1978 – člen Armádního sportu družstva Dukla Plzeň

1963 - 1968 - Strojní průmyslová škola s maturitou Plzeň

1965 – vzal si za manželku Zdeňku Šindlerovou – radnice Plzeň

1965- 1978 - stálý člen národního družstva ČSSR

1975 – dosud – člen Pléna Českého olympijského výboru

---

³⁴⁸ Fotografie ze soukromého archivu Jana Kůrky

1979 - ukončil Vyšší odborné tělovýchovné studium při FTVS UK Praha – trenér I. třídy
1979 – 1984 - učitel na VŠSE Plzeň – katedra vojenské přípravy
1984 – 2000 - ustanoven náčelníkem Armádního střeleckého stadionu Plzeň - Lobzy
1985 – 2002 - ředitel Armádního střeleckého stadionu v Plzni
1990 – dosud - ředitel Velké ceny Osvobození Plzně ve sportovní střelbě (již 44. ročník za účasti minimálně 30 ti států celého světa)
1990 – dosud – tajemník SSK Dukla Plzeň
1990 – 1993 – předseda Československého klubu olympioniků
1999 – 2006 – člen správní rady Nadačního fondu pro sportovní aktivity občanů města Plzně
2003 – 2010 – člen dozorčí rady Mládež a sport, o.p.s.
2004 – 2009 – člen představenstva ARKUS, akciová společnost
od r. 2002 odchod do penze, souběžně působil a působí v těchto dobrovolných funkcích - předseda „Nadace 700 let Plzně“ - dosud
2007 – dosud – stálý člen ČOV
25. 5. 2009 – získal ocenění od ČOV - Medaili Tibi Gracias („Tobě Díky“)
7. 1. 2010 – vstoupil do Strany práv občanů - Zemanovci
2010 – vstoupil do plzeňské sportovní síně slávy
2011 – dosud - předseda správní rady „Nadace západočeských olympioniků“
28. 10. 2013 – získal státní vyznamenání od prezidenta republiky Miloše Zemana – medaile za zásluhy v oblasti sportu
13. 6. 2014 – Rekordmanská síň slávy – Pelhřimov

7.1.2 DĚTSTVÍ

Narodil se 29. května 1943 v pelhřimovské nemocnici Boženě a Rudolfovi Kůrkovým. Matka Božena se narodila v roce 1913 a otec Rudolf byl ročník 1915. Oba rodiče byli velmi manuálně zruční, maminka pracovala jako švadlena a tatínek v oboru lakýrník, natěrač a sedlář.

Jan Kůrka je nejstarší z pěti sourozenců, má dvě sestry a dva bratry. Vlasta je o 3 roky mladší než Jan, Vladimír o 6 let, Zdeněk o 8 let a Božena o 15 let. Všichni spolu bydleli na Vysočině v obci Ústrašín. Poté Jan žil řadu let v Božejově, kde vychodil i osmiletou střední školu v letech 1949 – 1957. Není divu, že se k němu obě obce hlásí a považují jej za svého rodáka. Možná o něm málokdo ví, že v osmi letech prodělal zánět mozkových blan. „V tom roce se objevil penicilin a ten mi zachránil život. Rodičům tehdy

řekli, že do roka ještě mohu ochrnout, ohluchnout, ztratit zrak nebo něco jiného, ale že mohou být šťastní, protože jsem v pelhřimovské nemocnici první ze čtyřiceti dětí, který zánět mozkových blan přežil. Je to strašná nemoc. Podle toho, co mi potom vyprávěli, jsem byl čtyři dny v bezvědomí nebo jsem lezl jako opice, zavřený v kleci, pěnu u huby... Nakonec to odnesl zrak,“ konstatuje. Pět dioptrií na dálku jej ale nezastavilo, a tak je dodnes ve svém oboru uznávanou kapacitou a příkladem všem svým následovníkům.

7.1.3 SPORTOVNÍ ZAČÁTKY

Sportu se začal věnovat v osmi letech v TJ Sokol Božejov, kde získával první základní pohybové dovednosti nejprve v gymnastice. Do TJ Sokol Božejov chodil do svých čtrnácti let. Ale nejen tento oddíl ho sportovně ovlivňoval, také knihy Jaroslava Foglara ho motivovaly ke sportovní činnosti, a proto je velmi rád četl v každé možné volné chvíli.³⁴⁹

Později se také začal věnovat atletice a v třinácti letech hravě skákal do výšky nůžkami přes sto čtyřicet centimetrů. Nenašel se však trenér, který by mu poradil co a jak dál. A tak začal s boxem.³⁵⁰ Dříve se boxu říkalo rohování a s tímto sportem začínal v roce 1957. Stal se členem TJ Spartak Žďár nad Sázavou. V tomto roce se stal i členem soutěžního družstva PO Božejov – mladší dorost 14 – 15 let a také nastoupil do učňovské školy v Pelhřimově. První zkušenosti s rohováním dostával od trenéra Zdeňka Juračky, který ho v pozdější kariéře velmi ovlivnil. Jan Kůrka o svém trenéru říká: „Zdeněk Juračka byl výborný trenér, odborník, srdcař a táta. Tréninky pod tímto trenérem byly velmi fyzicky náročné a probíhaly 2x týdně.“ První tréninky nedokázal Jan Kůrka fyzicky vydržet a říká: „Kluk z vesnice je zvyklý pracovat a je manuálně zručný, přesto jsem nevydržel prvních 7 tréninků pro fyzickou náročnost cvičení“.

V roce 1958 vyhrál krajský přebor v rohování jihlavského kraje v Třebíči. Během necelého roku vyhrál tento krajský přebor.³⁵¹

Vrátil se do rodného Pelhřimova a boxerské rukavice šly na hřebík. Byl to moc nákladný sport pro rodiče. Až později zjistil, že si z rohování odnesl jednu neocenitelnou vlastnost – svědomitost v přístupu k tréninku. Po letech trenéru Juračkovi za jeho neocenitelnou školu poděkoval.³⁵² V roce 1958 se stal členem Českého svazu mládeže.³⁵³

---

³⁴⁹ Kůrka. ústní sdělení. 21. 7. 2014

³⁵⁰ Žurman. 1973. str. 84

³⁵¹ Kůrka. ústní sdělení. 21. 7. 2014

³⁵² Žurman. 1973. str. 85

7.1.4 KARIÉRA SPORTOVCE

Patnáctiletý Jan Kůrka zrovna vedl jednu „šestnáctku“ při nácviku na II. celostátní spartakiádu. Cvičení klaplo na výbornou a za odměnu ho poslali na Lipno, na soustředění mladých střelců jihočeského kraje. Přijel na lehko, v ruksaku byly na sportování jediné plavky. A rozhlížel se kolem sebe na perfektní střelecké vybavení ostatních. Nakonec je uprosil, aby ho nechali také vystřelit a v jednom ze závodů skončil třetí. Z obyčejné malorážky, se kterou se běhá Sokolovák, nastřílel 451 bodů a dostal nejnmutnější základy střelby.

S prvními tréninky sportovní střelby začínal ve svých šestnácti letech, kdy už bydlel v nedaleké Stříteži. Jeho vzorem byl ve střelbě Československý reprezentant Otakar „Otto“ Hořínek a Sovětský reprezentant Bogdanov.

Osmnáctiletý Jan Kůrka se odjel školit do třínedělního kursu trenérů druhé třídy. Pánové už v letech se divili: „Ten kluk má snad úpal, co tady bude dělat?“ Celé dny střílel a trénoval.

Po návratu domů si udělal hned první výkonnostní třídu. Blížila se vojenská služba a s ní vidina Dukly. Snad nejsilnější motor jaký ho kdy hnál.

Roku 1961 se vyučil nástrojářem v Agrostroji Pelhřimov a stal se členem KSČ, kde byl přijat na základě pracovních výsledků (nástrojař Agrostroj Pelhřimov a sportovních úspěchů – okresní a krajský přeborník).

Jan Kůrka říká o svých začátcích střelecké kariéry: „Když jsem začal chodit do učení do Agrostroje, byl jsem ještě ve střelbě ryzí amatér, ale podřizoval jsem tréninku všechno. Ve fabrice se dělalo od šesti ráno do dvou odpoledne včetně sobot. Bydlel jsem tehdy ve Stříteži u Božejova, a tak jsem ráno musel vstávat ve tři čtvrtě na čtyři. Dojel jsem na kole do Božejova, opřel ho u Lacků o kovárnu a šup na autobus,“ začíná vyprávění Jan Kůrka s tím, že dvakrát týdně nesl na zádech ranec se střeleckými pomůckami a malorážku.

„Vystoupil jsem na autobusovém nádraží, odkud to do starého Agrostroje v Sadech byla taky štreka. Ve dvě hodiny jsem skončil a vydal se ke Svaté Anně. V místech, kde jsou dneska zahrádky, bývala stará střelnice. Vždycky si na to vzpomenu, jak jsem mastil s tím ruksakem pěšky, když dneska vidím, jak k nám v Plzni rodiče vozí děti těmi mercedesy a bavoráky a jsou rádi, že se jejich ratolesti tomuto sportu mohou věnovat,“ říká s úsměvem olympionik a vrací se zpět ke svým začátkům.

---

³⁵³ Kůrka. ústní sdělení. 21. 7. 2014

„Do půl šesté jsem pak na střelnici bouchal, ve čtvrt na sedm mi jel autobus domů. Přijel jsem, rychle něco pomohl mamce a po večeri ještě přes hodinu ‚sušil stojáka‘, takže jsem se dostal do postele někdy v deset, půl jedenácté. Nemluvím o nedělích, na ty jsem se těšil, že budu moct trénovat, i když doma čekala i nějaká ta práce. Později už jsem také začal jezdit po závodech, které se konaly o víkendech jednou za dva nebo tři týdny. Anebo jsme si v Pelhřimově s klubem, který zaplat'pámbů i dnes stále žije, dělali vlastní závody. Soutěžení je kořením tohoto sportu a základ růstu.“

V roce 1962 nastoupil na „Jmenovitý výběr“ základní vojenskou službu v Dukle Praha, ASD sportovní střelby. V tomto roce přijel Jan poprvé do Plzně na celostátní přebor SVAZARMU a v juniorech obsadil 4. místo.³⁵⁴

Po menších těžkostech v roce 1962 začal vojnu v plzeňské Dukle. Na střelnici v Lobzích trávil každou volnou chvíli. Sám stále nebyl se svým výkonem spokojen. Rozebíral do detailů každý trénink. Hledal chyby a znovu zkoušel tisíckrát opakovanou věc. Dostal od státního trenéra povolovací lístek, tentokrát do reprezentačního mužstva. Bylo mu jednadvacet. V tréninku nepovolil. Ze střelnice se vracíval už večerní Plzní a lidé kolem něho spěchali za zábavou a on zatím mířil ke svobodárně.

Střílel. Podařilo se mu srovnat „stojáčky“. Jen „ležačky“ stále neuměl. Ani v krajské soutěži by s nimi neobstál. Přesto na závodech vyhrával, protože „stojáčka“ a „klekačka“ byly téměř perfektní. Přišly malorážky Anschütz a konečně i polohu vleže prorazil. Začal si věřit. Forma šla rapidně nahoru a tehdy snad poprvé vážně pomyslel na olympiádu.³⁵⁵

V roce 1963 nastoupil Jan Kůrka na Strojní průmyslovou školu s maturitou v Plzni, kterou zdárně dokončil v roce 1968.³⁵⁶

7.1.5 HLASOVÁNÍ OH

Byl chladný podzim roku 1963, rok před tokijskou olympiádou. Mezinárodní olympijský výbor se sešel v západoněmeckém Baden-Badenu na svém jubilejním šedesátém zasedání. Ryze pracovní program měl uzavírat hlasování o místě XIX. olympijských her v roce 1968.

Šance se zdáli být pro každého z uchazečů stejné. O tom, které ze čtyřlístku měst Lyon, Detroit, Buenos Aires a Mexico si připne do erbu pět spojených kruhů, zřejmě

---

³⁵⁴ Kůrka. ústní sdělení. 21. 7. 2014

³⁵⁵ Žurman. 1973. str. 85-86

³⁵⁶ Kůrka. ústní sdělení. 21. 7. 2014

rozhodne až souboj v zákulisí. Francouzi překypovali jistotou; opravňovala je k tomu logická úvaha: po Tokiu by zase měla přijít na řadu Evropa. Američané, sypali z rukávů čísla a fakta, vyvedená v barvách na prospektech o nejideálnějším místě na zemi pro sportování. Argentinci měli na straně zásobníci nadšení a slibů. Bylo to však zřejmě málo a ostřílení pozorovatelé je už předem odepsali. Mexičané rozdávali úsměvy a sombrero, promítali kilometry filmových kotoučů o překrásných, nově vybudovaných sportovištích. Měli se opravdu čím chlubit a zvolna, nenápadně se na jejich stranu přikláněly sympatie většiny. I bariéra nedůvěry ve vysokou nadmořskou výšku se rozptýlila pod záplavou argumentů mexických sportovních i lékařských kapacit.

Byl pátek 18. října 1963. V jednom ze salónek hotelu Kurhaus se odehrávalo tajné hlasování. Na chodbě přešlapovali nedočkaví novináři a členové delegací čtyř kandidujících zemí. To čekání bylo vyčerpávající. Konečně se skleněné dveře salónku otevřely. První vyšel mexický delegát, s rozpraženými pažemi rychle kráčel ke svým přátelům: „Mexiko, Mexiko ...!“ Za pět let přijedou do jejich země nejlepší sportovci světa na hry devatenácté letní olympiády...

Přibližně ve stejnou dobu, o stovky kilometrů na východ od Baden-Badenu, končil odpolední trénink střelců Dukly Plzeň. Stavý osiřely – až na jeden. Vytáhlý blondák Jan Kůrka stále ještě ležel bez hnutí, oči přes sklíčka brýlí zahleděné k terčům. Tělo splývalo s plstěným koberečkem, levá ruka nehybně sevřená do pravého úhlu podpírala pušku, jakoby srostlou s ramenem. Vytesán z nejtvrďšího mramoru ležel nehnutě. Kde jen mohla být chyba? Nohy byly v pořádku, poloha těla byla také určitě správná, možná by se měl trochu snížit... Ne v tom to nebylo...

Vstává, protahuje se. Tělo brnělo a oči těkaly po okolí. Zítra na to určitě přijde. V postupu není nikde žádná chyba, přesto na terči se rány nachází různě, náhodně rozmístěné. Nástřel vypadal celkem dobře. Ale pak, v poslední desítce už to vůbec neudržel. Zítra to zkusí úplně jinak.³⁵⁷

7.1.6 SVATBA

V roce 1965 se oženil na plzeňské radnici a jeho manželkou se stala Zdeňka Šindlerová. O své ženě říká Jan: „manželka je velmi hodná, pracovitá žena a ukázněná“. Téhož roku se novomanželům narodil syn Jan, který nyní pracuje jako obchodní zástupce.

---

³⁵⁷ Žurman. 1973. str. 83-84

V roce 1975 se jim narodil druhý syn Jiří, který nyní pracuje jako vedoucí prodejny stavebnin.³⁵⁸

7.1.7 PRVNÍ MEZINÁRODNÍ ZÁVODY A PŘÍPRAVA NA OH

První velký výkon podal na ME v Bukurešti 1965. Šesté místo v libovolné malorážce v poloze vstoje. Ale měl nastříleno stejně jako třetí! „Udělal jsem dvě hrubé chyby. Po řadě desítek mi prolétlo hlavou: Dneska je máš na lopatě! A už jsem se vezl! Řekl jsem si, že se to nesmí v životě opakovat! Opakovalo, na MS ve Wiesbadenu 1966. Série desítek vkleče, slyšel jsem, jak to za mnou hučí. Samozřejmě jsem byl natolik blbej, že jsem se potočil a viděl, jak se na mě všichni koukají. V tu ránu jsem začal kazit!“ V libovolné malorážce obsadil 10. místo. Poučil se z toho. ME Novi Sad 1967. Zapisovatelkami byly studentky. „Za námi stoleček, na židli mladá krásná holka v krátké sukýnce. To by bylo, aby se jeden nepodíval, byli jsme mladí kluci... Tady se to zlomilo. Kdyby kolem mne padaly trakaře, tak to se mnou nehnulo. Dokázal jsem koncentrovat myšlenky jen na každou další ránu. A taky jsem se snažil zapomenout, kolikátá to byla rána. Hlavně když se blížil závěr. Riziko poslední, šedesáté rány je obrovské. Dva roky jsem vymýšlel metodu, jak tohle vymazat z hlavy. Nakonec se mi to podařilo. Svou roli v tom sehrála i technika zaujímání polohy při střelbě, zkušenosti a pracovitost.“ Před olympiádou absolvoval řadu mezinárodních závodů.³⁵⁹

Pro Mexiko bylo vybráno osm střelců. Na podzim už je jich jen šest. Mezi nimi se má rozhodnout o letenkách. Po čtyřech závodech není u nikoho patrný žádný vzestup formy, všichni mají přesné tolik jako na začátku sezóny.

Velká hra, ve které hrají hlavní roli nervy, vyvrcholila na závodech v Polsku.³⁶⁰ V polském městě Bydhošť začal boj o OH – Spartakiáda spřátelených armád. Po velkých nervech Jan Kůrka získal ve velkorážní terčovnici 1153 bodů, které mu nejenom vynesly stříbrnou medaili, ale i postup na olympijské hry do Mexika. Na prvním místě skončil člen reprezentačního výběru SSSR Korněv s nástřelem 1156 bodů.³⁶¹

Ačkoli původem střelec „stojáčkář“, v posledních dvou letech před Mexikem velice dobře střílel i vleže. Na kontrolních závodech v Budapešti, kam ho krátce před olympiádou Maďaři pozvali, porazil i jejich nejlepšího borce, olympijského vítěze Lázsló Hammerla.

---

³⁵⁸ Kůrka. ústní sdělení. 21. 7. 2014

³⁵⁹ Kolář. [online]. 2014

³⁶⁰ Žurman. 1973. str. 86

³⁶¹ Kůrka. ústní sdělení. 21. 7. 2014

„Vyhrál libovolnou malorážku v Tokiu nástřelem 597. Chtěli si ho na mne prověřit, já už tehdy držel československý rekord 598 bodů, což bylo na tu dobu něco nevídaného.“³⁶²

7.1.8 OH MEXIKO 1968

Jan Kůrka uvěřil tomu, že jede na olympijské hry, až když seděl v letadle. Pak vystoupil z letadla pod žhavé mexické slunce. Na přeplněném Estadio Olimpico pozdravil čestnou lóži, potom trubač v černé uniformě s vysokou čepicí, zanotoval na polnici a černovlasá atletka přinesla olympijskou pochodeň. A začaly XIX. olympijské hry.

A přišla sobota 19. října 1968, olympiáda vstupovala do druhého týdne. Spolu s ostatními střelci nasednul před olympijskou vesnicí do přípravného autobusu. Na Poligono de Trio byl to kus cesty, z centra města asi deset kilometrů. Průjezdy městem byly vždy nepopsatelným zážitkem. Sledoval ten nevšední shon lidí a automobilů. Přivezl si dobrou formu. V tréninku – jak lehnul, pálil deset. Na střelnici přijeli trochu se zpožděním. Vždycky potřeboval mít dost času na přípravu. Teď však musel sebou hodit. A možná právě tím se odreagoval...

Po nástřelu myslel, že to držel poprvé v ruce. Jenom klid, klid. Zachovat si jasnou hlavu. Vždyť je to tu úplně totéž jako doma v Lobzích. A začal závod. Pět minut se soustředil na první ránu.³⁶³

"Ruce se mně třásly, nohy se mně třásly, vlastně celé tělo se třáslo. Střílet jsem začal až na třetí zalehnutí. Když jsem zalehl poprvé i podruhé, flinta mně nervozitou v prstech poskakovala, jako bych měl zasáhnout jen šestku. Bylo mně celkem jasné, že když na začátku trefím devítku, můžu se sebrat a odkráčēt domů. Desítka ve středu terče je malá, ale pro mě v těch momentech byla mimořádně mrňavá," tvrdil Jan Kůrka o úvodu nezapomenutelného souboje, který se odehrával před pouhými několika desítkami diváků na olympijské střelnici Campo Militar v sobotu 16. října 1968.

V té chvíli by mezi favority soutěže na 60 ran vleže malorážkou určitě nikdo nehledal 25letého a na ježka ostříhaného vojáka z povolání Jana Kůrku z Plzně. Tím spíše, že na olympiádě byla vůbec poprvé, z předchozích šampionátů žádnou medaili na svém kontě neměl a jediným mezinárodním úspěchem, kterým na sebe před olympijskými hrami v Mexiku upozornil, je druhé místo na spartakiádě spřátelených armád. První ránu vypálil

---

³⁶² Kolář. [online]. 2014

³⁶³ Žurman. 1973. str. 86

v třesu, ale přesto z toho byl absolutní centr. Na druhou šel sice o něco odvázněji, skončila líznutou desítkou. Naštěstí.³⁶⁴

Třetí – deset... Vstal. Na chvíli si musel odpočinout. Deset minut mu trval, než byl znovu spokojen s polohou těla. Pak si ještě jednou odsednul, aby si ji zabezpečil. Čtvrtá položka – devět... Pak s naprostým klidem nastřílel šestačtyřiceti desítek za sebou! Začal foukat vítr. Zbývalo posledních dvacet ran. Raději si vysypal náboje... jen proboha nevidět, kolik má ještě střílet.³⁶⁵

Kůrka se sice úspěšně pral s vlastní trémou i se světovou konkurencí, ovšem i tak musel překonávat další velká úskalí. „Najednou začalo svítit ostré sluníčko, které mě přímo dřelo do oka. Musel jsem se rozhodnout, jestli si nasadím filtr a nebo všechno oddřu bez něho. Ne, filtr jsem si nevzal a ve svých myšlenkách jsem se držel hodně při zemi,“ svěruje se rodák z Vysočiny a pokračuje: „Radši jsem si sám sobě namlouval, že mám více chyb a že počet těch, které jsem už odstřílel, jsem špatně spočítal. A když jsem vypálil poslední ránu, připravil jsem si pro jistotu do hlavně ještě další náboj. Placka bez terče mně však ukázala, že pro mě závod skončil, a byl jsem tak vyčerpán, že jsem na okamžik z ostrých paprsků oslepl. Skutečně, před očima jsem měl střídavě růžovo, červeno, černo...“ Kůrka ze střelnice odcházel s dobrým pocitem, že nezklamal, ale z prvenství v rozhovorech před televizními kamerami se už radoval vítěz předchozí olympiády z Tokia Maďar László Hammerl. Terče tehdy obsluhovali kulišibři. Tak se ve střelecké hantýrce říkalo pomocníkům. Byli to velmi inteligentní vojáci, absolventi důstojnické kadetské školy, kteří perfektně mluvili anglicky i francouzsky. Ovšem ten Kůrkův, i když měl dalekohled, každou přerušenu čáru na desítce označoval jako devítku!

Teprve když Jan Kůrka v olympijské vesnici obědval, přišel za ním trenér Stibořík, plácnul ho do zad a řekl: „Nemáš 591 bodů, ale 598 a jsi olympijský vítěz!“ Vůbec první v historii naší sportovní střelby a na olympiádě, která z hlediska počtu sedmi zlatých medailí byla pro nás až dodnes nejúspěšnější.³⁶⁶

Ze šedesáti ran jen dvakrát o jeden bod minul desítku. V té chvíli si možná vzpomněl na čtyřiašedesátý rok, kdy mu v předvečer mistrovství spřátelených armád oznámili, že do Sofie nepojede kvůli horšímu zraku (pět dioptrií na každém oku).

---

³⁶⁴ Střelecký portál. [online]. 2006-2015

³⁶⁵ Žurman. 1973. str. 83-84

³⁶⁶ Střelecký portál. [online]. 2006-2015

Pak jel znovu na Poligono de Trio. Ke slavnostnímu vyhlášení olympijského vítěze ve střelbě libovolnou malorážkou na 50 metrů vleže.³⁶⁷

Když zazněly první tóny naší hymny, Janu Kůrkovi na stupních vítězů opět chvěly nohy a mrazilo ho v zádech. Ale byla to úplně jiná tréma než před závodem. Užíval si ji.³⁶⁸

V Mexiku vyhrál hned v první disciplíně, svého největšího soupeře Hammerla porazil na plichtu. „Dosáhl sice stejného bodového zisku jako já, jenže jednu ze svých devítek trefil poslední ranou.“ Pak ale udělalo vedení naší střelecké výpravy chybu. Jan Kůrka byl ve výborné formě a s jídlem roste chuť. „Nechali mě střílet malorážku 3 x 40, což bylo neuvážené.“ Skončil devětadvacátý, ale hlavně – vyčerpal se! Velkorážní terčovnice, což byla jeho hlavní disciplína, to už nebylo ono. Únava vykonala své. Dvanácté místo považoval za obrovský neúspěch.

Ta fotografie obletěla celý svět. Čtveřice našich olympioniků a sedm zlatých medailí! Věra Čáslavská čtyři, po jedné Milena Rezková, Milena Duchková a Jan Kůrka. „Ocitli jsme se v centru mediální pozornosti, dostávali mraky otázek. Člověk odpovídal spontánně, tak, jak jsme to všichni cítili. Pro dobu, která přišla, to nebylo to nejlepší. Mohl jsem podávat sebelepší výkony, ale na další olympiádu do Mnichova v roce 1972 už mě nepustili ani jako turistu!“³⁶⁹

7.1.9 OBDOBÍ PO OH 1968

O rok později v srpnu 1969 se na armádním střeleckém stadionu v Plzni uskutečnilo ME v kulových disciplínách, kde Jan také startoval v soutěži družstev. Poprvé byla na programu i vzduchová puška a pistole.

V libovolné malorážce vleže obsadil 2. místo a v disciplíně 3 x 40 ran obsadil 3. místo a z velkorážní terčovnice se umístil také na 3. místě. V soutěži jednotlivců si v libovolné malorážce vleže vystřílel šesté místo. Startoval ještě na dalších mezinárodních soutěžích, ale výraznějšího úspěchu se už nedočkal.

Úspěch na olympiádě neotevřel střeleckému rekordmanovi cestu všude. Stále na něho čekaly nástrahy. „Nedostal jsem se třeba v roce 1970 na MS do Phoenixu ve Spojených státech amerických, šlo o takovou politickou nepříjemnost. Člověk občas řekne, co nemá a já urazil člena ústředního výboru Svazarmu, což mělo nečekaný dopad. Nikdo mi ale tehdy nic do očí neřekl. Jel jsem dokonce s ostatními na soustředění a měl

---

³⁶⁷ Žurman. 1973. str. 83-84

³⁶⁸ Kolář. 2013. str. 121

³⁶⁹ Kolář. [online]. 2014

jsem už sbaleno. V pět hodin odpoledne se mělo odjet na letiště. Přišel jsem na střelnici raději dřív, něco po třetí. Nikde nikdo. Ptám se vrátného, kde jsou kluci? „Byl tu autobus, před hodinou odjeli.“ V šatně jsem našel pouze svůj vak se zbraněmi,“ vyloví střelec jednu hořkou vzpomínku, ale nakonec nad ní mávne rukou s namítnutím, že se dějí i horší věci.³⁷⁰

7.1.10 KONEC KARIÉRY

Po ukončení závodní činnosti mu byla odmítnuta trenérská práce z důvodů postojů v roce 1968. Stejným způsobem byla ovlivněna jeho neúčast na MS v roce 1970 v USA a na OH v Mnichově.

Od roku 1975 je členem Pléna Českého olympijského výboru až dosud.

V roce 1979 nastoupil jako učitel vojenské přípravy VŠSE v Plzni – katedra vojenské přípravy. Na VŠSE Plzeň působil do roku 1984. Od roku 1985 se vrací k vrcholovému sportu a stává se ředitelem Armádního střeleckého stadionu Plzeň-Lobzy, kde setrval až do odchodu do důchodu v roce 2002.

Od roku 1990 až dosud zastává funkci ředitele „Velké ceny Osvobození Plzně“ ve sportovní střelbě. Jde o největší otevřený světový podnik v olympijských disciplínách za průměrné účasti více než 30 států světa. Současné zastává další dobrovolnou funkci tajemníka SSK Dukla Plzeň.

V letech 1990 - 93 se stal předsedou Československého klubu olympioniků a od roku 2007 je stálým členem ČOV, kdy spolu s Danou Zátopkovou a Jiřím Raškou tvoří doživotní členy ČOV, tedy jednou za čtyři roky se jich netýká hlasování o nových členech ČOV. A dodává: „Moc si toho vážím a věřte mi, že mezi českými olympioniky, i když nám roky utíkají, vždycky omládnou a těším se na setkání s nimi.“

Členství v KSČ ukončil v roce 1990 a od té doby byl bezpartijní až do roku 2009, kdy vstoupil do Strany práv občanů – Zemanovci 7. 1. 2010.

Od roku 1999 – 2006 byl členem správní rady Nadačního fondu pro sportovní aktivity občanů města Plzně. Dále byl členem dozorčí rady Mládež a sport, o.p.s. 2003 – 2010. Ve firmě ARKUS, akciová společnost byl členem představenstva od roku 2004 – 2009.

V roce 2002 odešel do penze.

---

³⁷⁰ Kůrka. ústní sdělení. 21. 7. 2014

Je předsedou sportovní sekce „Nadace 700 let města Plzně“ a předseda správní rady „Nadace západočeských olympioniků“. V těchto nadacích působí Jan dodnes.³⁷¹

7.1.11 OCENĚNÍ A VYZNAMENÁNÍ

Dne 25. 5. 2009 získal ocenění od ČOV - Medaili Tibi Gracias („Tobě Díky“) a v roce 2010 vstoupil Jan Kůrka do plzeňské sportovní síně slávy.

Dne 28. 10. 2013 získal od prezidenta republiky Miloše Zemana státní vyznamenání – medaili za zásluhy v oblasti sportu.

Poslední ocenění převzal Jan dne 13. 6. 2014 na čtyřiaadvacátém ročníku festivalu rekordů a kuriozit v Pelhřimově, kde vstoupil do Rekordmanské síně slávy.³⁷²

7.1.12 VZPOMÍNKY NA PELHŘIMOV

Během návštěvy Pelhřimova při příležitosti festivalu rekordů přišlo Jana Kůrku pozdravit mnoho lidí, s nimiž jej právě pojí přátelství. Na nepřítomné kamarády si alespoň rád zavzpomínal: „S Jaroslavem Kněžů jsme ve Stříteži u Božejova bydleli vedle sebe. Hodně mi pomáhal, abych se mohl věnovat střelbě. Spolu jsme šli žádat na obec, aby nám dovolili zřídit si střelnici. K tomu nám posloužil vypuštěný rybník s protrženou hrází asi půl kilometru pod vsí, kde se říká ‚u pohodnice‘. Sice tam byla bažina, ale nic jiného zkrátka k dispozici nebylo. S kluky jsme si vyrobili ležení a proti protržené hrázi jsme v neděli po kostele chodili střílet,“ dodává.

Ani po svém vítězství na olympiádě na Pelhřimov slavný rodák nezanevřel. Je s ním spjata i nová střelnice na kraji města směrem na Libkovu Vodu. Vznikla na základě jeho plánů, a to v době, kdy už byl olympijským vítězem. Protože však stavitelé jeho doporučení tak úplně nedodrželi, vzal si sám Jan Kůrka jednou v Plzni na Dukle dvoutýdenní dovolenou a pomohl ji dostavět, takže je jeho podíl na ní dokonce hmatatelný.³⁷³

Na festivalu v Pelhřimově říká vedoucí Sportovně střeleckého klubu (SSK) Petr Nymburský o Janu Kůrkovi: „On je jakýmsi naším mecenášem, který nad námi drží ochrannou ruku, díky němu jezdíme do Plzně na soustředění a on naopak rád jezdí na naše soustředění v sousedním Benešově.“ Petr Nymburský má mezi úspěšnými svěřenci svého syna, mistra republiky a na Kůrkovi si cení nejen sportovních úspěchů, ale i jeho lidských

³⁷¹ Kůrka. ústní sdělení. 21. 7. 2014

³⁷² Kůrka. ústní sdělení. 21. 7. 2014

³⁷³ Jan Kůrka přijel na návštěvu rodného města a zavzpomínal na své střelecké začátky. [online]. 20. 6. 2014

vlastností. „Je to příjemný člověk, děti na něm visí, je to jejich obrovský vzor," dodává s tím, že Jan Kůrka se i dnes ve svých jedenasedmdesáti letech aktivně podílí na organizaci střeleckých soutěží.³⁷⁴

7.1.13 ZÁJMY A KONÍČKY

Mezi jeho záliby a koníčky patří zejména chalupaření, příroda a rekreační sport. Na chalupě rád roubuje ovocné stromy a také rád chodí do lesa na houby. Z rekreačního sportu se věnuje plavání a běhu na lyžích. Sám rád jezdil na závody do Jizerských hor, kde startoval na Jizerské 50, kde běhával závody na 25 km. Mezi jeho oblíbené hory patří také Šumava, ke které má velmi vřelý citový vztah, začínal zde s kariérou, ale také se zde podílí na organizaci Šumavské 30, která byla založená v roce 2012. Šumavská 30 spadá pod záštitu prezidenta České republiky Miloše Zemana a hejtmana Jihočeského kraje Jiřího Zimoly a podnikatele Jiřího Struže. Hlavním patronem je Květa Pecková Jeriová, vynikající běžkyně, stříbrná medailistka z olympiády a Pavel Benc, to je člen tehdy naší vůbec první medailové olympijské štafety a právě zmiňovaný Jan Kůrka. Ještě dne 26. 1. 2013 závodil Jan Kůrka spolu s Pavlem Bencem, kteří vytvořili závodní dvojici na 5 km v kategorii VIP a obsadili 2. místo.

Celkem vytvořil 11 československých rekordů, 1 absolutní světový rekord 400 bodů ze 400 bodů a 12 x byl mistrem ČSSR.³⁷⁵

---

³⁷⁴ Festival ocenění i rodáka Kůrku. Je to náš vzor, říká Nymburský. [online]. 13. 6. 2014

³⁷⁵ Kůrka. ústní sdělení. 21. 7. 2014

7.2 VLADIMÍR HABER

7.2.1 ZÁKLADNÍ FAKTA

Obrázek 99 Vladimír Haber³⁷⁶

Vladimír Haber se narodil 26. 8. 1949 v Plzni v rodině Bohumila a Zdeňky Habrových.

1955 – 1964 – ZŠ Třemošná

1962 – 1968 – hrál hokej v Plzni

1962 – začal hrát házenou

1964 – atletika - oštěp

1964 – 1. 7. 1967 – Střední odborné učiliště – strojní zámečnick

1967 – 1968 – házená – Škoda Plzeň – I. liga

1. 7. 1967 – 1. 7. 1968 – pracoval ve Škodě Plzeň

1968 – 1970 – házená – Dukla Praha – I. liga

1. 7. 1968 – 1970 – vojna Dukla Praha

1970 – Škoda Plzeň – strojní zámečnick – pouze vedený – placený Škoda Plzeň celou dobu ve Škodě Plzeň

1970 – 1981 – házená - Škoda Plzeň – I. liga

1979 – 1982 – trenérská škola FTVS

1981 – držitel trenérské **A licence**

1981 – 1982 – házená - Baník Karviná – I. liga

1982 – 1983 – házená – Škoda Plzeň – I. liga

---

³⁷⁶ Fotografie ze soukromého archivu Vladimíra Habera

1983 – 1987 – házená - HSC Bad Neustadt (Německo) – hráč i trenér
1987 – 1992 – házená – HC Weiden (Německo) – hráč
1987 – 1992 – házená – Škoda Plzeň – trenér
1992 – 1996 - HSC Bad Neustadt - trenér a současně hráč
1992 – 1996 – trenér reprezentačního družstva ČR v házené (MS 1993 Švédsko, MS 1995 Island, MS 1997 Japonsko, ME 1996 Španělsko)
1997 – 1999 – házená - trenér Kovopetrol Plzeň – I. liga: 2x mistr republiky, účast v Lize mistrů
1999 – 2002 – trenér reprezentačního družstva ČR v házené (MS Francie 2001, ME 2002 Švédsko)
2002 – držitel licence udělované EHF – **Master Coach**
2001 – 2005 – trenér Dukla Praha
2006 – 2007 – trenér HSG Fichtelgebirge (Německo)
2007 – 2011 – trenér Lokomotiva Plzeň – M. A. T. Talent Plzeň
2010 – vstoupil do plzeňské sportovní síně slávy
2011 – 2015 – šéftrenér SPORTOVNÍHO CENTRA MLÁDEŽE Plzeň
2012 – 2014 – trenér reprezentačního družstva ČR – ME 2014 v Dánsku – postup na MS v Kataru
30. 9. 2014 – vstoupil do Dvorany slávy hejtmana Plzeňského kraje

7.2.2 DĚTSTVÍ

Narodil se 26. srpna 1949 v plzeňské nemocnici Zdeňce Haberové a Bohumilu Haberovi. Maminka byla v domácnosti a tatínek byl vyučen zámečnickem a celý život pracoval ve Škodě Plzeň. Vladimír Haber má jednoho sourozence bratra Zdeňka, který je o 14 let starší.

Zdeněk Haber je bývalý hokejista, který hrál za Škodou Plzeň.³⁷⁷ V roce 1956 ho vojna zavedla do Českých Budějovic, kde hrál dva roky s Pacovským, Hajšmanem, Bílkem, Vodičkou atd. Po povinné službě se vrátil a pomáhal Plzni na ledě dvanáct sezón, pak jednou jako trenér i hráč ve Straubingu. Za národní mužstvo odehrál 13 zápasů a vstřelil sedm branek. V současnosti trénuje mládežníky v Třemošné, ale působil i u dorostu Plzně, dále tři roky v Polsku, pět sezón ve Švýcarsku a tři v Německu. Jako hlavní kouč vedl i extraligovou Plzeň. Působil jako ředitel plzeňského klubu devět let, poté připravoval MS dvacítek, které se konalo v Plzni a Českých Budějovicích.³⁷⁸

7.2.3 SPORTOVNÍ ZAČÁTKY

Na ZŠ v Třemošné chodil Vladimír Haber od roku 1955 až do roku 1964. Ve škole ho nejvíce bavil tělocvik, a proto se přihlásil do několika sportovních organizací, kde už působil jeho starší bratr Zdeněk, který ho ke sportu přivedl. V roce 1962 začínal také s házenou v obci Třemošná. V Třemošné se vždycky hrála házená a tak není divu, že se jako kluk dostal k tomuto krásnému sportu. Byl to učitel Pešek, který jej k ní přivedl a byl i jeho prvním trenérem. Další významnou osobností byl pan Moulis, kterého pořad Vladimír Haber považuje za jednoho z nejlepších trenérů. V Dukle ho ovlivnil Bedřich König, po návratu z vojny Vašek Eret a v reprezentaci také Jiří Vícha. To byly nejen házenkářské veličiny, ale i výborní lidé a kvalitní trenéři. „Bez nich by moje kariéra nebyla taková, jaká byla“, řekl Vladimír Haber.

Od roku 1962 do roku 1968 hrál lední hokej v Plzni od žáků do mužů. Vladimír Haber byl velmi talentovaný, a proto si ho vyhlédli trenéři do reprezentačního družstva, kde hrál např. s panem Ivanem Hlinkou. Hrál v útoku levé křídlo spolu s Janem Novákem a Milanem Hejdukem starším. V Plzni hrál většinou v jedné lajně s Markem Sýkorou a Bohuslavem Ebermannem.

---

³⁷⁷ Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

³⁷⁸ Zdeněk Haber. [online]. 2010

V roce 1964 závodil v oštěpu na celostátní soutěži v atletice v školních přeborech v kategorii mladší dorost. Oštěp vážil 400 g, Vladimír hodil 55 m a skončil na krásném 2. místě.

Mezi jeho sportovní vzory patřili v mládí jeho bratr Zdeněk a později to byl házenkář Rudolf Havlík, který uměl všechno.

Od roku 1964 chodil na Střední odborné učiliště v Plzni na obor strojní zámečnick, kterou zdárně ukončil 1. července 1967.³⁷⁹

7.2.4 KARIÉRA SPORTOVCE

V roce 1967 o Vladimíra Habera projevil zájem Škoda Plzeň. Začal hrát za Škodovku a otázku házená nebo lední hokej nakonec za něj vyřešil povolávací rozkaz do Dukly Praha, který vlastně rozhodl o jeho házenkářské kariéře. Na vojnu do Dukly Praha nastoupil 1. 7. 1968 až do roku 1970. V roce 1970 začal pracovat ve Škodě Plzeň ve svém oboru strojní zámečnick. Byl pouze vedený a placený byl Škodou Plzeň.

V Dukle strávil dva roky, získal s ní v roce 1970 mistrovský titul a po vojně se vrátil zpátky do Plzně, kde s roční přestávkou působil jako hráč čtrnáct let. Jako jediný ze slavné plzeňské házenkářské trojice Jarý, Haber, Krepindl, která byla u historického úspěchu československé házené – stříbrné medaile z OH v Mnichově 1972, se svému sportu věnuje na plný úvazek.³⁸⁰

„Náš trojlístek se poprvé poznal na vojně v Dukle Praha. Vladimír Jarý, ačkoliv je nejstarší, šel na vojnu s Jindrou Krepindlem. Po roce jsem do Dukly nastoupil i já, a tak jsem vlastně oběma dělal bažanta. Již tehdy jsme se ale domluvili, že po vojně zamíří naše kroky do Plzně, kde se pokusíme dát dohromady dobré mužstvo. To se povedlo, a když pak v roce 1970 vzal do svých rukou trenérské žezlo československé reprezentace bývalý vynikající brankář Jiří Vícha, naše trojka se stala oporou národního týmu.“³⁸¹

7.2.5 RODINNÉ ZÁZEMÍ

V roce 1970 si vzal za ženu Alenu Šnajdrovou a ve stejném roce se jim narodila dcera Lenka. Manželka se také věnovala sportu, ale jen na škole atletice a po úspěšném ukončení školy, pracovala celý život v pojišťovně. Dcera Lenka hrála závodně tenis

---

³⁷⁹ Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

³⁸⁰ Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

³⁸¹ Válek a Vogeltanz. 2004. str. 25

a chodila i na atletiku. Nyní pracuje ve školství. Celá rodina je sportovně založená a i vnoučata Adélu a Jakuba vedou ke sportu.

Manželka řekla o manželovi: "Byl vždy všestranný talent na sport, kromě házené hrál hokej, dělal atletiku. Hrál v jednom týmu třeba s Ebermannem. Dodnes je velmi pozorný a sympatický. Na každý zápas se důkladně připravuje, dělá přípravy. Stále studuje, z Německa si nechává posílat odborné časopisy."³⁸²

7.2.6 OH MNICHOV 1972

Mladé československé házenkářské družstvo jelo na svou olympijskou premiéru s přáním umístít se na 5. - 6. místě. Nikdo z expertů z domova i v zahraničí mu nedával větší šance. Turnaj v házené začal dnem 30. srpna 1972 a čeští házenkáři s Vladimírem Haberem se připravovali na svůj první zápas, který hráli ve městě Augsburg proti reprezentaci Tuniska, které porazili 25:7. Druhým utkáním byl zápas České reprezentace a Islandu, kdy zápas hraný 1. září 1972 ve městě Ulmu skončil remízou 19:19. Posledním zápasem ve skupině byl zápas s NDR, který se odehrával ve městě Göppingen 3. září 1972. Utkání skončilo prohrou naší reprezentace 12:14.

V kvalifikaci naše družstvo skončilo druhé a postoupilo do semifinálových skupin. Našimi soupeři byli reprezentanti SSSR a Švédska. Utkání se Švédskem se hrálo 5. září v mnichovské hale, kde naši házenkáři předvedli výborný výkon a vyhráli 15:12. Rozhodující byl zápas se SSSR, který se odehrával 8. září 1972. V pátek ve 21:15 hod. mnichovská hala zažila největší překvapení olympijského turnaje. Po utkání NDR-Švédsko bylo jasné, že mužstvo ČSSR mohlo postoupit do finále, pouze zvítězí-li rozdílem dvou, po 10. brance však již tím nejtěsnějším rozdílem. Důležité bylo zachytit nástup. „Vycházeli jsme z důkladně zabezpečené obrany, dva hráči se snažili neustále narušovat koncepci hry sovětského týmu. Nedovolili jsme soupeřům vedení více než o jednu branku. Ve druhé části prvního poločasu hrál náš kolektiv klidněji, lépe kontroloval hru, měl přesné přihrávky a vypracoval si vyložené střelecké příležitosti. Sovětský tým ztrácel na jistotě. Proto se nám podařilo ve 23. minutě vyrovnat na 6:6. O čtyři minuty později dal ještě Kavan poprvé naši vedoucí branku. Pospíšil chytil dvě sedmičky. Druhý poločas začal pro nás velmi dobře. Získali jsme vedení, v osmé minutě to bylo 10:7, když předtím chytil Pospíšil sedmimetrový hod, ale nebylo vyhráno. Ve 14. minutě byl stav 10:10, o osm minut později jsme opět vedli 13:10. Dramatický byl závěr. Kulev snížil šest minut

---

³⁸² Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

před koncem na rozdíl jedné branky, ale když Konečný dal čtrnáctou branku, přece jen se naši uklidnili. To psychicky podlomilo hráče soupeře a Gussi a Kulev neproměnili další dva sedmimetrové hody, když je Králík a opět Pospíšil zlikvidovali. Ve vyrovnaném kolektivu nutno zvláště vyzdvihnout dřívější slabinu – brankáře Králíka a jeho kolegu Pospíšila, hru tvořili hlavně Konečný, Beneš, Kavan a Satrapa, velký výkon odvedli i mladí – Krepindl, Jarý, Haber, Mikeš, Lukošik a Lafko. Páteční večer přinesl několik překvapení. Nejradostnější pro nás - čs. házenkáři se vypjali k obrovskému výkonu, porazili silný tým SSSR 15:12 (7:7), obsadili ve skupině první místo. Budeme hrát finále! Československé mužstvo si tak zajistilo již stříbrnou medaili. Ve druhé skupině překvapivě Jugoslávie porazila poslední mistry světa Rumuny a byla v posledním zápase olympijského házenkářského turnaje naším soupeřem“.

Den D nastal 10. září 1972 v olympijské hale v Mnichově, kde se rozhodovalo o olympijských mistrech v házené. Reprezentační družstvo nezačalo moc dobře a v poločase prohrávalo s Jugoslávií 12:5. V druhém poločase se snažilo naše družstvo smazat ztrátu, ale nakonec se to naší reprezentaci nepodařilo a prohrálo výsledkem 16:21.³⁸³

7.2.6.1 STŘÍBRNÉ OHLASY

„A z olympiády v roce 1972 v Mnichově jsme přivezli do Plzně stříbrné medaile“.

O finále řekl Jiří Vícha: „Na utkání jsme byli velmi dobře připraveni, proto naši hráči po celou dobu hráli klidněji, uvolněně. Hru našeho soupeře jsme si několikrát pustili z videorekorderu. Byli jsme připraveni na všechno. V případě nerozhodného výsledku v poslední části hry bychom bývali vyměnili brankáře v poli a snažili bychom se dát vítěznou branku.“

Dále ohlasy hráčů - Petr Pospíšil: „O té první chycené sedmičce jsem ani nevěděl. Kulev chtěl vystřelit kolem mé hlavy, já jsem však stál, toho on se zalekl a ránu neumístil. Při druhé sedmičce jsem riskoval, vedli jsme o dva góly, snad bychom i vyhráli.“

Vladimír Haber: „Ještě tomu nevěřím, bude se mi o tomto utkání dlouho zdát.“

Ladislav Beneš: „Už druhé místo považuji za nejlepší okamžik ve své sportovní kariéře. Stříbrnou medaili, kterou nám již nikdo nevezme, budu cenit ještě více, než titul mistrů světa.“

Jiří Kavan: „Měli jsme lepší nervy a hlavně jsme bojovali jako už dlouho ne.“

---

³⁸³ Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

Vladimír Haber se svěřil: „Mnichovská olympiáda ale nepřinesla jen obrovskou radost ze zisku cenného kovu, ale také strach, bolest a smrt. Útok arabských teroristů na izraelské sportovce otrásl všemi a snad každý z nás si při událostech 11. září 2011 v New Yorku vzpomněl na tragédii ze září 1972. Vždyť jsme byli v olympijské vesnici ubytováni jen dvě ulice od místa, kde se celé drama odehrávalo. I když obě děsivé události dělí devětadvacet let, mají jednu věc společnou. Jsou z obyčejného lidského hlediska naprosto nepochopitelné, nestravitelné a nesmyslné.

Nakonec, ale v případě Mnichova člověk vzpomíná raději na to dobré, co zde zažil. V té době byla u nás házená po všech stránkách na mnohem vyšší úrovni. Zázemí, možnosti přípravy, široká hráčská základna a také finanční zabezpečení nesnesou v tomto sportu srovnání se současným stavem věci. Základem olympijského stříbra byla navíc bezvadná parta lidí, která se v reprezentaci sešla. Od té doby jako hráč, nebo pak jako trenér sázím právě na partu. Vždycky jsem usiloval o to, aby mužstvo netvořilo jen čtrnáct jednotlivců. Poznal jsem na vlastní kůži, že parta je v kolektivním sportu často mnohem důležitější než skutečná hráčská kvalita jednotlivců.

K tomu patří samozřejmě trenér, který dokáže nasměrovat tým k úspěchu. Jiří Vícha byl člověk nejen s kvalitami trenérskými, ale především lidskými. Dovedl vybrat lidi, kteří k sobě pasovali. Když jsme odjížděli na olympiádu, snesla se na jeho hlavu vlna kritiky. Odborníci mu vytýkali, že nesestavil to nejlepší mužstvo, ale trenér Vícha věděl, proč to dělá. V olympijském výběru skutečně nebyla všechna esa, jimiž se tehdy československá házená mohla pyšnit, ale reprezentace byla tak dobře poskládaná, že tvořila skutečný tým. Zkrátka když řekl šestnácti lidem, aby šli do kina, tak šestnáct lidí sebralo a šlo do hospody. On samozřejmě tím kinem myslel hospodu, ale nemohl to říci nahlas.

V semifinále olympijského turnaje jsme měli proti Sovětům obrovskou motivaci. Po událostech v roce 1968 nám bylo jasné, že s nimi neprohrajeme. Že s nimi prostě nemůžeme prohrát. Těžko se člověku popisuje ta úžasná bojovná nálada před zápasem a obrovská euforie z vítězství a z postupu do finále. Možná, že bychom se proti jinému soupeři nedokázali tak nabudit, ale mužstvo z velké země na Východě jsme porazit museli. I po čtyřech letech byly vzpomínky na srpnové události velice živé. Kdo je prožil, dobře ví, o čem hovořím.

Svoji kvalitu potvrdilo reprezentační družstvo i v dalších letech po mnichovské olympiádě, kdy byla házená u nás na vysoké úrovni a těšila se velké popularitě. Bohužel

ale potom přišly určité tlaky, začali jsme kopírovat to, co nám nebylo vrozené, snažili jsme se hrát jako někdo jiný a na úspěchy na mezinárodním poli jsme mohli již jen vzpomínat.

Skvělá parta házenkářů byla i základem tří titulů, které jsem v Plzni zažil. Jednou jako hráč a pak společně s Vladimírem Markem dvakrát jako trenér. Titul v roce 1974 byl navíc výjimečný, protože jsme jej získali v poslední sezoně, než házená zamířila definitivně do hal. Dnes už nám spolu nikdo nevěří, že jsme hráli na antukovém hřišti ve Štruncových sadech před šesti tisíci diváky. Ta atmosféra byla fantastická stejně jako tým, který v ní triumfoval.³⁸⁴

7.2.7 OH MONTREAL 1976

XXI. letní olympijské hry začaly v Montrealu ceremoniálem na Stadium Olympic dne 17. července 1976. Mezi našimi reprezentanty nechyběli ani házenkáři s Vladimírem Haberem, kteří se na olympiádu kvalifikovali. První utkání ČSR reprezentanti hráli proti výběru USA a vyhráli 28:20. O dva dny déle změřili síly s reprezentací Tuniska a znovu vyhráli vysokým rozdílem 21:9. První porážka na turnaji přišla dne 22. července 1976 od Poláků, kdy jsme prohráli o tři branky, celkovým skóre 21:18. Dne 24. července házenkářské družstvo ČSR nastoupilo k předposlednímu utkání ve skupině a remizovalo s rumunským družstvem 19:19. Poslední zápas se hrál 26. července 1976 a naši reprezentanti prohráli s výběrem Maďarska 22:20. Ve skupině B jsme obsadili 4. místo a hráli jsme o sedmé místo s Dánskem, které skončilo také na 4. místě ve skupině A. V poločase náš tým prohrával o dvě branky, kdy skóre bylo 11:13. Po poločase se náš tým nabudil a obratem se dostal do vedení. Vedení už si nenechali vzít a vyhráli 25:21. Naši obsadili konečné 7. místo a na úspěch z předchozí letní olympiády v Mnichově nenavázali.³⁸⁵

7.2.8 OBDOBÍ PO OH

O dva roky později se Vladimír Haber s reprezentací rozloučil na MS v Dánsku v roce 1978.

O rok později začal studovat trenérskou školu na Fakultě tělesné výchovy a sportu v Praze obor trenérství – specializace házená, kterou zdárně dodělal v roce 1982. Je držitelem od roku 1981 trenérské A licence a od roku 2002 dostal nejvyšší trenérskou licenci v Evropě EHF MASTER COACH, která sídlí ve Vídni.

---

³⁸⁴ Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

³⁸⁵ Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

Vladimír Haber se začal pomalu ohlížet po zahraničním angažmá. S Jindrou Krepindlem odešli nakonec do Bad Neustadtu a vlastně otevřeli bránu do světa na západ od našich hranic dalším házenkářům.

Vladimír Haber vzpomíná na působení v Německu a říká o své hráčské kariéře v Německu: „Odejít do zahraničí vůbec nebylo jednoduché. Museli jsme mít odehrané zápasy v reprezentaci, nesměli jsme mít žádný škrálop a popravdě řečeno nejdůležitější byl enormní zájem zahraničního partnera o nás, který navíc Pragosportu nabízel i docela slušné peníze. Od sedmdesátých let jsme vlastně byli prvními házenkáři, kteří odešli hrát za železnou oponu. Na působení v Bad Neustadtu hrozně rád vzpomínám. Vedle házené jsme si získali velkou popularitu i díky tomu, že jsme se dokázali bavit s obyčejnými lidmi a nechovali jsme se jako nějaké velké hvězdy a primadony. Lidi nás tam opravdu měli rádi.“³⁸⁶

V Německu potom také působil v roli trenéra: „Měli jsme na starost jedenáct týmů, od nejmenších dětí po dospělé. Někdy to nebylo jednoduché, zvláště s některými dětskými celky. Bylo nám ale řečeno, že jestli se nám něco nelíbí, můžeme se vrátit.“ V Bad Neustadtu působil čtyři roky jako hrající trenér.³⁸⁷

V roce 1987 nastoupil u plzeňského dorosteneckého celku, se kterým se mu hned podařilo získat titul přeborníka České republiky i v celostátním finále získat bronzové medaile. V týmu tehdy hráli kromě jiných i Adolf Blecha, Tomáš Bokr, Martin Šetlík, Michal Tonar či Radek Motlík.

Čtyři roky pak Vladimír Haber působil jako trenér mužů ve Škodovce, bohužel zažil i sestup do druhé ligy. V roce 1992 uspěl v konkursu na trenéra mužské reprezentace a po olympiádě v Barceloně 1992 krátce působil u společné reprezentace. Ta však skončila na mistrovství světa o rok později ve Švédsku. Čtyři roky, do světového šampionátu 1997 v Japonsku, vedl pak českou reprezentaci. To již rok trénoval i Kovopetrol Plzeň, kde se mu v krátké době podařilo vybudovat nesmírně kvalitní tým, který dvakrát po sobě získal titul mistra České republiky v letech 1997 - 1999. Poté byl Vladimír Haber osloven zástupci Českého svazu házené, zda by nechtěl působit jako svazový trenér a nakonec podepsal smlouvu do roku 2004.

„Trenér si musí získat u hráčů autoritu, hráči jej musí respektovat, věřit mu. Vše ale může dobře fungovat jen při vzájemné důvěře. Trenér nemusí být bývalý vynikající hráč, ale musí to být osobnost, která házené rozumí. To je velice důležité.“

---

³⁸⁶ Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

³⁸⁷ Vladimír Haber (2012). [online]. 2. 3. 2012

V letech 2002 a 2003 byl úpadek plzeňské házené: „Házená a Plzeň patřily vždy nerozlučitelně k sobě, a tak mě stále hrozně moc bolí, že ta opravdu vrcholová éra zde skončila. Nerad o tom mluvím, protože jsem byl jedním z těch, kteří se v té době okolo plzeňské házené motali. Řada lidí nás kritizovala, ale nikdo nepodal pomocnou ruku a nechali ty, kteří měli snahu pro Plzeň házenou zachránit, doslova vyškvařit až do úplného konce. Je to obrovská škoda, protože Plzeň a její okolí, to byla vždy doslova Mekka házené a láska k tomuto sportu se dědila z generace na generaci. Víím, že jde jenom o házenou, že jsou v Plzni asi důležitější věci, ale bude moc a moc složité dostat se jednou opět do opuštěných pozic.“

Snem o pozvednutí plzeňské házené se zasloužili v roce 2006 podnikatele Martin Šafránek a Pavel Bernard. Pozvali si trenéry pana Vladimíra Habera a pana Martina Šetlíka a domluvili se na spolupráci, aby pozvedli plzeňskou házenou.

Trenérinu neopustil dodnes. V současnosti působí jako šéftrenér Sportovního centra mládeže Plzeň. Kromě trenérské práce je Vladimír Haber členem správní rady Nadačního fondu západočeských olympioniků a členem Rady Unie profesionálních trenérů při Českém olympijském výboru. Působil celkem ve 2 společnostech AGENTURA HABER s.r.o. a HSC-handball sport club s.r.o. Od roku 1993 vznikla společnost AGENTURA HABER s.r.o. v které Vladimír Haber působí dodnes. Naopak v druhé zmiňované společnosti už nepůsobí. Byl zde od roku 2000 do roku 2002.³⁸⁸

7.2.9 OCENĚNÍ A VYZNAMENÁNÍ

Do plzeňské síně slávy vstoupil v roce 2010 spolu se sportovním střelcem Janem Kůrkou, hokejistou Bohuslavem Ebermannem a cyklistou Antonínem Bartoníčkem.

Dne 30. 9. 2014 vstoupil Vladimír Haber do Dvorany slávy hejtmána Plzeňského kraje, která se uskutečnila již po šesté. Dvorana slávy oceňuje významné osobnosti regionu v oblasti umění, vědy, sportu a společenského života. Spolu s Vladimírem Haberem byli oceněni herec Pavel Pavlovský, pedagog, vědec a bývalý rektor Západočeské univerzity v Plzni docent Josef Průša a první biskup diecéze plzeňské Mons. František Radkovský. Zvláštním oceněním vyznamenal hejtmán také zakladatelku Dvorany slávy docentku Miladu Emmerovou.

---

³⁸⁸ Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

Během života je oceněn různými plaketami při příležitosti jeho významných životních jubileí.³⁸⁹

7.2.10 VZPOMÍNKY JÍŘÍHO VÍCHY NA VLADIMÍRA HABERA

SPOLUHRÁČ: „I přes věkový rozdíl patnácti let jsme se spolu potkali v Dukle Praha, kde jsem na sklonku své aktivní házenkářské kariéry ještě sem tam zaskakoval. Konečně fotografie to dokumentuje.“

HRÁČ – „Byl určitě dobrým schopným házenkářem, jinak bych si jej do reprezentačního celku nevybral. Do celku, z něhož se začínalo tvořit pozdější stříbrné mnichovské reprezentační družstvo. Vybavuje se mi vzpomínka na jeden turnaj, tuším v roce 1974, kdy ve třech zápasech po sobě měl průměr snad devět gólů na utkání. Co prostě hodil, to skončilo v síti. Byl pasován za střelce od zahraničních pozorovatelů. Byl ale spíše skvělým rozehrávačem, než nějakým ranařem, technickou střední spojkou a v reprezentačním celku měl dlouhé roky svoje místo.“

MNICHOVSKÁ OLYMPIÁDA – „Výborně zapadl do herního stylu mužstva, kde střední spojky měly svoji důležitou roli, prostě pasoval do sestavy. Neméně podstatné mimo lidských vlastností bylo, že byl všestranným sportovcem. Hrál dobře i hokej, volejbal, ovládal i další sporty a právě té všestrannosti, která dnes mnohým házenkářům již chybí, dokázal na hřišti dobře využít.“

PŘEDNOSTI – „Jeho obrovskou výhodou vedle techniky byla skutečnost, že byl jako hráč použitelný jak v obraně tak v útoku. To se dnes o mnoha házenkářích říci nedá.“

NEDOSTATKY – „Ty má každý člověk, házenkáře nevyjímaje, ale o tom nechci mluvit. Faktem ale je, že mu příliš neseděl tvrdý způsob hry, nebyl klasickým představitelem agresivní házené, byl ale výborným technikem, u kterého si nikdy soupeř nebyl jistý, co s míčem právě udělá. Když byl způsob hry hodně tvrdý, on nebyl typický představitel, který by to uměl mastit, tento styl mu příliš neseděl ve srovnání třeba s Ivanem Satrapou, se kterým na místě střední spojky alternoval.“

TRENÉR – „Možná, že to vidím nyní více z dálky, ale kvalitní trenér se z něj stal vlastně z jednoduchého důvodu – snažil se tuto práci dělat vždy profesionálně v tom dobrém slova smyslu a dokázal při ní využít své zkušenosti. Spousta lidí si bohužel u nás v různých profesích na profesionály jen hraje a podle toho vypadají pak výsledky. Je na něm cítit, že jej tato profese baví, že k ní nepřistupuje jen jako k prostředku obživy,

---

³⁸⁹ Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

že s ní žije nejen při samotném tréninku nebo zápase, ale doslova celý den. To je hrozně důležité. A ještě jednu věc u něj obdivuji – obrovský zájem o házenou a schopnost kdykoliv, kdekoliv a s kýmkoliv o tomto krásném sportu hovořit. A když po šampionátu v Japonsku odešel od národního celku, hodně brzy se ukázalo, jak velká chyba to byla.“³⁹⁰

7.2.11 SLAVNÍ SVĚŘENCI

Vladimír Haber vchoval řadu výborných házenkářských hráčů. Mezi jeho slavné svěřence patří: Filip Jícha, Petr Štochl, Karel Nocar, Martin Šetlík, Michal Tonar, Alois Mráz a další.³⁹¹

7.2.12 ZÁJMY A KONÍČKY

Mezi jeho záliby a koníčky patří zejména rybaření, zahradničení, rekreační sport a cestování (oblíbená letoviska v Provence a na Korsice). Rybaření se věnoval už v mládí, kdy jezdil se zkušeným rybářem chytat ryby. Zejména na Hracholuskou přehradu, kde v noci chytali úhoře, dále jezdil na rybníky Krašovský a Vísecký chytat kapry a cejny. Jeho nejoblíbenějším rekreačním sportem je cyklistika, běh na lyžích a sjezdové lyžování.³⁹²

---

³⁹⁰ Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

³⁹¹ Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

³⁹² Haber. ústní sdělení. 17. 10. 2014

7.3 ROBERT PRAŽÁK

Obrázek 100 Robert Pražák³⁹³

Byl výborný československý gymnasta, olympionik, který získal tři medaile na olympiádě 1924 v Paříži a mnoho dalších významných úspěchů.³⁹⁴

7.3.1 DĚTSTVÍ A SPORTOVNÍ ZAČÁTKY

Robert Pražák se narodil 12. února 1892 v Plzni.³⁹⁵ Mezi jeho disciplíny patřil víceboj, víceboj družstva, bradla, hrazda, kůň našíř, kruhy, přeskok, přeskok koně našíř a šplh.³⁹⁶

První gymnastické zkušenosti získával v TJ Sokol Plzeň I. Výkony, které předváděl na domácí scéně, mu vynesly nominaci na mistrovství světa v Paříži.

7.3.2 KARIÉRA SPORTOVCE

V listopadu 1913 obhájili gymnasté České obce sokolské v Paříži titul mistra světa ve víceboji družstev před Francouzi, Italy, Belgičany, Slovinci a Lucemburčany. Členem vítězného týmu byl i "nádherný koňář, mnohoslibný a úporný Pražák Robert z Plzně." Nahradil v něm svého učitele, proslulého Františka Erbena. Gymnastický svět ohromil především do té doby nevídaným rozporem na kruzích a jeho sestava byla označována za "nejtěžší ze všech".

Pražák přes svoji menší postavu – měřil 163 cm – nezaostával ani ve skocích, které tehdy byly vedle zdvihání břemen součástí gymnastických soutěží. Podruhé startoval

---

³⁹³ Robert Pražák. [online]. 2012

³⁹⁴ Robert Pražák. [online]. 2012

³⁹⁵ Robert Pražák. [online]. 2012

³⁹⁶ Procházka. 1984. str. 386-387

v zahraničí v roce 1920 jako jeden z členů početného družstva gymnastů na hrách VII. olympiády v Antverpách.

Československé družstvo se zúčastnilo kategorie cvičení evropským systémem, tj. v cvičení na bradlech, hrazdě, kruzích, prostných a v běhu na 100 m překážek, a obsadilo čtvrté místo.

O rok později ho na zájezdu ve Spojených státech krajané přemlouvali, aby zůstal jako placený cvičitel, ale Pražáka to "táhlo" domů do Plzně.

Mistrovství světa roku 1922 v Lublani se nezúčastnil.³⁹⁷

7.3.3 PŘÍPRAVA NA OH 1924 PAŘÍŽ

O rok později v roce 1923 začala příprava na Olympijské hry do Paříže. Do přípravy bylo koncem r. 1923 zařazeno 22 vybraných sokolských borců. Vylučovací závod pro sestavení osmičlenného olympijského družstva se konal 25. května 1924 v tělocvičně Sokola Pražského v Žitné ulici. O reprezentaci se ucházelo osmnáct cvičenců. Mezi nimi i Robert Pražák z Plzně, Ladislav Vácha z Brna, Stanislav Indruch z Valašského Meziříčí, Miroslav Klinger z Prahy, Josef Kos z Hradce Králové, Bohuslav Mořkovský z Valašského Meziříčí, Jan Koutný ze Zvolena a Bedřich Šupčík z Brna. Všichni zmiňovaní se probojovali na letní olympijské hry do Paříže.³⁹⁸ Ve vylučovacích závodech docílil největšího počtu bodů Robert Pražák.³⁹⁹ Závěrečná příprava vybraného olympijského družstva se konala od 2. června 1924 v Malostranském Sokole. Všichni závodníci museli přinést potvrzení od zaměstnavatele, že dostali neplacenou dovolenou. Veřejnou kontrolou prošlo olympijské družstvo 7. července ve Varieté v Karlíně.⁴⁰⁰

Dne 12. července 1924 v 1 hodinu odpoledne přijelo z Prahy na nádraží do Plzně šestnáct Sokolů, kteří byli vybráni z celého Československa, aby před světovým forem prokázali zdatnost našeho Sokolstva. Na nádraží byli naši sokolští borci očekáváni zástupci sokolských jednotek z Plzně i z okolí. Při vystoupení z vlaku byli pak uvítáni starostou sokolské jednoty Plzeň I. a místopředsedou župy plzeňské br. Františkem Pavlíkem. Řečník vzletnými slovy poukázal na význam sokolského vystoupení před celým světem a přál pak našim závodníkům mnoho zdarů. Za jeho krásná a ušlechtilá slova mu

---

³⁹⁷ Robert Pražák. [online]. 2012

³⁹⁸ Vzpomínka na první zlatou medaili, získanou pro Československo v novodobých olympijských hrách. [online]. 2004

³⁹⁹ Český deník. 2. 7. 1924. číslo 181

⁴⁰⁰ Vzpomínka na první zlatou medaili, získanou pro Československo v novodobých olympijských hrách. [online]. 2004

poděkoval vůdce sokolské výpravy br. Rudolf Bílek. Pak pokračovali Sokolové ve své cestě do Francie, aby přinesli vítězný věnec svým bratřím doma. Mezi těmito šestnácti sokoly byl také br. Pražák z Plzně.⁴⁰¹ Jízda z Prahy do Paříže trvala třicet hodin. Závodníci jeli v třetí třídě a bez lůžek.⁴⁰² Pro samotné závodníky to musela být velmi náročná jízda.

7.3.4 OH 1924 PAŘÍŽ

První den gymnastických závodů byl ve čtvrtek 17. července 1924⁴⁰³, kdy poprvé nastupoval také br. Pražák. Naše družstvo začínalo soutěží družstev. Hned na začátku her si přetrhl podkolení šlachy při cvičení na bradlech Stanislav Indruch.⁴⁰⁴ Dalším zraněným byl i jeho kolega Josef Kos a českoslovenští gymnasté byli nuceni odstoupit ze soutěže družstev, pokračovali však v soutěži jednotlivců, kdy závodilo 6 našich gymnastů.

Robert Pražák v Paříži soutěžil ve víceboji, přeskoku, přeskoku koně naších, šplhu, koni naších, hrazdě a kruhách.

Ve víceboji se až do posledního okamžiku odehrával napínavý souboj mezi jugoslávským gymnastou Leonem Štukeljem a Pražákem. Po cvičení na koni naších měl československý závodník ještě náskok 0,3 bodu. Ovšem v předposlední disciplíně v přeskoku či přemetu koně naších se Slovinec dostal do čela. Konečné pořadí pak vypadalo následovně: 1. Leon Štukelj 110,340 bodů 2. Robert Pražák 110,323 bodů 3. Bedřich Šupčík 106,930 bodů.

Na stupních vítězů stanul Robert Pražák v Paříži ještě dvakrát. Ve cvičení na bradlech vybojoval sestavou, která podle Erbeny "vyvolala pocit naprosté jistoty a mistrnosti", druhou stříbrnou medaili. Na vítězného Švýcara Augusta Güttingera mu přitom chyběly pouhé dvě setiny bodu.⁴⁰⁵ Švýcar August Güttinger získal 21,63 bodů a náš reprezentant Robert Pražák získal 21,61 bodů. V přeskoku obsadil 9. místo s výsledkem 9,74 bodů a na prvního Američana Franka Krize ztratil 0,24 bodů. V přeskoku koně naších se umístil na děleném 8. – 11. místě s výkonem 9,80 bodů a ve šplhu obsadil také dělené místo 13. – 17. místo s výkonem 8,8 s. V této disciplíně byli Češi velice úspěšní, protože vyhrál Bedřich Šupčík časem 7,2 s a čtvrtý byl Ladislav Vácha s časem

---

⁴⁰¹ Český deník. 13. 7. 1924. číslo 192

⁴⁰² Vzpomínka na první zlatou medaili, získanou pro Československo v novodobých olympijských hrách. [online]. 2004

⁴⁰³ Český deník. 17. 7. 1924. číslo 196

⁴⁰⁴ Český deník. 19. 7. 1924. číslo 198

⁴⁰⁵ Robert Pražák. [online]. 2012

8 s. V disciplíně koni našir byl Robert Pražák 13. s výkonem 18,97 bodů a na hrazdě obsadil 9. místo s celkovým počtem bodů 18,730 bodů.⁴⁰⁶

Svůj úspěch završil třetí stříbrnou medailí za Italem Francesco Martinem ve své "silné" disciplíně, ve cvičení na kruzích. Již citovaný sokolský cvičitel Erben o jeho vystoupení napsal, že "svou sestavu vytesal".⁴⁰⁷ Výsledky byly následující Francesco Martino 21,553 bodů, Robert Pražák 21,483 bodů a třetí také československý reprezentant Ladislav Vácha 21,430 bodů.⁴⁰⁸

V Paříži potvrdil, že v městě nad Seinou se mu mimořádně dařilo, a zařadil se mezi nejúspěšnější sportovce her.⁴⁰⁹

7.3.5 NÁVRAT Z OH 1924 PAŘÍŽ

Dne 24. července 1924 projížděli Plzni asi o páté hodině naši Sokolové, kteří byli vysláni na pařížskou olympiádu, aby před celým světem prokázali vysoký stupeň naší tělovýchovy. Přes to, že nepřinesli vítězné ceny – jak se očekávalo a jak jen nešťastnou náhodou se nestalo – přece byly na zdejším hlavním nádraží očekávány přechetným obecnstvem a zástupci všech sokolských jednot plzeňských. Když všichni členové olympijského družstva vystoupili z vlaku, promluvil k nim jménem jednoty a župy plzeňské br. dr. Peták, jenž ocenil jejich zásluhy o čestné umístění v tak veliké konkurenci. Řečník uvítal všechny vracející se reprezentanty našeho Sokolstva, ukončil svoji řeč za bouřlivého potlesku všech přítomných. Na to se ujal slova místonáče ČOS br. Bílek, jenž poděkoval všem za srdečné přivítání. Na to po malém občerstvení setrvali zdejší Sokolové se všemi členy olympijského družstva v bratrském rozhovoru až do odjezdu vlaku.

Olympijské družstvo bylo vedeno náčelníkem ČOS bratrem Vaníčkem, dále místonáčelníkem ČOS bratrem Bílkem, členy předsednictva ČOS bratrem Havlem a bratrem Bukovským a svými cvičiteli Erbenem a Čadou. Mezi vracejícími se Sokoly byl také zraněný br. Indruch, jenž byl veselý mysli a doufal v brzké uzdravení. Plzeňák br. Pražák odjel dále do Prahy, aby na Wilsonově nádraží bylo uvítáno celé olympijské družstvo.⁴¹⁰

---

⁴⁰⁶ Procházka. 1984. str. 386-387

⁴⁰⁷ Robert Pražák. [online]. 2012

⁴⁰⁸ Procházka. 1984. str. 386

⁴⁰⁹ Robert Pražák. [online]. 2012

⁴¹⁰ Český deník. 25. 7. 1924. číslo 205

7.3.6 OBDOBÍ PO OH 1924 PAŘÍŽ

Po vrcholové sportovní činnosti Robert Pražák působil dále v TJ Sokol Plzeň I, kde zastával v letech 1947 – 1948 roli náčelníka. Roku 1949 byl ustanoven Akční výbor a bývalému vedení byl zakázán vstup.⁴¹¹

Robert Pražák měl dceru Věru a syna Miroslava, který působil také v Sokole, ale v TJ Sokol Plzeň V., kde aktivně hrával stolní tenis. Bratr Pražák umřel ve středu dne 18. května 1966 ve věku 74 let.⁴¹²

---

⁴¹¹ Kuttan. 2003. str. 39

⁴¹² Úmrtní oznámení. 1966

8 DISKUZE

Cílem mé diplomové práce bylo vytvořit seznam plzeňských sportovců na olympijských hrách od roku 1896 do současnosti. V první řadě jsem se zaměřil na sepsání základních historických faktů o vzniku československého olympijského hnutí. Po přečtení několika knih jsem dospěl k názoru, že základní přehled získám hlavně díky knize Antologie k dějinám olympijského hnutí a internetové stránce Českého olympijského výboru. Zjistil jsem, že sportovci se často museli vypořádat s těžkou ekonomickou situací a v řadě případů se nedá vůbec srovnávat vybavení a zázemí sportovců dnes a v minulosti. Přesto sportovci dosahovali výborných výsledků a vpřed je hnala chuť bojovat a vyhrávat bez ohledu na finanční zisk.

Poté jsem se soustředil na vytvoření dokumentace a jasného přehledu všech LOH a ZOH. Následujícím krokem bylo zformování přehledného seznamu plzeňských olympioniků včetně jejich sportovního zaměření a umístění na OH. Seznam byl začátek pro vytvoření medailonků olympioniků Plzeňského kraje. Medailonky bylo často obtížné u některých olympioniků vytvořit kvůli nedostupnosti a neúplnosti zdrojových dat. Především se jednalo o olympioniky z konce 19. století a do zhruba 50. let 20. století. Informace o novodobých olympionících se v dnešní době plně internetu shání podstatně snadněji a rychleji. Proto nějaké medailonky jsou velice rozsáhlé, ale u jiných velmi skromné, i když jejich úspěchy byly nezapomenutelné, ale přesto málo dokumentovatelné. Několikrát jsem také zjistil, že i když se tyto olympionici narodili v Plzni, reprezentují jiný stát, ale přesto se o nich zmiňují.

Z velkého množství sepsaných medailonků jsem si vybral 3 významné olympioniky pro sepsání jejich životopisů na základě několika požadavků. Za první aby tyto olympionici byli různého sportovního zaměření, za druhé aby měli alespoň 1 olympijskou medaili a za třetí aby bylo možné na ně sehnat kontakt a byli ochotni se mnou spolupracovat a nebo aspoň někdo z jejich okolí mi mohl potvrdit zjištěné informace pomocí literatury. První osobnost jsem si zvolil pana Jana Kůrku, významného představitele sportovní střelby, skvělého člověka i stále aktivního ve sportu. V druhém případě moje volba směřovala k házenkářské legendě panu Vladimíru Haberovi, který se mnou také velmi spolupracoval a díky jeho příspěvkům a komentářům jsem mohl diplomovou práci obohatit. V jednom případě jsem se už osobně nemohl setkat s významným olympionikem panem Robertem Pražákem, ani jsem si nemohl potvrdit informace potřebné k sepsání diplomové práce v jeho rodině. Ale pomocí TJ Sokol Plzeň I

a hlavně Archivu města Plzeň jsem shromáždil řadu informací užitečných k této práci. Robert Pražák byl úspěšný sportovní gymnasta v 20. i 30. letech 20. století.

Kvůli velmi rozsáhlému množství dat a informací, které jsem zpracovával, se mohlo stát, že jsem na nějakého plzeňského sportovce zapomněl, i když velmi nerad.

Pro názornější představu jsem použil všechny dostupné fotografie daných osobností a jejich medaile z článků, z knih, z internetu i z osobních setkání.

9 ZÁVĚR

Při sepisování diplomové práce jsem se dozvěděl spoustu zajímavých informací, které jsem často musel zjišťovat a ověřovat z různých zdrojů, které nebyly snadno dostupné. Přesto jsem velmi rád, že jsem si vybral toto téma, díky kterému jsem se setkal s řadou významných osobností sportovního dění, kteří mi pomohli najít potřebné informace i kontakty na známé olympioniky. Velmi si vážím toho, že i když jsou tito olympionici stále velmi časově vytíženi, věnovali mi spoustu času a moji práci velmi rozšířili.

Podarilo se mi vytvořit přehledný seznam letních, zimních olympiád a seznam plzeňských sportovců rozšířen až o 125 medailonků jednotlivých olympioniků. Velmi mi překvapilo, že budu tvořit tak rozsáhlý seznam sportovců. Původně jsem počítal s padesáti sportovci. Velmi mi potěšilo, že náš kraj je velmi bohatý na sportovní úspěchy. Především se v našem regionu daří těmto sportům: sportovní střelba, atletika, házená a lední hokej.

Tato práce by mohla pomoci studentům objasnit, kdo ze sportovců pochází z Plzeňského kraje nebo tento kraj reprezentoval na nejvyšších mezinárodních soutěžích. Ale také může sloužit jako studijní materiál pro studenty tělesné výchovy a nebo zájemce o tento obor.

10 RESUMÉ

Sportovní tradice naší vlasti se vztahují k zakladateli Sokola dr. Miroslavu Tyršovi, ale vznik právoplatného československého olympijského hnutí se datuje k roku 1899, kdy byl oficiálně zvolen předsedou dr. Jiří Guth. Základním mezníkem v dějinách našeho olympionismu je vznik Československé republiky. Český olympijský výbor obnovil po válce činnost již v říjnu 1918 a v červnu 1919 se přeměnil v Československý olympijský výbor s úředně schválenými stanovami. Během historických událostí byl tento výbor ovlivněn politickou situací v zemi a výrazná změna nastala dne 17. listopadu 1989. A následně roku 1992, kdy došlo k dohodě o rozdělení Československa a i vytvoření Českého olympijského výboru (ČOV, obnoven 21. prosince 1992) a Slovenského olympijského výboru (SOV, založen 19. prosince 1992). V září 1993 byly ČOV a SOV uznány za členy mezinárodního olympijského hnutí.

V této práci je vytvořen přehledný seznam všech Letních olympijských her (LOH) od roku 1896 – 2012 i Zimních olympijských her (ZOH) od roku 1924 – 2014. Je zde také vložen seznam všech plzeňských sportovců účastnících se LOH nebo ZOH a rozšířen o medailonky jednotlivých sportovců. Mezi nejvýznamnější sportovce jsou řazeni Jan Kůrka (zlatá medaile - Mexiko 1968), Kateřina Emmons – Kůrková (zlatá medaile a stříbrná medaile - Peking 2008, bronzová medaile – Athény 2004), Martin Straka (zlatá medaile – Nagano 1998, bronzová medaile – Turín 2006), Jaroslav Špaček (zlatá medaile – Nagano 1998, bronzová medaile – Turín 2006) a Robert Pražák (3 stříbrné medaile – Paříž 1924).

Z práce vyplývá, že mezi nejvíce zastoupené sportovní odvětví Plzeňského kraje na olympijských hrách (OH) patří sportovní střelba, atletika a lední hokej. Je to dáno tím, že sporty jsou v tomto kraji historicky zakořeněny. Díky skvělému zázemí se stále těší velké oblibě sportovců.

11 SUMMARY

Sports traditions of our country are related to the founder of the institution called Sokol by dr. Miroslav Tyrš, but the origin of Czechoslovak Olympic Movement is dated back to 1899, when dr. Jiří Guth was officially voted as chairman. The fundamental point in the history of our the olympionismu is beginning the start of the Czechoslovak Republic. The Czech Olympic Committee renewed their activities after the first world war already in October 1918, and in June 1919 he transformed into the Czechoslovak Olympic Committee officially approved statutes. During the historical events this committee was influenced by the political situation in this country and a significant change occurred on 17th November in 1989. And then in 1992, when there was agreement on the division of Czechoslovakia and even the creation of the Czech Olympic Committee (COV, restored 21 December 1992) and the Slovak Olympic Committee (SOV, established December 19, 1992). In September 1993, the COV and SOV were recognized as members of the International Olympic Committee.

In this work it was created a list of all Summer Olympic Games (LOH) since 1896 to 2012 and the Winter Olympics Games from 1924 - 2014. There is also a list of all Pilsen's athletes who were participated in the Summer Olympic Games or the Winter Olympics games and extended by individual medallions of athletes. Among the most important athletes are selected Jan Kůrka (gold medal - Mexico 1968), Kateřina Emmons - Kůrková (gold medal and silver medal - Beijing 2008, bronze medal - Athens 2004), Martin Straka (gold medal - Nagano 1998, bronze Medal - Turin 2006), Jaroslav Špaček (gold medal - Nagano 1998, bronze Medal - Turin 2006) and Robert Pražák (3 silver medals - Paris 1924).

The work suggests that among the most frequent sports in Pilsen's region in the Olympics (OH) include the shooting sport, athletics and ice hockey. It is due to the fact that sports are historically affected in this region. A lot of persons still prefer these sports.

12 SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 Milan Bakeš	28
Obrázek 2 Václav Bečvář	29
Obrázek 3 Vladimír Bednář	30
Obrázek 4 Karel Bulan	31
Obrázek 5 Libor Capalini	32
Obrázek 6 Ondřej Cink	33
Obrázek 7 Alena Černáková	34
Obrázek 8 Bohuslav Ebermann	35
Obrázek 9 Ladislav Falta	36
Obrázek 10 Irena Fleissnerová	37
Obrázek 11 Petr Frydrych	38
Obrázek 12 Zdeněk Groessl	39
Obrázek 13 Dana Hadačová	40
Obrázek 14 Václav Haman	41
Obrázek 15 Miloš Herbst	43
Obrázek 16 Andrea Hlaváčková s Lucií Hradeckou	43
Obrázek 17 Ilona Hlaváčková	44
Obrázek 18 Lenka Hyková (provdaná Marušková)	47
Obrázek 19 Martin Jakš	48
Obrázek 20 Miroslav Januš	49
Obrázek 21 Vladimír Jarý	50
Obrázek 22 Miroslav Jemelka	51
Obrázek 23 Tomáš Jeřábek	51
Obrázek 24 Stanislav Jirkal	52
Obrázek 25 Milan Kajkl	52
Obrázek 26 Pavla Kalná	53
Obrázek 27 Sandra Kazíková	54
Obrázek 28 Pavel Kelemen	55
Obrázek 29 Ján Kermiet	56
Obrázek 30 Josef Klouček	56
Obrázek 31 Marcela Koblasová (provdaná Neckářová)	57
Obrázek 32 Alipi Kostadinov	58
Obrázek 33 Petr Kovařík vlevo a vpravo moderátor Petr Vichnar	59
Obrázek 34 Kateřina Kůrková (provdaná Emmons)	60
Obrázek 35 Roman Kreuziger	62
Obrázek 36 Milada Kubíková (provdaná Stastny)	63
Obrázek 37 Jiří Kučera	63
Obrázek 38 Petr Kůrka	65
Obrázek 39 Lenka Ledvinová	66
Obrázek 40 Ján Lepka	67
Obrázek 41 Milan Mach	68
Obrázek 42 Marcel Maxa	69
Obrázek 43 Michal Michalík	69
Obrázek 44 Petr Mokrý	70
Obrázek 45 Jiří Mužík	71
Obrázek 46 Dalimil Nejezchleba	72

Obrázek 47 Radim Novák	72
Obrázek 48 Vladimír Novák	73
Obrázek 49 Růžena Novotná (provdaná Truhlářová)	74
Obrázek 50 Jarmila Nygrýnová (provdaná Strejčková)	75
Obrázek 51 Jindřich Panský	76
Obrázek 52 Martin Pavlu	76
Obrázek 53 Jiří Pecháček	77
Obrázek 54 Sylvia Plischke	79
Obrázek 55 Martin Podhráský	80
Obrázek 56 Bohumír Pokorný	80
Obrázek 57 Pavel Polomský	81
Obrázek 58 Josef Prokeš (s číslem 67)	82
Obrázek 59 Jiřina Ptáčnicková	83
Obrázek 60 Lenka Radová (provdaná Kovářová)	84
Obrázek 61 Aleš Razým	85
Obrázek 62 Alena Reichová (provdaná Záměstná)	86
Obrázek 63 Jan Řehula	87
Obrázek 64 Ivana Sekyrová	88
Obrázek 65 Jaroslav Skála (s číslem 4)	89
Obrázek 66 Rudolf Sloup-Štapl	90
Obrázek 67 Martin Straka	92
Obrázek 68 Martin Strnad	94
Obrázek 69 Dominik Suchý	94
Obrázek 70 Jan Svatoš	95
Obrázek 71 Stanislav Sventek	95
Obrázek 72 Petr Sýkora	96
Obrázek 73 Adéla Sýkorová	97
Obrázek 74 Petr Šedivák	98
Obrázek 75 Martin Šetlík	99
Obrázek 76 Jaroslav Škarvan	100
Obrázek 77 Michal Šneberger	100
Obrázek 78 Jaroslav Špaček	101
Obrázek 79 Karel Štark	103
Obrázek 80 Stanislav Štrunc	103
Obrázek 81 Věra Štruncová	104
Obrázek 82 Přemysl Švarc	105
Obrázek 83 Lubor Tesař	106
Obrázek 84 Michal Tonar	107
Obrázek 85 Alena Vachovcová	108
Obrázek 86 Lucie Valová	108
Obrázek 87 Jiří Vaněk	109
Obrázek 88 Miroslav Varga	110
Obrázek 89 Martina Velíšková	111
Obrázek 90 Martin Verner	111
Obrázek 91 Josef Vojta	113
Obrázek 92 Blažena Knittlová a Karel Vosátka	114
Obrázek 93 Milada Kubíková a Jaroslav Votruba	114
Obrázek 94 Karel Wälzer	116

Obrázek 95 Barbora Záhlavová-Strýcová	117
Obrázek 96 Jiří Zídek starší.....	118
Obrázek 97 Vlastimil Zwiefelhofer	119
Obrázek 98 Jan Kůrka.....	121
Obrázek 99 Vladimír Haber	134
Obrázek 100 Robert Pražák.....	146
Obrázek 101 Jan Kůrka - OH Mexico 68.....	178
Obrázek 102 Jan Kůrka, Milena Rezková, Věra Čáslavská a Milena Duchková – oslava zisku zlatých medailí z OH Mexico 1968	179
Obrázek 103 Zlatá medaile - Mexico 1968	179
Obrázek 104 Jan Kůrka a já při návštěvě v Plzni-Lobzích.....	180
Obrázek 105 Zdeněk Haber a Vladimír Haber	180
Obrázek 106 Vladimír Haber v dorostu	181
Obrázek 107 Před finálovým zápasem proti Jugoslávii Mnichově v roce 1972 (Vladimír Haber - číslo 7).....	181
Obrázek 108 Po zisku stříbrné medaile v Mnichově 1972.....	182
Obrázek 109 Stříbrná medaile - Mnichov 1972.....	182
Obrázek 110 Vladimír Haber s manželkou a vnoučaty.....	182
Obrázek 111 Vladimír Haber s manželkou a dcerou	183
Obrázek 112 Vladimír Haber a já v Hotelu Slovan	183
Obrázek 113 Úmrtí oznámení - Robert Pražák.....	184

13 SEZNAM LITERATURY

Tištěné zdroje:

1. DOBROVODSKÝ, Vladimír. *Hry XXIV. olympiády Soul 1988*. 1. vyd. Praha: Olympia, 1989, 206 s. 27-049-89
2. GAJDA, Josef. *Čeští vojáci pod Akropolí*. 1. Vyd. Praha: Ministerstvo obrany ČR, 2004, 147 s. ISBN 80-7278-242-8
3. KUTTAN, K. Jubilejní kronika vydaná ke 140. letům založení TJ Sokol Plzeň I. Plzeň. T. J. Sokol Plzeň I., 2003, 41 s.
4. KOLÁŘ, František a kolektiv. *Kdo byl kdo naši olympionici*. 1. vyd. Praha: Libri, 1999, 432 s. ISBN 80-85983-77-X
5. KOLÁŘ, František. *Zlaté medaile*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2013, 248 s. ISBN 978-80-7376-310-7
6. Kolektiv autorů. *Sport se jménem DUKLA – šedesát let armádního vrcholového sportu 1948-2008*. 2. vyd. Praha: Ministerstvo obrany – Prezentační a informační centrum MO, 2008, 367 s. ISBN 978-80-7278-488-2
7. Kolektiv autorov. *Hry XXVII. olympiády Sydney 2000*. 1. vyd. Bratislava: TIMY partners, 2000, 222 s. ISBN 80-8065-012-8
8. KÖSSL, Jiří. *Antologie k dějinám olympijského hnutí*. 1. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1977, 234 s. 17-123-77
9. LUHOVÝ, Lukáš. Biografie české reprezentantky v plavání Ilony Hlaváčkové – Kudrnáčové. Plzeň, 2010, 54 s.
10. POPPER, Jan. *Mexico 68*. 1. vyd. Praha: Olympia, 1969, 208 s. 27-032-69
11. PROCHÁZKA, Karel. *Olympijské hry oa Athén 1896 po Moskvu 1980*. 1. vyd. Praha: Olympia, 1984, 636 s. 27-048-84
12. SVOZIL, Miroslav, *Naši olympionici v jezdeckém sportu: Jaroslav Hanf*. In: Jezdectví, roč. 56, 2008, č. 3, s. 82.
13. ŠPALKOVÁ, Gabriela. *Bílé stopy na českém západě: historie lyžování na Šumavě, Plzeňsku a Domažlicku*. 1. vyd. Plzeň: Starý most s.r.o., 2007, 123 s.
14. VÁLEK, Ladislav a Jaroslav VOGELTANZ. *50+1 osobností města Plzně*. 1. vyd. Plzeň: Euroverlag, 2004, 109 s. ISBN 80-7177-842-7
15. ŽURMAN, Zdeněk. *Červeno žlutý svět 25 let Dukly Praha*. Praha: Magnet, 1973, 160 s.

Elektronické zdroje:

1. Aleš Razým – oficiální stránky. [online]. 24. 7. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.alesrazym.cz/index.php/biography>
2. Andrea Hlaváčková. [online]. 2012-2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.andreahlavackova.com/cz/fan-zona/fotogalerie/7-olympijske-hry-v-londyne-2012.html>
3. Andrea Hlaváčková: O mně. [online]. 2012-2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.andreahlavackova.com/cz/biografie/o-mne/>
4. Armádní sportovní centrum Dukla: Armádní sportovní oddíl lyžování Dukla Liberec. [online]. 2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.duklasport.cz/?ponukaid=53>
5. Armádní sportovní centrum Dukla: Armádní sportovní oddíl sportovní střelby Dukla Plzeň. [online]. 2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.duklasport.cz/?ponukaid=59>
6. Armádní sportovní centrum Dukla: Armádní sportovní oddíl sportovní střelby Dukla Plzeň. [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.duklasport.cz/?ponukaid=59>
7. Asics: Premysl Svarc. [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.asics.cz/running/ambassadors/premysl-svarc/>
8. Astrologie souvislostí: Encyklopedia [online]. 2015 [cit. 2015-01-03]. Dostupné z: <http://www.on-lineastrology.com/encyclopedia/04-01.html>
9. Atletika – běhy [online]. 2008 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://www.atletika-behy.cz/bezec.php?id=68>
10. ATP World Tour: Jiri Vanek. [online]. 6. 4. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.atpworldtour.com/Tennis/Players/Va/J/Jiri-Vanek.aspx>
11. Autogramy športovcov [online]. 2014 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.minosemko.sk/september-2014.html>
12. Barbora Záhlavová-Strýcová: Profil [online]. 2011 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://www.barborazahlavovastrycova.com/profil/>
13. Barbora Záhlavová-Strýcová: Tenisová reprezentace [online]. 2015 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://www.barborazahlavovastrycova.com/fotogalerie/2603/tenisova-reprezentace/>
14. Běžecká škola: Životopisná kniha o legendárním běžci Vlastimilu Zwiefelhoferovi [online]. 3. 10. 2013 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://www.bezeckaskola.cz/clanek-2629-zivotopisna-kniha-o-legendarnim-bezci-vlastimilu-zwiefelhoferovi.html>
15. Bike ranch team: Lubor Tesař – Manager. [online]. 2014 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.bikeranchteam.cz/zavodnik/11-lubor-tesar-manager/>

16. Bobteam: Dominik Suchý [online]. 2015 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://www.bobteam.cz/reprezentace/zavodnici/dominik-suchy>
17. Czech triathlon series: Triatlon Telč. [online]. 19. 7. 2014 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.czechtriserries.cz/results/category/88?raceId=512&gender=M&trackId=1127&returnUrl=%2Fresults%2Frace%2F512>
18. Czechsoccernet: Pohlednice a fotografie legendárních Čechů a Slováků [online]. 2000-2014 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z: <http://www.czechsoccernet.cz/suvenyry/postcards-legends.asp>
19. Česká asociace stolního tenisu: Pražský šampionát objektivem Františka Zálewského. [online]. 6. 3. 2011 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.ping-pong.cz/prazsky-sampionat-objektivem-frantiska-zalewskeho/>
20. Česká basketbalová federace: Český basketbalista století, Andrej s nebeským hákem, slaví 70. [online]. 7. 2. 2014 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://www.cbf.cz/ostatni/kratke-zpravy/cesky-basketbalista-stoleti-andrej-s-nebeskym-hakem-slavi-70.html>
21. Česká gymnastická federace: Rozloučení s olympioničkou Alenou Zámostnou [online]. 2011 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://gymnastika.cstv.cz/article/8096.rozlouceni-s-alenou-zamostnou/>
22. Česká televize: Svobodová-Ptáčnicková: Ve finále chci bojovat o medaili. [online]. 26. 2. 2013 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/sport/atletika/216715-svobodova-ptacnikova-ve-finale-chci-bojovat-o-medaili/>
23. Česká triatlonová asociace [online]. 2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.czechtriserries.cz/common/filecontent?token=b1d1dd47-0c12-4f44-b536-fead31987fba>
24. Český atletický svaz: Lenka Ledvinová [online]. 2004-2011 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.atletika.cz/reprezentace/medailony-atletu/lenka-ledvinova/>
25. Český atletický svaz: Lenka Ledvinová má bronz! [online]. 2004-2011 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.atletika.cz/aktuality/lenka-ledvinova-ma-bronz-/>
26. Český atletický svaz: Michal Šneberger. [online]. 2004-2011 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.atletika.cz/reprezentace/medailony-atletu/michal-sneberger-1/>
27. Český atletický svaz: Místa, tituly, medaile [online]. 2004-2011 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.atletika.cz/zaostreno-na/mcr-v-pulmaratonu-20121/mista-tituly-medaile/>
28. Český atletický svaz: Petr Frydrych [online]. 2004-2011 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.atletika.cz/reprezentace/medailony-atletu/petr-frydrych/>

29. Český atletický svaz: Rozhovor října 2012: Ivana Sekyrová [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.atletika.cz/rozhovor-mesice/rozhovor-rijna-2012-ivana-sekyrova/>
30. Český krasobruslařský svaz: Jaroslav Votruba oslaví 70. narozeniny [online]. 30. 3. 2009 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z: <http://www.czechskating.org/index.php?menu=novinky&strana=49>
31. Český olympijský výbor: Adéla Sýkorová [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1515--adela-sykorova>
32. Český olympijský výbor: Alipi Kostadinov [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1435--alipi-kostadinov>
33. Český olympijský výbor: Alipi Kostadinov [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/2170--jiri-kucera>
34. Český olympijský výbor: Andrea Šebestová [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3099--andrea-sebestova>
35. Český olympijský výbor: Barbora Záhlavová-Strýcová [online]. 2012 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/www/sportovec/2970--barbora-zahlavova-strycova>
36. Český olympijský výbor: Bohumír Pokorný. [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3349--bohumir-pokorny>
37. Český olympijský výbor: Jan Řehula [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1498--jan-rehula>
38. Český olympijský výbor: Jaroslav Veselý [online]. 2012 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3481--jaroslav-vesely>
39. Český olympijský výbor: Jindřich Panský [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3286--jindrich-pansky>
40. Český olympijský výbor: Jiří Vaněk [online]. 2012 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/www/sportovec/2927--jiri-vanek>
41. Český olympijský výbor: Josef Prokeš. [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/2592--josef-prokes>
42. Český olympijský výbor: Josef Rabas [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3852--josef-rabas>
43. Český olympijský výbor: Josef Šváb [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3577--josef-svab>
44. Český olympijský výbor: Kateřina Kůrková-Emmons [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1447--katerina-kurkova-emmons>

45. Český olympijský výbor: Lenka Hyková-Marušková [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1410--lenka-hykova-maruskova>
46. Český olympijský výbor: Lenka Kovářová (Radová) [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/www/sportovec/2925--lenka-kovarova-radova>
47. Český olympijský výbor: Lucie Valová [online]. 2012 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3020--lucie-valova>
48. Český olympijský výbor: Martin Jakš [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1413--martin-jaks>
49. Český olympijský výbor: Martin Verner [online]. 2012 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/2790--martin-verner>
50. Český olympijský výbor: Miroslav Januš [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: [http://www.olympic.cz/sportovec/1416--miroslav-janus?search\[gold\]=1](http://www.olympic.cz/sportovec/1416--miroslav-janus?search[gold]=1)
51. Český olympijský výbor: Miroslav Jemelka [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/2574--miroslav-jemelka>
52. Český olympijský výbor: Miroslav Varga [online]. 2012 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1538--miroslav-varga>
53. Český olympijský výbor: ODM [online]. 2015 [cit. 2015-02-18]. Dostupné z: <http://odm.olympic.cz/>
54. Český olympijský výbor: Olympic.cz [online]. 2012 [cit. 2014-11-18]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3182--roman-becvar>
55. Český olympijský výbor: Olympic.cz [online]. 2012 [cit. 2014-11-18]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1583--vaclav-becvar>
56. Český olympijský výbor: Olympic.cz [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1374--libor-capalini>
57. Český olympijský výbor: Olympic.cz [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1387--ladislav-falta>
58. Český olympijský výbor: Olympic.cz [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/2275--tomas-fleissner>
59. Český olympijský výbor: Olympic.cz [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1647--irena-fleissnerova>
60. Český olympijský výbor: Olympismus [online]. 2012 [cit. 2014-10-10]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/text/14--predseda-a-mistopredsedove>
61. Český olympijský výbor: Petr Kůrka [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3075--petr-kurka>

62. Český olympijský výbor: Petr Mokřý [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3423--petr-mokry>
63. Český olympijský výbor: Petr Mokřý [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3205--dalimil-nejezchleba>
64. Český olympijský výbor: Radim Novák [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3018--radim-novak>
65. Český olympijský výbor: Robert Pražák [online]. 2012 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/1487--robert-prazak>
66. Český olympijský výbor: Sandra Kazíková [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/2918--sandra-kazikova>
67. Český olympijský výbor: Stanislav Jirkal [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3076--stanislav-jirkal>
68. Český olympijský výbor: Václav Haman [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/2737--vaclav-haman>
69. Český olympijský výbor: Václav Haman [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.olympic.cz/sportovec/3345--vladimir-hurt>
70. Český střelecký svaz [online]. 2014 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.shooting.cz/browser.php?viewer=photoview.php&cat=&doc=1124&refcat=&refvwr=&pic=315>
71. Český střelecký svaz [online]. 2015 [cit. 2015-02-18]. Dostupné z: <http://www.shooting.cz/browser.php?viewer=photoview.php&cat=&doc=1662&refcat=&refvwr=&pic=1161>
72. Český střelecký svaz [online]. 23. 11. 2002 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.shooting.cz/browser.php?doc=26742&viewer=html.h>
73. Český střelecký svaz. [online]. 18. 9. 2000 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.shooting.cz/browser.php?viewer=photoview.php&cat=&doc=1120&refcat=&refvwr=&pic=209>
74. Český střelecký svaz. [online]. 23. 11. 2002 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z: <http://www.shooting.cz/browser.php?doc=26742&viewer=html.h>
75. Český střelecký svaz. [online]. 31. 7. 2001 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.shooting.cz/browser.php?viewer=photoview.php&cat=&doc=1650&refcat=&refvwr=&pic=1068>
76. Český střelecký svaz: Lenka Marušková [online]. 2. 6. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.shooting.cz/browser.php?doc=38920&viewer=html.h>

77. Český střelecký svaz: Úspěchy střelců na Českosloveska na ME. [online]. 23. 11. 2002 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.shooting.cz/printout.php?doc=26742&cat=&viewer=html.h>
78. Český svaz cyklistiky: Rekordy České republiky v dráhové cyklistice. [online]. 1. 8. 2013 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: http://www.ceskysvazcyklistiky.cz/files/rekord/25_tabulka-rekordu-k-182013.pdf
79. Český svaz cyklistiky: Rekordy České republiky v dráhové cyklistice. [online]. 1. 8. 2013 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: http://www.ceskysvazcyklistiky.cz/files/rekord/6_tabulka-200810iil.pdf
80. Český svaz judo: Milníky českého juda. [online]. 10. 12. 2011 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: http://www.czechjudo.org/Files/1/Documents/lexikon/75_let_juda_v_CR.pdf
81. Český svaz judo: Vladimír Novák [online]. 2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.czechjudo.org/008-novak-vladimir>
82. Český svaz judo: Vladimír Novák [online]. 2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.czechjudo.org/009-sedivak-petr>
83. Český svaz kanoistů: Český svaz kanoistů – kontakty. [online]. 18. 10. 2010 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.kanoe.cz/svaz>
84. Český svaz ledního hokeje: Realizační tým [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.cslh.cz/reprezentace/1-a-tym.html>
85. Český svaz ledního hokeje: Síň slávy českého hokeje [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.cslh.cz/sin-slavy.html>
86. Český svaz ledního hokeje: Trenéři reprezentačních týmů [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.cslh.cz/text/148-treneri-reprezentacnich-tymu.html>
87. Český svaz moderní gymnastiky: Historie moderní gymnastiky. [online]. 2015 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://www.csmg.cz/cs/historie-mg/>
88. Český svaz moderního pětiboje: Historické přehledy [online]. 2009 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.pentathlon.cz/cs/Historicke-prehledy-19.htm>
89. Český svaz plaveckých sportů: Plavání/Swimming. [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://plavani.cstv.cz/masters/RESULTS/2012/Riccione2012-CzechResults.html>
90. Český tenis: Pavel Macenauer [online]. 2013 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://tenis95.webnode.cz/hraci2/m/macenauer-pavel/>
91. Český volejbalový svaz: 65 let Věry Štruncové. [online]. 1. 3. 2011 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.cvf.cz/?clanek=7576>

92. Český volejbalový svaz: 70 let Zdeňka Groessla. [online]. 8. 9. 2011 [cit. 2014-12-12].
Dostupné z: <http://www.cvf.cz/?clanek=8574>
93. Databáze knih: Oldřich Hanč. [online]. 2008-2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z:
<http://www.databazeknih.cz/autori/oldrich-hanc-68548>
94. Deník.cz: Český triatlon povede dvojnásobná olympionička Lenka Kovářová. [online]. 9.
11. 2014 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.denik.cz/triatlon/cesky-triatlon-povede-zena-v-ceskych-budejovicich-probehlo-i-slavnostni-vyhlaseni.html>
95. Deník.cz: Verner touží po MS: Bude to na fotbalovém stadionu, takže to může být zážitek
[online]. 28. 12. 2014 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z:
http://www.denik.cz/ostatni_sport/verner-touzi-po-ms-bude-to-na-fotbalovem-stadionu-takze-pujde-o-zazitek-20141228.html
96. Dostihová škola: Jezdecké soutěže. [online]. 2011 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z:
http://www.dostihovaskola.cz/userfiles/Jezdecke_souteze_na_web.pdf
97. Dukla Brno sprint: Pavel Kelemen. [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z:
<http://www.duklabrnosprint.cz/pavel-kelemen/>
98. Dukla Plzeň: Ján Kermiet. [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z:
<http://www.duklaplzen.cz/cb-profile/userprofile/jankermiet>
99. Elite hockey prospects: Martin Pavlu. [online]. 2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z:
<http://www.eliteprospects.com/player.php?player=26107>
100. Elite hockey prospects: Petr Sýkora. [online]. 2015 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z:
<http://www.eliteprospects.com/player.php?player=8692>
101. ETriatlon.cz: Jan Řehula v tréninku stále nepolevuje [online]. 8. 2. 2011 [cit. 2014-10-18].
Dostupné z:
http://www.etriatlon.cz/rozhovory_profily/26756_jan_rehula_v_treninku_stale_nepolevuje.html
102. Eurohockey.com: Martin Pavlu. [online]. 2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z:
<http://www.eurohockey.com/player/3376-martin-pavlu.html>
103. FAČR: Josef Štaplík-Sloup [online]. 2000-2012 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z:
<http://nv.fotbal.cz/reprezentace/reprezentace-a/statistiky/viewstat3.asp?name=SloupJosef-Staplik>
104. FC Viktoria Plzeň: Největší osobnosti historie FC Viktoria Plzeň. [online]. 19. 11. 2014
[cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://fcviktoriaplzen2006.webnode.cz/news/nejvetsi-osobnosti-historie-fc-viktoria-plzen/>

105. FIBA archive [online]. 2009 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z:
http://archive.fiba.com/pages/eng/fa/p/q/Jaroslav%20SK%C3%81LA/pid/6888/_//players.html
106. FINA. [online]. 9. 4. 2006 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z:
http://www.fina.org/H2O/docs/results/shanghai2006/F73_ResByHeat_128_Finals_Men_100_Free.pdf
107. FIS: Athlete: Maxa Marcel. [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: http://data.fis-ski.com/dynamic/athlete-biography.html?sector=AL&competitorid=38731&type=result&bt=prev&limit=50&bt=prev&rec_start=0
108. FIS: Whistler Olympic Park. [online]. 24. 2. 2010 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z:
<http://data.fis-ski.com/dynamic/results.html?sector=CC&competitorid=90212&raceid=16244>
109. Fklein: Petr Mokřý. [online]. 2005 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z:
<http://www.fklein.cz/kanoe/zagreb/MSZagreb2005/photos/photo59.html>
110. Gymnázium a Střední odborná škola Mládežníků 1115 Rokycany: Pedagogický sbor. [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://www.gasos-ro.cz/web/index.php/main-sos/pedagogicky-sbor>
111. Haman team: Václav Haman. [online]. 2010 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z:
<http://www.haman-team.cz/vasek>
112. Házená TJ Lokomotiva Plzeň: Fotografie 2008/2009. [online]. 2002-2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.hazena.tjloko-plzen.cz/index.php?mact=Album,m3,default,1&m3albumid=57&m3returnid=52&page=52>
113. HC Dukla Praha: Bývalí „Dukláci“ [online]. 2015 [cit. 2015-02-18]. Dostupné z:
<http://hcduklapraha.cz/klub/historie/byvali-duklatci/>
114. HC Kometa Brno: Stanislav Sventek [online]. 2007 [cit. 2014-12-30]. Dostupné z:
<http://hckometa.wz.cz/hraci/hraci.php?stranka=sventek-stanislav>
115. HC Meteor Třemošná: Zdeněk Haber. [online]. 2010 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z:
http://www.hcmeteor.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=7:zdenek-haber&catid=15:lanky-z-tisku&Itemid=3
116. HC Škoda Plzeň: Jaroslav Špaček. [online]. 2003-2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z:
<http://www.hcskoda.cz/hrac.asp?ID=Jaroslav-Spacek-461>
117. HC Škoda Plzeň: Martin Straka [online]. 2003-2015 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z:
<http://www.hcskoda.cz/hrac.asp?ID=Martin-Straka-463>

118. HC Škoda Plzeň: Petr Sýkora [online]. 2003-2015 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://www.hcskoda.cz/hrac.asp?ID=Petr-Sykora-979>
119. HC Škoda Plzeň: Síň slávy [online]. 2013-2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://hcskoda.cz/zobraz.asp?t=historie-sin-slavy>
120. HC Škoda Plzeň: Trenéři a realizační tým A-mužstva. [online]. 2003-2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.hcskoda.cz/zobraz.asp?t=realizacni-tym-soupiska>
121. HC Škoda Plzeň: Zemřel Milan Kajkl, legendární plzeňský obránce. [online]. 18. 1. 2014 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.hcskoda.cz/clanek.asp?id=8184>
122. HCS Plzeň: Představujeme. [online]. 14. 5. 2001 2014 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: http://hscplzen.powernet.cz/20_21/hraci/hraci_tonar.htm
123. Hokej-karty: Hokejové karty [online]. 2015 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://www.hokej-karty.cz/hokej-karty/eshop/18-1-Extraliga../0/5/165173-radova-karta-KAREL-WALZER-13-14-Masked-Stories-Blast-from-the-Past-cislo-4>
124. Horses-online.cz: Naši koně a jezdcí na OH. [online]. 2002 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.horses-online.cz/index.php?mmi=10smi=842&smi=842>
125. IAAF: Pole Vault Women. [online]. 9. 3. 2014 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.iaaf.org/competitions/iaaf-world-indoor-championships/iaaf-world-indoor-championships-2014-4952/results/women/pole-vault/final/series#resultheader>
126. iDnes./Sport. [online]. 16. 12. 2013 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: http://sport.idnes.cz/rozhovor-s-ilonou-hlavackovou-dz6-/sporty.aspx?c=A131216_133913_sporty_fil
127. iDnes.cz/Sport: Sportovní střelec Jirkal si vzal život. [online]. 14. 2. 2002 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: http://sport.idnes.cz/sportovni-strelec-jirkal-si-vzal-zivot-fc5-/sporty.aspx?c=A021214_131648_sporty_ruz
128. iDnes.cz/Sport: Život Milana Kajkla: tituly v Dukle i těžká dřina v kovárně. [online]. 23. 1. 2014 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: http://hokej.idnes.cz/milan-kajkl-c8v-/reprezentace.aspx?c=A140123_113343_reprezentace_rou
129. iDNES/Hokej. [online]. 9. 1. 2009 [cit. 2015-02-18]. Dostupné z: http://hokej.idnes.cz/foto.aspx?r=hokej&foto1=ROU2853fa_ebermann.jpg
130. iDNES/Hokej: Z rozloučení po přípravě jsem byl dojatý, netají hradecký trenér Kučera. [online]. 29. 6. 2013 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: http://hokej.idnes.cz/hradecky-trener-kucera-se-louci-z-prvni-ligou-hc-mountfield-p4n-/hokej.aspx?c=A130629_101844_hokej_mah
131. iDNES/OH: Biker Cink: Myšlenka na Londýn mě poprvé napadla až na začátku sezony. [online]. 23. 7. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://oh.idnes.cz/rozhovor-biker->

- ondrej-cink-pred-olympiadou-v-londyne-p0w-/olympiada-londyn-2012.aspx?c=A120723_1807149_olympiada-londyn-2012_elv
132. iDnes/OH: Olympijské hry 2008. [online]. 1999-2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://oh.idnes.cz/databanka.aspx?idSampionat=12&cmd=reprezentace&idOsoby=411>
133. iDNES/Sport: Návrat po 37 letech. Panský hrál zase v Plzni, i s Orlovským. [online]. 13. 11. 2013 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: http://sport.idnes.cz/stolni-tenista-pansky-hral-zase-v-plzni-f0e-/sporty.aspx?c=A131113_100309_sporty_par
134. iDNES/Sport: Souboj s kamarády? Bez rivalry, říká Michalík. [online]. 23. 2. 2008 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: http://sport.idnes.cz/souboj-s-kamarady-bez-rivality-rika-michalik-f3c-/sporty.aspx?c=A080222_211224_sporty_bur
135. iDNES/Sport: Tenisový klub I. ČLTK Plzeň oslavil 120 let od založení. [online]. 15. 9. 2013 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: http://sport.idnes.cz/tenisovy-klub-i-cltk-plzen-oslavil-120-let-od-zalozeni-pcd-/tenis.aspx?c=A130914_1977354_sporty_ten
136. iDNES/Sport: Trenér české střelecké reprezentace Kůrka končí a odchází do Austrálie. [online]. 1. 10. 2008 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: http://sport.idnes.cz/trener-ceske-strelecke-reprezentace-kurka-konci-a-odchazi-do-australie-1mr-/sporty.aspx?c=A081001_140457_sporty_kal
137. iDNES/Sport: V medaili věříme, říkají evropští šampioni minulosti o svých nástupcích. [online]. 10. 9. 2010 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: http://sport.idnes.cz/foto.aspx?foto1=FIL358449_170014_5797663.jpg
138. IHF: Handball & Olympic Games Jeux Olympiques Olympische Spiele 1936-2000. [online]. 2004 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: http://www.ihf.info/upload/matchresuts/SReihe_Olympic_Games.pdf
139. Info Blovice: Kajakářka Růžena Truhlářová (Novotná). [online]. 23. 4. 2009 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.blovice.info/view.php?cisloclanku=2009040024>
140. iSport.cz: V Naganu vyjel dřív a přišel o životní úspěch. Maxa zapomíná u rolbování. [online]. 18. 1. 2014 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://isport.blesk.cz/clanek/ostatni-zimni-sporty-lyzovani/192082/v-naganu-vyjel-driv-a-prisel-o-zivotni-uspech-maxa-zapomina-u-rolbovani.html>
141. iSport.cz: Zidek slaví 70! Basketbal hrával bosý, touží po něm Boston Celtics. [online]. 7. 2. 2014 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://isport.blesk.cz/clanek/ostatni-basketbal/194163/zidek-slavi-70-basketbal-hraval-bosy-touzil-po-nem-boston-celtics.html>

142. ITTF: Statistics. [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z:
http://www.ittf.com/ittf_stats/Search_By_Results1.asp?FormName=Search&FormAction=search&s_EVENTS=CEYC&s_Evnt=XD&s_Gender=&From=1926&To=
143. iVelo.cz: Svojše. [online]. 2000-2011 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z:
<http://www.ivelocz.cz/cyklo-trasy/53x11-stoupani-svojse/>
144. i-vysočina.cz: Jan Kůrka přijel na návštěvu rodného města a zavzpomínal na své střelecké začátky. [online]. 20. 6. 2014 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://i-vysocina.cz/zpravodajstvi-pelhrimovsko/video-jan-kurka-prijel-na-navstevu-do-rodneho-mesta-a-zavzpominal-na-sve-strelecke-zacatky>
145. Jiří Mužík: Galerie. [online]. 2014 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z:
<http://www.jirimuzik.cz/galerie.php>
146. Judoclub Plzeň: Historie Juda v Plzni. [online]. 2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z:
<http://www.judoclubplzen.cz/?presenter=Klub>
147. Kanoistický klub Olomouc: Historie Kanoistického klubu Olomouc. [online]. 2008 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.kajakolomouc.cz/historie-klubu/>
148. Koničci.cz: Zlato českého jezdeckého sportu – Jiří Pecháček. [online]. 25. 6. 2009 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.konicciz.cz/clanky/slavne-osobnosti-jezdectvi-176/zlato-ceskeho-jezdeckeho-sportu-jiri-pechacek-4340/>
149. Linked in: Dalimil Nejezchleba. [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z:
<https://cz.linkedin.com/pub/dalimil-nejezchleba/a8/579/813>
150. Linked in: Martina Velíšková [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z:
<https://cz.linkedin.com/pub/martina-vel%C3%AD%C5%A1kov%C3%A1/60/179/104>
151. Martin Jakš: Biografie [online]. 2008 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z:
<http://www.martinjaks.cz/biografie.php>
152. Martin Jakš: Výsledky [online]. 2008 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z:
<http://www.martinjaks.cz/vysledky.php>
153. Merida: Ondřej Cink [online]. 2015 [cit. 2015-02-18]. Dostupné z: <http://www.merida-bike.cz/clanek/Ondrej-Cink>
154. Ministerstvo obrany České republiky: Historické maximum – osm medailí a dva české rekordy z ME do 23 let v dráhové cyklistice. [online]. 17. 7. 2013 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.mocr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/historicke-maximum---osm-medaili-a-dva-ceske-rekordy-z-me-do-23-let-v-drahove-cyklistice-87197/>

155. Ministerstvo obrany české republiky: Sedmnáct medailí pro střelce. [online]. 3. 8. 2009 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.mocr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/sedmnact-medaili-pro-strelce-14678/>
156. Ministerstvo obrany České republiky: Střelci Dukly Plzeň vybojovali na Evropě šest medailí. [online]. 8. 3. 2011 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.mocr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/strelci-dukly-plzen-vybojovali-na-evrope-sest-medaili--52491/>
157. Ministerstvo vnitra České republiky: Adéla Sýkorová. [online]. 2015 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/sykorova-adela.aspx>
158. Ministerstvo vnitra České republiky: Fotogalerie sportovci Peking 2008. [online]. 2008 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/mvcren/imgBrowser.aspx?docid=3019&imgid=53429&cpi=5>
159. Ministerstvo vnitra České republiky: Martin Podhráský. [online]. 2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/podhrasky-martin.aspx>
160. Ministerstvo vnitra České republiky: Martin Strnad [online]. 2015 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/strnad-martin.aspx>
161. Ministerstvo vnitra České republiky: Nejlepší sportovci Centra sportu MV za rok 2013. [online]. 2013 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/galerie/nejlepsi-sportovci-centra-sportu-mv-za-rok-2013.aspx?q=aW1naWQ9MjE3OTcwMjkmY3BpPTc%3d>
162. Ministerstvo vnitra České republiky: Pavla Kalná. [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/kalna-pavla.aspx>
163. Ministerstvo vnitra České republiky: Střelba. [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/strelba.aspx>
164. Ministerstvo vnitra České republiky: Tomáš Jeřábek. [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/jerabek-tomas.aspx>
165. Ministersvo vnitra České republiky: Václav Haman. [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/haman-vaclav.aspx>
166. Moderní pětiboj TJ Kralupy: Členové oddílu [online]. 2013 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.petiboj-kralupy.cz/nas-oddil/clenove-oddilu>
167. Nadační fond západočeských olympioniků: O Nás [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://www.nfzo.cz/index.php?nid=10406&lid=cs&oid=2404081>
168. Nadační fond západočeských olympioniků: Setkání členů NFZO v Plzni. [online]. 18. 11. 2013 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.nfzo.cz/index.php?id=24&action=detail&nid=10406&lid=cs&oid=3000329>

169. Nadační fond západočeských olympioniků: Setkání členů NFZO v Plzni. [online]. 18. 11. 2013 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z:
<http://www.nfzo.cz/index.php?id=24&action=detail&nid=10406&lid=cs&oid=3000329>
170. National Czech & Slovak Museum & Library: Kubikova-Stastny Milada. [online]. 2014 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.ncsml.org/Oral-History/New-York-City/20130111/268/Kubikova-Stastny-Milada.aspx?PF=True>
171. Obec Záryby-Martinov: Zpravodaj obce Záryby [online]. 2008 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.zaryby.cz/?cil=zpravodajls&cislo=3-2008>
172. Odznak všestrannosti olympijských vítězů: Karel Štark. [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.ovov.cz/o-projektu/olympijske-legendy/63>
173. Oficiální stránky města Blovice: Jarmila Strejčková – Nygrýnová [online]. 26. 8. 2013 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.blovice-mesto.cz/mesto-blovice/rodaci-a-vyznamne-osobnosti-blovic/jarmila-strejckova-nygrynova/>
174. Ondřej Cink [online]. 2014-2015 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z:
<http://www.ondrejcinck.cz/>
175. Online Atletika: Grand Prix vytrvalců Západních Čech [online]. 22. 11. 2009 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: http://online.atletika.cz/upload/plzen_22_11_09.pdf
176. Pelhřimovský deník: Festival ocenění i rodáka Kůrku. Je to náš vzor, říká Nymburský. [online]. 13. 6. 2014 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z:
http://pelhrimovsky.denik.cz/zpravy_region/festival-oceni-i-rodaka-kurku-je-to-nas-vzor-rika-nymbursky-pe14.html
177. Pinčes: ČSAD Hodonín porazil LZ Linec Froschberg. [online]. 27. 10. 2010 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.pinces.cz/news/6992/csad-hodonin-porazil-lz-linec-froschberg>
178. Plavání Přerov. [online]. 2014 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z:
<http://www.plavaniprerov.cz/rubriky/sportovni-plavani/fotogalerie/jednotlivci/sandra-kazikova-nejlepsi-plavkyne-pochazejici-z-prerova/>
179. Plavecká škola Ireny Fleissnerové – Svobodové: Náš tým. [online]. 2014 [cit. 2014-12-12]. <http://www.plavecky-oddil-brandys.cz/nas-tym/>
180. Plavecký blog: Olympijský profil: Martin Verner [online]. 2013 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.plaveckyblog.cz/martin-verner-olympijsky-profil/>
181. Plzeňské krajské sdružení – Českého střeleckého svazu: Trenéři Plzeňského kraje. [online]. 18. 9. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z:
http://www.ksplzen.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=54&Itemid=67

182. Plzeňský deník: Když veteráni oslnili Evropu, Jaroslav Skála byl u toho [online]. 18. 2. 2015 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: http://plzensky.denik.cz/ostatni_region/kdyz-veterani-oslnili-evropu-jaroslav-skala-byl-u-toho-20150218.html
183. Pohlednice-sběratelství: Pohlednice – Milada Kubíková a Jaroslav Votruba [online]. 1964 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z: <http://www.pohlednice-sberatelstvi.cz/1661/Milada-Kubikova-a-Jaroslav-Votruba>
184. Přemysl Švarc. [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.premyslsvarc.cz/vysledky.html>
185. Přerovský deník.cz. [online]. 26. 7. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: http://prerovsky.denik.cz/ostatni_region/sandre-kazikove-uplaval-olympijsky-b-limit-o-12-setin-20120726.html
186. Radim Novák. [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://www.radimnovak.cz/index.html>
187. Radim Novák: Kontakt. [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://www.radimnovak.cz/kontakt.html>
188. Roman Kreuziger. [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://romankreuziger.com/en/statement-following-the-uci-decision-to-appeal-against-the-findings-of-the-czech-olympic-committees-arbitration-panel/>
189. Roman Kreuziger: O Romanovi [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://romankreuziger.com/roman/>
190. Roman Kreuziger: Závodní výsledky [online]. 2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://romankreuziger.com/roman/zavodni-vysledky/>
191. Sběratelství autogramů [online]. 2013-2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.autogramy.net/Sport%20-%20Sport/Strelba%20-%20Shooting%20sports/Ceska%20republika%20-%20Czech%20Republic/slides/Bulan%20Karel.html>
192. SK Český lev Plzeň. [online]. 2014 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://sk-cesky-lev-plzen.webnode.cz/>
193. SK MG Slovan Plzeň. [online]. 2015 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: http://www.slovanplzen.wz.cz/index.php?menu=5&file=slovan_plzen.php
194. SkiNordic.cz: Čeští lyžaři byli ve sprintu dvojic na MS šestí. [online]. 22. 2. 2015 [cit. 2015-03-12]. Dostupné z: <http://www.skinordic.cz/cz/homepage/article/81/ms-falun-2015/cesti-lyzari-byli-ve-sprintu-dvojic-na-ms-sesti/1278/148>

195. SKST Hodonín: Kontakty+historie. [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.sksthodonin.cz/skst.php?stranka=kontakty>
196. Slavia: Rudolf Sloup-Štapl [online]. 2015 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://www.slavia.webzdarma.cz/hraci/s/staplr.html>
197. Slovak handbal: Slovenská hádzaná spozná nový kráľovský pár. [online]. 30. 3. 2012 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://web.slovakhandball.sk/clanok/2067/Slovenska-hadzana-spoznano-ny-kralovsky-par>
198. SME.sk: Basketbal spomína strieborne, hoci u nás z jamy [online]. 20. 6. 2005 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sme.sk/c/2265104/basketbal-spomina-strieborne-hoci-u-nas-z-jamy.html>
199. Snipview: Pavel Polomský. [online]. 2009 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: http://www.snipview.com/q/Pavel_Polomsk%C3%BD
200. Sport.cz: Pistoláři vystříleli na MS stříbro v rychlopalbě, Strnad byl čtvrtý. [online]. 14. 9. 2014 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sport.cz/ostatni/ostatni/clanek/605603-pistolari-vystrileli-na-ms-stibro-v-rychlopalbe-strnad-byl-ctvrty.html>
201. Sportovci.cz: Bobista Džmura ukončil svou sportovní kariéru. [online]. 13. 1. 2006 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.sportovci.cz/novinky/0/bobista-dzmura-ukoncil-svou-sportovni-karieru/>
202. Sportovec Kralovic: Alipi Kostadinov. [online]. 2000 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://sportovec-kralovic.webnode.cz/nasi-hoste/alipi-kostadinov-2000/>
203. Sportovec Kralovic: Vladimír Haber (2012). [online]. 2. 3. 2012 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://sportovec-kralovic.webnode.cz/nasi-hoste/vladimir-haber/>
204. Sports-Reference: Alena Horalová [online]. 2000 - 2015 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/ho/alena-horalova-1.html>
205. Sports-Reference: Alena Vachovcová [online]. 2000-2015 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/va/alena-vachovcova-1.html>
206. Sports-Reference: Antonín Schwarz [online]. 2000-2015 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/sc/antonin-schwarz-1.html>
207. Sports-Reference: Břetislav Krátký [online]. 2000 - 2015 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/kr/bretislav-kratky-1.html>
208. Sports-Reference: Dana Hadačová [online]. 2000 - 2015 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/ha/dana-hadacova-1.html>
209. Sports-Reference: Ján Lepka [online]. 2000 - 2015 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/le/jan-lepka-1.html>

210. Sports-Reference: Ján Lepka [online]. 2000 - 2015 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/ma/pavel-macenuer-1.html>
211. Sports-Reference: Martin Pavlu [online]. 2000 - 2015 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/pa/martin-pavlu-1.html>
212. Sports-Reference: Milada Kubíková [online]. 2000 - 2015 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/ku/milada-kubikova-1.html>
213. Sports-Reference: Oldřich Hanč [online]. 2000 - 2015 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/ha/oldrich-hanc-1.html>
214. Sports-Reference: Olympic Countries [online]. 2012 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/countries/>
215. Sports-Reference: Sylvia Plischke [online]. 2000 - 2015 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/pl/sylvia-plischke-1.html>
216. SSK Frenštát pod Radhoštěm: Historie SSK Frenštát pod Radhoštěm [online]. 2001 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://ssk-fren.cz/index.php/o-nas>
217. Střelecký klub SKP Rapid Plzeň: Historie. [online]. 2011 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.skrapid.cz/index.php/skp/historie>
218. Střelecký klub SKP Rapid Plzeň: O klubu SKP [online]. 2011 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.skrapid.cz/index.php/skp>
219. Střelecký portál. [online]. 2006-2015 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://www.strelecky-portal.cz/galerie-stelc/sportovni-puska/kurka-jan.html>
220. Střelecký portál: Petr Kůrka exkluzivně. [online]. 15. 1. 2011 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.strelecky-portal.cz/sportovni-stelba/petr-kurka-exkluzivne/>
221. Svaz lyžařů České republiky: Karolína Grohová a Aleš Razým mistry ČR ve sprintu. [online]. 22. 1. 2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.czech-ski.com/beh-na-lyzich/aktuality/karolina-grohova-a-ales-razym-mistry-cr-ve-sprintu->
222. Svaz lyžařů ČR. [online]. 11. 1. 2013 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://archiv.czech-ski.com/beh-na-lyzich-novinky-sprinteri-jdou-na-liberecky-start--kazdy-bod-se-ceni>
223. Swim.ee: Schwim [online]. 2010 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z: http://www.swim.ee/competition/2010_eindhoven/mfre100f.html
224. Šerm TJ Lokomotiva Plzeň: Historie oddílu. [online]. 2002-2015 [cit. 2015-03-06]. Dostupné z: <http://www.serm.tjloko-plzen.cz/o-nas/historie/>
225. Tarpan: Fotogalerie Velké ceny Ústí nad Labem. [online]. 2005 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: http://www.tarpan.cz/usti_velke_fotogalerie.htm

226. Tenis 95: 50 největších hráčů naší historie. [online]. 2013 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://tenis95.webnode.cz/nejvetsi-hraci/>
227. Tiskovky: Házenkář Martin Šetlík se po pěti letech vrací do reprezentace. [online]. 2015 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.tiskovky.info/tiskove-zpravy/hazenkar-martin-setlik-se-po-peti-letech-vraci-do-reprezentace>
228. TJ ZČE Cyklistika Plzeň. [online]. 11. 10. 2006 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.dynamoplzen.cz/historiezce>
229. Triatlet: Triatlonista Přemysl Švarc se po zranění vrací k tréninku a doufá v brzký návrat formy [online]. 2015 [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.triatlet.cz/5275-triatlonista-premysl-svarc-se-po-zraneni-zeber-vraci-k-treninku-a-doufa-v-brzky-navrat-formy.html>
230. Trutnovák: Sylvia Plischke míří do Hradce Králové. [online]. 17. 2. 2012 [cit. 2015-02-12]. Dostupné z: <http://www.trutnovak.cz/sylvia-plischke-mr-do-hradce-krlov/>
231. Věžná Slavia: Historičtí trenéři Slavie-Štaplík [online]. 30. 11. 2007 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://vecnaslavia.blog.cz/#>
232. Velo news: Ondrej Cink wins U23 cross-country world championships. [online]. 2012 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: http://velonews.competitor.com/2012/09/news/ondrej-cink-wins-u23-cross-country-world-championships-2_34976
233. Vosátkovi: Karel Vosátka (1929) [online]. 6. 2. 2013 [cit. 2014-12-29]. Dostupné z: <http://www.vosatkovi.cz/index.php/rodokmen/zajimavosti/osobnosti/karel-vosatka>
234. Vysokoškolský sport: Ilona Hlaváčková – plavání. [online]. 29. 03. 2007 [cit. 2014-10-18]. Dostupné z: <http://www.vysokoskolskysport.cz/ilona-hlavackova-de-plavani->
235. Vzpirání: Wagner Ludvík. [online]. 2015 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://www.vzpirani.cz/sin-slavy/1230-wagner-ludvik>
236. WTA: Barbora Strycova [online]. 2015 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: <http://www.wtatennis.com/players/player/8035/title/barbora-zahlavova-strycova>
237. Xantypa: Kolář. [online]. 2014 [cit. 2015-01-10]. Dostupné z: http://old.xantypa.cz/articles_print.asp?idk=862&ida=2414
238. Zlatá tretra: Golden Spike 2008 Ostrava (CZE). [online]. 12. 6. 2008 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.zlatatretra.cz/online2008/re1510040.html>
239. Životopis.osobnosti.cz: Dana Hadačová. [online]. 1996-2015 [cit. 2015-02-18]. Dostupné z: <http://zivotopis.osobnosti.cz/dana-hadacova.php>
240. Životopis.osobnosti.cz: Lenka Hyková [online]. 1996-2015 [cit. 2015-02-18]. Dostupné z: <http://zivotopis.osobnosti.cz/lenka-hykova.php>

Nevydané prameny

Archiv města Plzně, Plzeň

fond Úmrtní oznámení – karton 11

fond Novin –Český deník 1924

Vojenský ústřední archiv – Vojenský historický archiv, Praha

1. oddělení VHA (fondy a sbírky do roku 1945)

Ústní sdělení

HABER, V. Ústní sdělení ze dne: 17. 10. 2014 v Hotelu Slovan v Plzni

JANEČEK, F. E-mailová korespondence: 29. 12. 2014

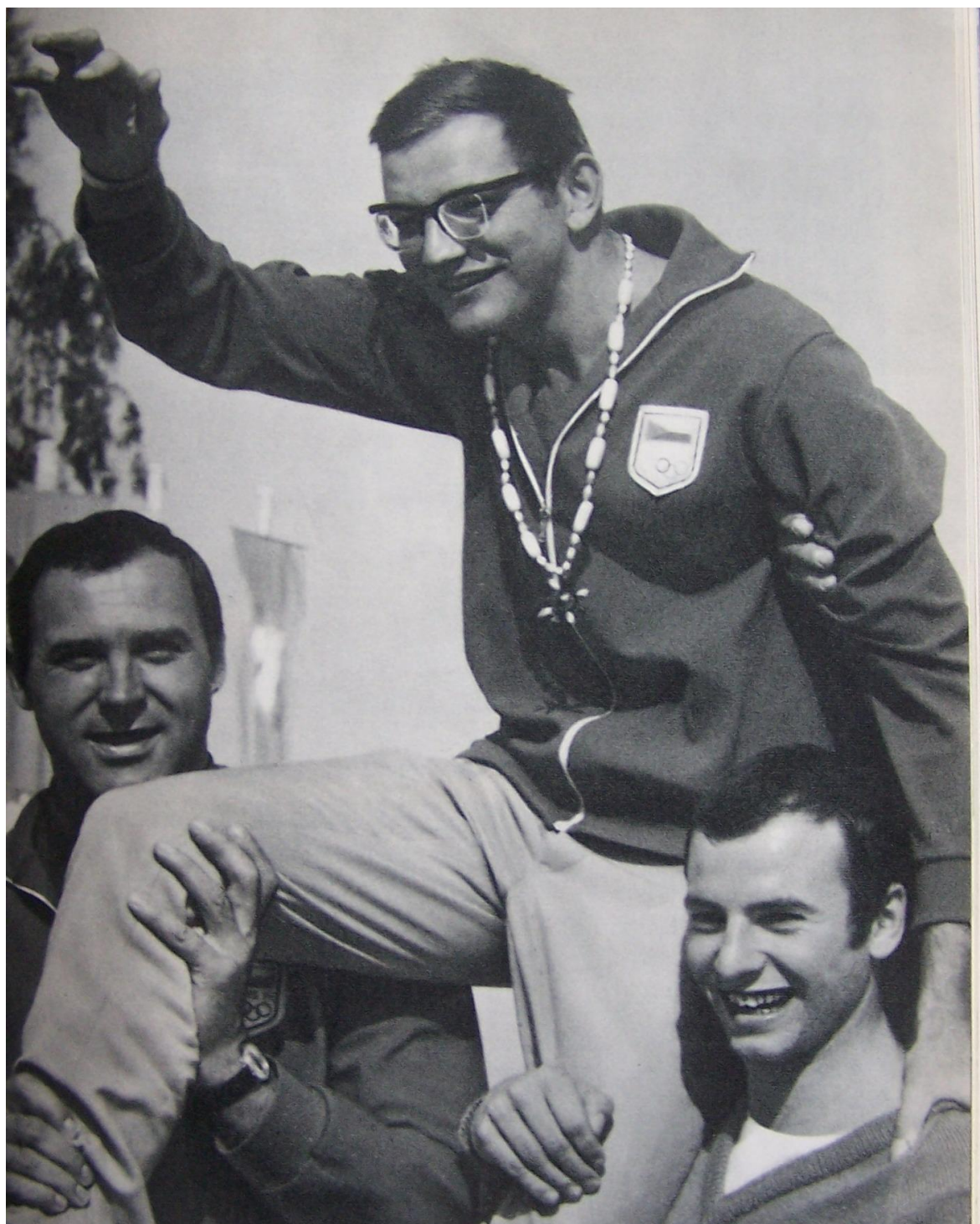
KARMASINOVÁ, J. Ústní sdělení ze dne: 31. 3. 2014 v jejím bytě, Trhanov 115

KLOUČEK, J. Ústní sdělení ze dne: 10. 9. 2014 v zahradnictví Klouček, Srnova 86,
Domažlice

KŮRKA, J. Ústní sdělení ze dne: 21. 7. 2014 v Armádní střeleckém stadionu Lobzy
v Plzni-Lobzích

ŠUDÁKOVÁ, L. Ústní sdělení ze dne: 1. 4. 2015 v 31. základní škole Plzeň, Elišky
Krásnohorské 814/10, Severní Předměstí, Plzeň

14 PŘÍLOHY

Obrázek 101 Jan Kůrka - OH Mexico 68⁴¹³

---

⁴¹³ Fotografie ze soukromého archivu Jana Kůrky

Obrázek 102 Jan Kůrka, Milena Rezková, Věra Čáslavská a Milena Duchková –
oslava zisku zlatých medailí z OH Mexico 1968⁴¹⁴

Obrázek 103 Zlatá medaile - Mexico 1968⁴¹⁵

⁴¹⁴ Fotografie ze soukromého archivu Jana Kůrky

⁴¹⁵ Fotografie ze soukromého archivu Jana Kůrky

Obrázek 104 Jan Kůrka a já při návštěvě v Plzni-Lobzích

Obrázek 105 Zdeněk Haber a Vladimír Haber⁴¹⁶

---

⁴¹⁶ Fotografie ze soukromého archivu Vladimíra Habera

Obrázek 106 Vladimír Haber v dorostu⁴¹⁷

**Obrázek 107 Před finálovým zápasem proti Jugoslávii Mnichově v roce 1972
(Vladimír Haber - číslo 7)⁴¹⁸**

⁴¹⁷ Fotografie ze soukromého archivu Vladimíra Habera

⁴¹⁸ Fotografie ze soukromého archivu Vladimíra Habera

Obrázek 108 Po zisku stříbrné medaile v Mnichově 1972⁴¹⁹

Obrázek 109 Stříbrná medaile - Mnichov 1972⁴²⁰

Obrázek 110 Vladimír Haber s manželkou a vnoučaty⁴²¹

⁴¹⁹ Fotografie ze soukromého archivu Vladimíra Habera

⁴²⁰ Fotografie ze soukromého archivu Vladimíra Habera

⁴²¹ Fotografie ze soukromého archivu Vladimíra Habera

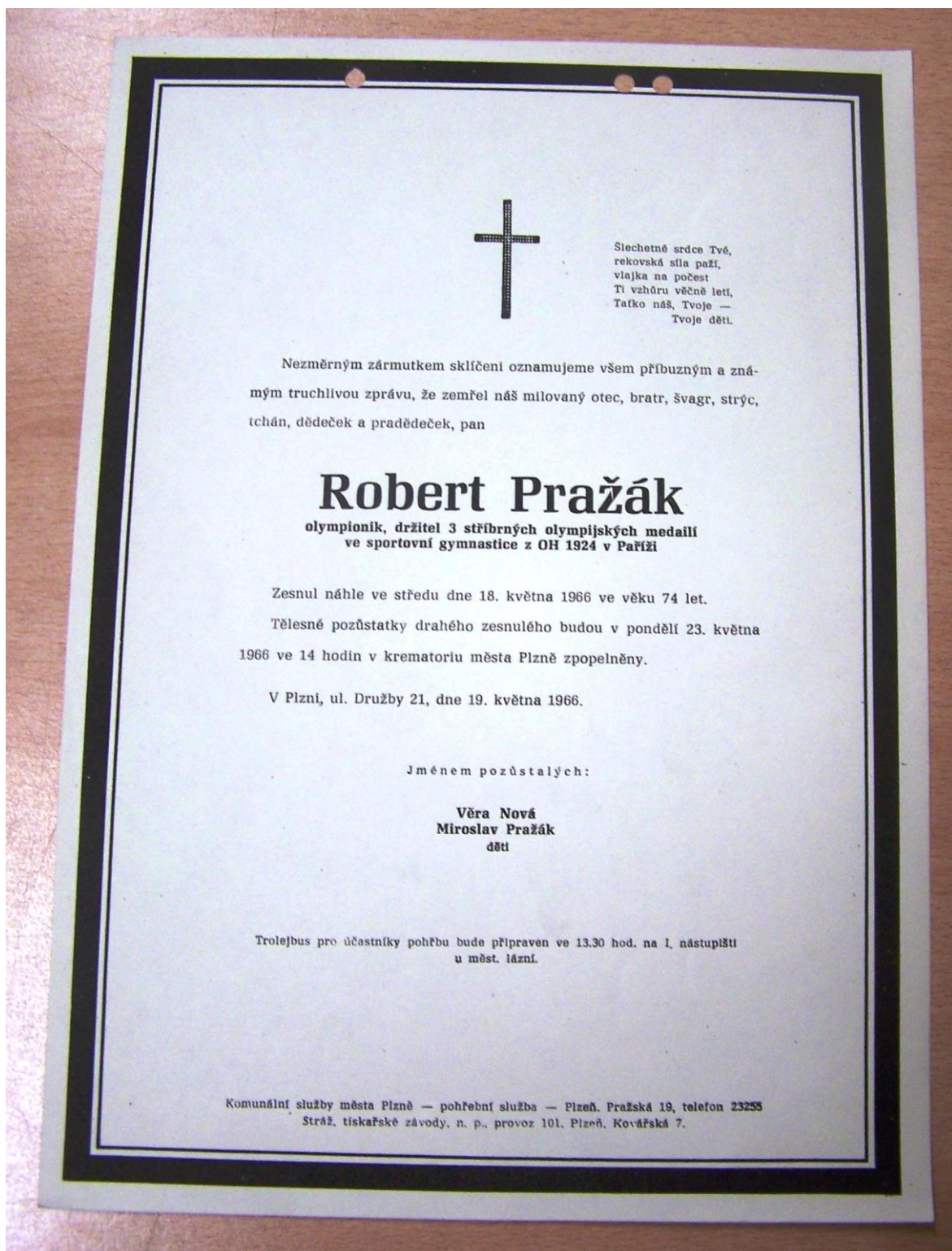
Obrázek 111 Vladimír Haber s manželkou a dcerou⁴²²

Obrázek 112 Vladimír Haber a já v Hotelu Slovan

---

⁴²² Fotografie ze soukromého archivu Vladimíra Habera

Obrázek 113 Úmrtní oznámení - Robert Pražák⁴²³

⁴²³ Úmrtní oznámení z Archivu města Plzně